

DE OPLOSSING VOOR MENSELIJKE VOORUITGANG

**Het L2Q-bevragingssysteem is
de ontbrekende onderwijsroute**

SEAN GRINYER

**worldeducation.online
q2l.online**

INHOUD

WAAROM KINDEREN DE L2Q-TOOLKIT VOOR BEVRAGEN NODIG HEBBEN	4-13
--	-------------

WAAROM HET L2Q-SYSTEEM DE ONTBREKENDE ONDERWIJSROUTE IS	14-17
--	--------------

DE L2Q-TOOLKIT VOOR BEVRAGEN

1. BRON EN OORSPRONG	18-44
2. BEWIJSSTANDAARD	45-73
3. PRIKKEL EN VOORDEEL	74-99
4. KARAKTER EN CONSISTENTIE	100-126
5. TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN	127-153
6. EMOTIONELE INVLOED	154-192
7. NARRATIEF EN WERKELIJKHEID	193-222
8. PSYCHOLOGISCHE IMPACT	223-247
9. PAS OVERAL HETZELFDE TOE	248-272
MENSELIJKE VOORUITGANG	273-299

JE KUNT NIET LEREN VAN WAT JE NIET KUNT ZIEN

WAAROM KINDEREN DE L2Q-TOOLKIT VOOR BEVRAGEN NODIG HEBBEN

KINDEREN DE L2Q-TOOLKIT VOOR BEVRAGEN GEVEN OM HUN GEEST TE BESCHERMEN, HET LEREN TE BEVORDEREN, WAARHEID TE ONDSCHIEDEN EN DE HERHALING VAN BEDROG TE DOORBREKEN

De geest en het leren van kinderen worden door de wereldomgeving gevormd voordat zij volledig begrijpen wat hen vormt.

Daarom hebben kinderen de L2Q-toolkit voor bevragen nodig.

De L2Q-toolkit voor bevragen is geen gewoon onderwijsmiddel.

Het is een voor de wereld nieuwe, gestructureerde onderwijsmethode, ontwikkeld vanuit het Book of Evidence en georganiseerd via World Education Online, om kinderen de gestructureerde methode te geven waarmee zij leren de echte wereldomgeving te bevragen, waarheid te onderscheiden, onafhankelijk denken te ontwikkelen en te voorkomen dat gecreëerde leugens hun geest en leren vormen.

De L2Q-toolkit voor bevragen vertelt kinderen niet wat zij moeten denken.

De L2Q-toolkit voor bevragen geeft kinderen de gestructureerde methode om wat hun wordt getoond volgens dezelfde standaard te bevragen, waaronder informatie, volwassenen, scholen, systemen, geld, autoriteit, narratieven, gedrag, psychologische impact en hun eigen aannames.

Hij leert hen te toetsen wat waar is, bedrog te herkennen, psychologische impact te begrijpen en overal dezelfde standaard toe te passen.

Dit gaat niet alleen om het leren van meer informatie.

Het gaat erom kinderen de middelen te geven om de wereldomgeving te bevragen voordat gecreëerde leugens, herhaalde narratieven, emotionele invloed, angst, autoriteit, stilte, afhankelijkheid en misleiding hun waarneming van de wereld vormen.

Wanneer kinderen niet wordt geleerd hoe zij op de juiste manier moeten bevragen, blijft hun geest blootgesteld aan wat wordt herhaald, beschermd, verborgen, genormaliseerd en als waarheid aan hen wordt gepresenteerd.

Gecreëerde leugens misleiden kinderen niet alleen.

Ze beïnvloeden hoe kinderen zien, leren, denken, vertrouwen, begrijpen en reageren op de wereld om hen heen.

PSYCHOLOGISCHE IMPACT EN DE GEEST VAN KINDEREN

Psychologische Impact is een van de belangrijkste onderdelen van de L2Q-toolkit voor bevragen.

Psychologische Impact is belangrijk omdat bedrog via de geest werkt voordat kinderen de middelen hebben om die te herkennen.

Wat wordt herhaald, beloond, gevreesd, verborgen, genormaliseerd, beschermd of als waarheid gepresenteerd, vormt de waarneming, het leren, het vertrouwen, het begrip en het gedrag van kinderen.

Kinderen moeten de middelen krijgen om te bevragen hoe informatie, verhalen, systemen, autoriteit, angst, druk, beloning, straf, stilte, herhaling en emotionele invloed hun geest beïnvloeden.

Wanneer kinderen psychologische impact leren bevragen, beginnen zij te begrijpen hoe de wereldomgeving mensen van binnenuit vormt.

Dat begrip beschermt hun geest.

Het bevordert het leren.

Het ontwikkelt onafhankelijk denken.

Het geeft kinderen het vermogen om waarheid te onderscheiden.

Het verwijdert bedrog als controlerende route door de geest van kinderen, omdat gecreëerde leugens worden bevraagd, getoetst en blootgelegd in plaats van geaccepteerd, herhaald en geërfd.

MENTAAL WELZIJN EN HET VERWIJDEREN VAN BEDROG

Bedrog verbergt niet alleen de waarheid.

Het beïnvloedt hoe kinderen voelen, denken, vertrouwen, leren en de wereld zien.

Wanneer kinderen worden omringd door gecreëerde leugens, herhaalde narratieven, angst, stilte, emotionele invloed, druk, autoriteit en misleiding, wordt de wereld donkerder, verwarrender, bedreigender en hopelozier voorgesteld dan zij werkelijk hoeft te zijn.

Dat beïnvloedt de geest van kinderen.

Het beïnvloedt hun leren.

Het beïnvloedt hun vertrouwen in het begrijpen van de wereld.

Het beïnvloedt hun vermogen om te vertrouwen op wat waar is.

Daarom staat de L2Q-toolkit voor bevragen centraal bij het beschermen van de geest van kinderen, het versterken van leren en het verbeteren van mentaal welzijn door onderwijs.

Wanneer kinderen de middelen krijgen om op de juiste manier te bevragen, begint bedrog zijn greep op hun waarneming te verliezen.

Gecreëerde leugens worden bevraagd in plaats van opgenomen.

Op angst gebaseerde narratieven worden getoetst in plaats van herhaald.

Autoriteit wordt onderzocht in plaats van blind geaccepteerd.

Emotionele invloed wordt herkend in plaats van hun denken te beheersen.

Stilte wordt bevraagd in plaats van verborgen schade te laten voortduren.

Kinderen worden niet alleen achtergelaten in een wereld die hun niet is geleerd te begrijpen.

Zij krijgen een gestructureerde methode om te bevragen wat hun geest vormt.

Zij krijgen een manier om waarheid van gecreëerde leugens te scheiden.

Zij krijgen een manier om de wereld duidelijker te zien in plaats van alleen de donkerdere versie te zien die door bedrog, angst, narratieven, stilte en psychologische impact is gecreëerd.

Wanneer bedrog uit het begrip van kinderen wordt verwijderd, hoeft de wereld niet zo hopeloos, verwarrend of donker te lijken.

Kinderen beginnen te zien dat problemen worden gecreëerd, herhaald, beschermd en voortgezet door gedrag, systemen, prikkels, stilte, narratieven en het ontbreken van de L2Q-route voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen.

Dat betekent dat de wereld iets wordt dat zij bevragen, begrijpen, waarvan zij leren en dat zij helpen verbeteren.

Dit versterkt het mentale welzijn omdat kinderen niet langer alleen het gewicht van de wereld opnemen.

Zij leren hoe zij die kunnen begrijpen.

Zij leren hoe zij die kunnen bevragen.

Zij leren hoe zij kunnen zien wat waar is.

Zij leren hoe zij onafhankelijk denken kunnen ontwikkelen.

Kinderen de L2Q-toolkit voor bevragen geven beschermt hun geest door hun de methode te geven om bedrog uit hun waarneming van de wereld te verwijderen.

Wanneer bedrog zijn route door de geest van kinderen verliest, verliezen angst, verwarring, valse duisternis en herhaalde narratieven hun macht om te vormen hoe kinderen de werkelijkheid zien.

STILTE, GELD EN HET MECHANISME DAT BEDROG BESCHERMT BEVRAGEN

Kinderen hebben de L2Q-toolkit voor bevragen ook nodig omdat bedrog door stilte wordt beschermd.

Stilte is niet leeg.

Stilte beschermt wat niet wordt bevraagd.

Stilte beschermt wat mensen bang zijn te zeggen.

Stilte beschermt wat systemen niet blootgelegd willen zien.

Stilte beschermt wat geld, afhankelijkheid, werk, positie, reputatie, autoriteit en angst verborgen houden.

Dit is belangrijk omdat kinderen onderwijs krijgen binnen een wereld waarin stilte al werkt.

Zij krijgen les van volwassenen die zelf zijn onderwezen, getraind en betaald en in een systeem zijn geplaatst waarin hun rol bestaat uit het onderwijzen, overbrengen, herhalen en beoordelen van informatie binnen het systeem waarin zij zelf zijn opgeleid.

Dat betekent niet dat leraren slechte mensen zijn.

Het betekent dat het onderwijs zelf binnen dezelfde wereldomgeving staat die L2Q kinderen leert te bevragen.

Het huidige onderwijs leert kinderen niet goed het mechanisme achter stilte te bevragen.

Het leert kinderen niet goed te vragen wat geld beschermt, wat afhankelijkheid beheerst, wat werk vereist, wat autoriteit verhindert, wat reputatie verbergt, wat angst het zwijgen oplegt, wat prikkels vormen en wat systemen laten voortduren.

Wanneer kinderen niet wordt geleerd stilte te bevragen, leren zij de wereld te accepteren zoals die hun wordt getoond.

Zij leren wat wordt herhaald, maar niet wat wordt verborgen.

Zij leren wat wordt goedgekeurd, maar niet wat wordt beschermd.

Zij leren wat wordt onderwezen, maar niet wat wordt vermeden.

Zij leren binnen de wereldomgeving te functioneren zonder het mechanisme te begrijpen dat gecreëerde leugens, bedrog, angst, afhankelijkheid en herhaalde patronen in stand houdt.

De L2Q-toolkit voor bevragen geeft kinderen de methode om dat mechanisme te bevragen.

Hij leert hen te vragen:

Wat wordt niet gezegd?

Waarom wordt het niet gezegd?

Wie profiteert van stilte?

Wat beschermt geld?

Wat beheerst afhankelijkheid?

Wat verhindert angst?

Wat verhindert autoriteit dat mensen bevragen?

Welk herhaald patroon blijft doorgaan omdat mensen zwijgen?

Daarom is het bevragen van stilte essentieel voor het beschermen van de geest van kinderen en het bevorderen van hun leren.

Wanneer kinderen stilte leren bevragen, beginnen zij te zien wat verborgen ligt achter het oppervlak van onderwijs, systemen, autoriteit, narratieven, geld en herhaald gedrag.

Wanneer zij zien wat stilte beschermt, beginnen zij het mechanisme achter bedrog te begrijpen.

Wanneer zij het mechanisme achter bedrog begrijpen, ontwikkelt zich onafhankelijk denken.

Wanneer onafhankelijk denken zich ontwikkelt, verliezen gecreëerde leugens hun route door de geest van kinderen.

Zo geeft de L2Q-toolkit voor bevragen kinderen de methode om bedrog uit hun waarneming van de wereld te verwijderen.

Hij geeft hun het vermogen te bevragen wat wordt getoond, wat wordt verborgen, wat wordt beschermd, wat wordt herhaald, waarvoor wordt betaald, wat wordt gevreesd, wat tot zwijgen wordt gebracht en wat als waarheid wordt gepresenteerd.

Dit staat centraal bij het verbeteren van onderwijs, omdat onderwijs niet kan verbeteren zolang het kinderen leert informatie te herhalen zonder hen te leren de stilte, het geld, de afhankelijkheid, de prikkels en de autoriteit te bevragen die de wereldomgeving om hen heen vormen.

WAAROM DIT CENTRAAL STAAT VOOR Q2L EN YOUNG QUESTIONERS

Dit staat centraal voor Q2L en Young Questioners.

Kinderen worden veilig bereikt via ouders, leraren, verzorgers, scholen, onderwijsomgevingen en verantwoordelijke volwassenen, zodat zij de middelen krijgen om op de juiste manier te bevragen, van de echte wereldomgeving te leren en onafhankelijk denken te ontwikkelen voordat diezelfde wereld hen vormt tot mensen die haar herhalen.

De rol is niet om kinderen te vertellen wat zij moeten denken.

De rol is kinderen de L2Q-methode te geven zodat zij bevragen, zien, begrijpen, waarheid onderscheiden, hun geest beschermen, het leren bevorderen en van de echte wereldomgeving leren.

Kinderen leren niet alleen van volwassenen.

Kinderen leren van andere kinderen.

Zij observeren elkaar.

Zij beïnvloeden elkaar.

Zij delen ideeën, gedragingen, gewoonten, interesses, begrip en manieren van denken.

Wanneer bevragen zich bij kinderen ontwikkelt, verspreidt het zich van kind tot kind.

Wanneer begrip zich bij kinderen ontwikkelt, verspreidt het zich van kind tot kind.

Wanneer onafhankelijk denken zich bij kinderen ontwikkelt, verspreidt het zich van kind tot kind.

Kinderen die leren bevragen helpen andere kinderen te leren bevragen.

Kinderen die leren begrijpen helpen andere kinderen te leren begrijpen.

Kinderen die onafhankelijk denken ontwikkelen helpen andere kinderen onafhankelijk denken te ontwikkelen.

Daarom zijn kinderen de primaire route voor verandering.

Het effect stopt niet bij één kind.

Het beweegt door groepen kinderen, klaslokalen, scholen, gemeenschappen en toekomstige generaties.

Wanneer kinderen leren bevragen, beginnen zij te zien.

Wanneer zij beginnen te zien, beginnen zij te begrijpen.

Wanneer begrip zich ontwikkelt, ontwikkelt zich onafhankelijk denken.

Wanneer onafhankelijk denken zich ontwikkelt, verliest bedrog zijn route.

Wanneer misleiding haar route verliest, verliest de door bedrog gecreëerde schade haar route door mensen, onderwijs, systemen en de samenleving.

Daarom is kinderen het vermogen geven om op de juiste manier te bevragen een van de belangrijkste dingen die onderwijs moet doen.

Het beschermt de geest van kinderen.

Het versterkt het leren.

Het ontwikkelt onafhankelijk denken.

Het verwijdert bedrog uit de wereld door de volgende generatie het vermogen te geven waarheid te onderscheiden.

Kinderen hebben de middelen nodig om op de juiste manier te bevragen.

Zo gaat leren vooruit.

Zo ontwikkelt onafhankelijk denken zich.

Zo verliest bedrog zijn route.

Zo verbetert onderwijs zodat de wereld verbetert.

Een wereld gebaseerd op waarheid begint wanneer kinderen de middelen krijgen om op de juiste manier te bevragen.

WAAROM HET L2Q-SYSTEEM VOOR GESTRUCTUREERD, OP BEWIJS GEBASEERD BEVRAGEN DE ONTBREKENDE ONDERWIJSROUTE IS

Het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen onderscheidt zich door zijn oorsprong.

Het is ontwikkeld op basis van het Book of Evidence.

Het Book of Evidence documenteerde meer dan 30 jaar aan tijdgestempelde ervaringen uit de eerste hand, bewijsmateriaal, openbaar verslag, betwisting en herhaalde patronen die door de wereldomgeving zelf werden getoond.

Naarmate het bewijsmateriaal groeide, werd een tegenspraak steeds zichtbaarder.

Bevragen bestond.

Toch ging herhaling door.

Dezelfde misleiding ging door.

Dezelfde stilte ging door.

Dezelfde afhankelijkheid ging door.

Dezelfde tegenspraken gingen door.

Dezelfde herhaalde patronen gingen door.

Het Book of Evidence legde geen gebrek aan bevragen bloot.

Het legde bloot dat bevragen al bestond terwijl dezelfde wereld zich bleef herhalen.

Deze tegenspraak vormt de kern van het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen.

Als bevragen al bestond, waarom gingen dezelfde patronen dan door?

Het Book of Evidence legde herhaaldelijk dezelfde tegenspraak bloot.

Bevragen bestond.

Toch ging herhaling door.

Hieruit bleek dat het probleem niet het ontbreken van bevragen was.

Het probleem was het ontbreken van een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute om te leren hoe de wereldomgeving zelf te bevragen.

Mensen kunnen vragen stellen en toch de wereld om hen heen herhalen.

Mensen kunnen vragen stellen en toch gevormd blijven door dezelfde wereldomgeving die de herhaling veroorzaakt.

Mensen kunnen vragen stellen en toch herhaalde patronen erven, accepteren, verdedigen en voortzetten.

Het bestaan van bevragen is daarom geen bewijs dat mensen is geleerd hoe zij moeten bevragen.

Het bestaan van bevragen is geen bewijs dat mensen is geleerd hoe zij moeten begrijpen wat de herhaling veroorzaakt.

Het ontbrekende onderdeel was niet meer informatie.

Informatie bestond al.

Het ontbrekende onderdeel was niet meer bevragen.

Bevragen bestond al.

Het ontbrekende onderdeel was een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute om te leren hoe de wereldomgeving zelf te bevragen.

Een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute om te onderzoeken wat zich herhaaldelijk bleef voortzetten ondanks dat bevragen al bestond.

Een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute om de mechanismen te onderzoeken die herhaling veroorzaken.

Die ontbrekende route werd het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen.

Het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen werd ontwikkeld vanuit de bewijsbasis die via het Book of Evidence was gelegd.

Het werd ontwikkeld omdat het Book of Evidence herhaalde patronen blootlegde die doorgingen ondanks dat bevragen al bestond.

Het werd ontwikkeld omdat het Book of Evidence een ontbrekende onderwijsroute blootlegde.

Het werd ontwikkeld omdat het Book of Evidence aantoonde dat bevragen en leren hoe te bevragen niet hetzelfde zijn.

L2Q werd ontwikkeld om te onderzoeken wat zich herhaaldelijk bleef voortzetten ondanks dat bevragen al bestond.

L2Q werd ontwikkeld om de mechanismen te onderzoeken die herhaling veroorzaken, in plaats van slechts de uitkomsten te onderzoeken die door herhaling worden voortgebracht.

L2Q werd ontwikkeld om de wereldomgeving te onderzoeken in plaats van er eenvoudigweg binnen te opereren.

L2Q werd ontwikkeld om mensen te helpen de wereldomgeving te begrijpen in plaats van er eenvoudigweg binnen te functioneren.

Daarom is het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen anders.

Daarom vertegenwoordigt het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen de ontbrekende onderwijsroute.

De bron en oorsprong van bevragen zijn belangrijk.

De bron en oorsprong van het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen zijn belangrijk.

Het L2Q-systeem voor gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen is ontstaan uit de bewijsbasis die via het Book of Evidence is gelegd.

Begrijpen waar het systeem vandaan komt, is de eerste stap om te begrijpen waarom het anders is.

Daarom begint het eerste deel met Bron en Oorsprong.

DEEL 1 - BRON EN OORSPRONG

WAT BRON EN OORSPRONG WERKELIJK IS

Bron en Oorsprong is het fundament van de Learn to Question (L2Q)-toolkit voor bevragen, omdat alles begint met waar informatie vandaan komt en wat haar vormt.

Mensen worden voortdurend omringd door informatie, maar hun wordt niet geleerd hoe zij die op de juiste manier moeten onderzoeken of hoe zij moeten leren van de wereldomgeving die hen omringt.

Mensen krijgen informatie getoond.

Mensen krijgen informatie te horen.

Mensen krijgen informatie aangeleerd.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie uit het hoofd leren.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie herhalen.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie toepassen.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie verdedigen.

Maar mensen wordt niet geleerd hoe zij wat hun wordt getoond moeten bevragen, zien, begrijpen en ervan leren.

Mensen leven momenteel binnen de grootste leeromgeving die bestaat, maar hun is niet goed geleerd hoe zij ervan moeten leren.

Mensen zijn achtergelaten om te functioneren binnen een wereld die hun niet goed is geleerd te begrijpen.

Hun wordt niet via een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute geleerd hoe de wereldomgeving hun geest, overtuigingen, emoties, vertrouwen, gedrag, waarneming en begrip vormt.

Hun wordt niet geleerd hoe geld, afhankelijkheid, autoriteit, stilte, narratieven, herhaling, angst, prikkels, bereik, status en gecreëerde leugens de mensheid beïnvloeden.

De wereldomgeving zelf is een leeromgeving.

Zij biedt de mensheid voortdurend mogelijkheden om te leren.

Mensen wachten vaak om onderwezen te worden terwijl zij al midden in de grootste leeromgeving staan die bestaat.

De wereldomgeving onderwijst mensen daarom elke dag, of zij dat nu herkennen of niet.

Het probleem is dat veel mensen niet is geleerd hoe zij die lessen moeten zien.

Hun is niet geleerd hoe zij moeten vragen:

Wat vormt mijn denken?

Wat vormt mijn overtuigingen?

Wat vormt mijn emoties?

Wat vormt mijn vertrouwen?

Wat vormt mijn gedrag?

Wat vormt mijn waarneming?

Wat vormt mijn begrip?

Wat vormt de wereld om mij heen?

Zonder deze vragen kunnen mensen hun hele leven gevormd worden zonder te beseffen dat zij worden gevormd.

Mensen erven vaak het oppervlak van de wereld zonder te begrijpen wat eronder ligt.

Zij kunnen systemen zien.

Zij kunnen regels zien.

Zij kunnen autoriteit zien.

Zij kunnen geld zien.

Zij kunnen onderwijs zien.

Zij kunnen herhaalde problemen zien.

Maar zij begrijpen niet noodzakelijk wat die problemen creëert, beschermt, vormt of laat voortduren.

Daarom kunnen mensen niet leren van wat zij niet kunnen zien.

Zien betekent niet simpelweg kijken.

Zien is het proces van diep genoeg bevragen om voorbij oppervlakkige verklaringen te gaan en de mechanismen te beginnen herkennen die de wereldomgeving vormen.

Zien creëert begrip.

Begrip creëert leren.

Leren creëert onafhankelijk denken.

Bron en Oorsprong gaat daarom niet simpelweg over het vaststellen waar informatie vandaan kwam.

Het gaat erom te leren diep genoeg te bevragen om te zien wat de informatie zelf vormt.

Mensen moeten leren vragen:

Wie heeft dit gecreëerd?

Waar kwam het vandaan?

Waarom is het gecreëerd?

Wie profiteert ervan?

Welke prikkels bestaan er?

Wat beïnvloedt het?

Wat beschermt het?

Wat wordt verborgen?

Wat wordt herhaald?

Wat vormt de betrokken mensen?

Welke wereldomgeving heeft het voortgebracht?

Deze vragen zijn belangrijk omdat mensen niet simpelweg informatie erven.

Zij erven gedragingen.

Zij erven systemen.

Zij erven narratieven.

Zij erven afhankelijkheid.

Zij erven stilte.

Zij erven autoriteit.

Zij erven herhaalde patronen.

Zij erven ook gecreëerde leugens.

Gecreëerde leugens bestaan niet simpelweg als afzonderlijke stukken onjuiste informatie.

Gecreëerde leugens raken ingebed in de wereldomgeving zelf.

Ze worden genormaliseerd.

Ze worden beschermd.

Ze worden herhaald.

Ze worden verdedigd.

Uiteindelijk worden ze als waarheid geaccepteerd.

Mensen erven die gecreëerde leugens vervolgens zonder ooit te beseffen dat ze in de eerste plaats zijn gecreëerd.

Mensen wordt geleerd hoe zij binnen de wereldomgeving moeten functioneren zonder dat hun via een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute wordt geleerd hoe zij die moeten begrijpen.

Mensen kunnen buitengewoon goed worden in functioneren binnen een wereld die zij niet goed begrijpen.

Functioneren stelt mensen in staat binnen systemen te overleven.

Begrijpen stelt mensen in staat van systemen te leren.

Als onderwijs mensen alleen leert binnen de wereldomgeving te functioneren, helpt onderwijs dezelfde wereldomgeving te reproduceren.

Mensen worden dan producten van de wereldomgeving in plaats van leerlingen van de wereldomgeving.

De mensheid leeft binnen een wereldomgeving die de mensheid zelf voortdurend opnieuw creëert.

De wereldomgeving vormt volwassenen.

Volwassenen vormen leraren.

Leraren vormen kinderen.

Kinderen worden volwassenen.

Volwassenen creëren vervolgens dezelfde wereldomgeving opnieuw.

De cyclus zal eindeloos doorgaan tenzij mensen leren hoe zij die via een gestructureerde, op bewijs gebaseerde bevragingroute moeten bevragen.

Mensen moeten ook begrijpen dat hun eigen geest hun belangrijkste middel is om van de wereldomgeving te leren.

Geen titel, autoriteit, systeem, instelling, bron of individu kan zelfstandig begrip bij een ander creëren.

Begrip moet zich in de geest van het individu zelf ontwikkelen.

Bevragen ontwikkelt begrip.

Begrip ontwikkelt leren.

Leren ontwikkelt onafhankelijk denken.

Mensen moeten daarom leren van oorzaken in plaats van eindeloos gevolgen te herhalen.

Zij moeten leren wat de wereld vormt in plaats van zich er alleen aan te passen.

Daarom staat Bron en Oorsprong aan het begin van de Learn to Question (L2Q)-toolkit voor bevragen.

Als Bron en Oorsprong zwak is, verzwakt elk ander onderdeel mee.

De Bewijsstandaard verzwakt.

Prikkel en Voordeel verzwakt.

Karakter en Consistentie verzwakt.

Toestemming om te Bevragen verzwakt.

Emotionele Invloed verzwakt.

Narratief versus Werkelijkheid verzwakt.

Psychologische Impact verzwakt.

Pas Overal Hetzelfde Toe verzwakt.

Bron en Oorsprong is daarom het fundament van het hele raamwerk.

Het is het beginpunt van waaruit mensen van de wereld zelf kunnen beginnen te leren.

De voortgang is:

Bevraag.

Zie.

Begrijp.

Leer.

Ontwikkel onafhankelijk denken.

Zo stoppen mensen met het herhalen van een wereld die zij niet goed begrijpen.

Zo beginnen mensen van de wereldomgeving te leren in plaats van er simpelweg producten van te worden.

En daarom is Bron en Oorsprong het eerste onderdeel van de Learn to Question (L2Q)-toolkit voor bevragen.

WAARNEMING

Mensen worden door de wereldomgeving gevormd voordat zij beseffen dat die hen vormt.

Een van de grootste redenen waarom herhaalde patronen overal ter wereld blijven voortbestaan, is dat mensen vaak geloven wat zij herhaaldelijk zien.

Mensen kunnen herhaling voor waarheid aanzien.

Mensen kunnen vertrouwdsheid voor bewijsmateriaal aanzien.

Mensen kunnen populariteit voor geloofwaardigheid aanzien.

Mensen kunnen autoriteit voor juistheid aanzien.

Mensen kunnen zichtbaarheid voor belangrijkheid aanzien.

Mensen kunnen zelfvertrouwen voor deskundigheid aanzien.

Mensen kunnen status voor begrip aanzien.

Veel mensen beseffen niet dat hun waarneming voortdurend wordt gevormd.

Mensen wordt niet via een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute geleerd hoe hun overtuigingen worden gevormd.

Hun wordt geleerd wat zij moeten geloven.

Hun wordt niet geleerd hoe zij ertoe kwamen het te geloven.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Hoe ben ik dit gaan geloven?

Wie introduceerde deze overtuiging bij mij?

Hoe lang geloof ik dit al?

Hoe vaak ben ik hieraan blootgesteld?

Wat heeft dit herhaaldelijk versterkt?

Heb ik het zelfstandig onderzocht?

Of heb ik het geërfd?

Kinderen worden eveneens door de wereldomgeving gevormd terwijl het huidige onderwijs hun niet de gestructureerde, op bewijs gebaseerde route biedt om te leren hoe zij die moeten bevragen.

Kinderen observeren volwassenen.

Kinderen observeren gedrag.

Kinderen observeren systemen.

Kinderen observeren autoriteit.

Kinderen observeren geld.

Kinderen observeren afhankelijkheid.

Kinderen observeren narratieven.

Kinderen observeren herhaling.

Kinderen observeren stilte.

Kinderen observeren wat wordt beloond.

Kinderen observeren wat wordt ontmoedigd.

De wereldomgeving begint kinderen daarom te onderwijzen terwijl het huidige onderwijs niet de gestructureerde, op bewijs gebaseerde route biedt om te leren hoe zij die moeten bevragen.

Ook volwassenen worden voortdurend door de wereldomgeving onderwezen, of zij dat nu herkennen of niet.

Als onderwijs kinderen en volwassenen niet leert hoe zij de echte wereldomgeving moeten bevragen, gaan zij vervolgens onbewust dezelfde cycli van herhaling binnen die de mensen vóór hen vormden.

Mensen kunnen ook vast komen te zitten in eenvoudige narratieven.

Mensen kunnen worden aangemoedigd partij te kiezen in plaats van te leren van wat hun wordt getoond.

Mensen kunnen worden aangemoedigd te denken in termen van helden en schurken in plaats van de mechanismen te begrijpen die de wereldomgeving vormen.

Hoe vaker mensen iets herhaaldelijk zien, hoe normaler het kan worden.

Hoe normaler het wordt, hoe kleiner de kans dat het wordt bevraagd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat vormt mijn waarneming?

Wat vormt mijn vertrouwen?

Wat vormt mijn begrip?

Wat vormt mijn overtuigingen?

Zie ik de wereld duidelijk?

Of zie ik alleen wat mij herhaaldelijk is gepresenteerd?

Bron en Oorsprong is bedoeld om mensen voorbij waarneming en naar begrip te brengen.

BEREIK, STATUS EN INFORMATIEOMGEVINGEN

Mensen nemen vaak aan dat informatie met het grootste bereik wel de belangrijkste informatie moet zijn.

Dit moet worden bevraagd.

Veel mensen volgen onbewust de grootste stemmen, de grootste publieksgroepen, de grootste platforms en de hoogste status.

Mensen besteden hun nieuwsgierigheid vaak uit.

Veel mensen wachten tot iemand met autoriteit hun vertelt wat belangrijk is voordat zij geïnteresseerd raken.

Veel mensen wachten op populariteit voordat zij iets onderzoeken.

Veel mensen wachten op status voordat zij zichzelf toestaan te leren.

Veel mensen wachten tot iemand anders beslist wat hun aandacht verdient.

Dit betekent dat mensen systemen van bereik en status kunnen laten bepalen wat hun geest als belangrijk mag behandelen.

Mensen kunnen onbewust passieve leerlingen worden in plaats van actieve leerlingen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waarom krijgt deze bron zo'n groot bereik?

Wie beheerst de omgeving waardoor deze informatie wordt verspreid?

Wie beslist wat wordt gepromoot?

Wie beslist wat wordt herhaald?

Wie beslist wat wordt verborgen?

Wie beslist wat wordt verwijderd?

Wie beslist wat zichtbaarheid krijgt?

Wie beslist wat zichtbaarheid verliest?

Mensen moeten ook begrijpen dat bereik zelf een waargenomen waarheid kan gaan fabriceren.

Hoe meer iets wordt gezien, hoe vertrouwder het wordt.

Hoe vertrouwder het wordt, hoe meer het geaccepteerd kan worden.

Hoe meer het geaccepteerd wordt, hoe meer het waar kan gaan lijken.

Daarom moet zichtbaarheid zelf worden bevraagd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Volg ik deze bron vanwege bewijsmateriaal?

Of volg ik deze bron vanwege haar bereik?

Volg ik deze bron vanwege begrip?

Of volg ik deze bron vanwege haar status?

Negeer ik informatie omdat die geen bereik heeft gekregen?

Wacht ik tot iemand anders mij vertelt dat het ertoe doet?

Laat ik iemand anders beslissen wat onderzoek verdient?

Mensen moeten ophouden te wachten op toestemming om te leren.

Mensen moeten actieve leerlingen worden in plaats van passieve leerlingen.

Hun eigen geest moet hun belangrijkste middel voor leren worden.

GELD, AFHANKELIJKHEID EN SYSTEMEN

Geld is een van de grootste mechanismen die gedrag door de hele wereldomgeving heen vormen.

Mensen moeten daarom leren de mechanismen rond informatie te bevragen.

Geld kan afhankelijkheid creëren.

Afhankelijkheid kan gedrag vormen.

Gedrag kan vormen wat wordt gezegd.

Gedrag kan vormen wat wordt herhaald.

Gedrag kan vormen wat wordt beschermd.

Gedrag kan vormen wat wordt verborgen.

Gedrag kan vormen wat wordt betwist.

Gedrag kan vormen wat mag voortduren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Creëert deze bron de geldroute?

Beheerst deze bron de geldroute?

Financiert deze bron de geldroute?

Beïnvloedt deze bron de geldroute?

Creëert of beïnvloedt deze bron systemen waarvan mensen afhankelijk zijn?

Zijn mensen afhankelijk van die systemen?

Beïnvloedt afhankelijkheid gedrag?

Beïnvloedt afhankelijkheid het bevragen?

Beïnvloedt afhankelijkheid stilte?

Beïnvloedt afhankelijkheid wat mensen bereid zijn te betwisten?

Dit gaat niet om het beschuldigen van individuen.

Het gaat om het begrijpen van de mechanismen die gedrag vormen.

LERAREN ALS BRONNEN

Leraren worden informatiebronnen voor kinderen.

Dit betekent dat leraren zelf ook moeten leren hoe zij moeten bevragen.

Veel leraren hebben dezelfde onderwijssystemen doorlopen die kinderen nu binnengaan.

Zij kregen informatie aangeleerd.

Zij zijn getraind om informatie over te brengen.

Zij zijn op informatie beoordeeld.

Vervolgens zijn zij in rollen geplaatst waarin zij informatie aan de volgende generatie doorgeven.

Dit gaat niet om het beschuldigen van leraren.

Het gaat om het begrijpen van de omgeving die hen vormt.

Leraren zijn deelnemers binnen dezelfde wereldomgeving.

Ook zij hebben informatie geërfd.

Ook zij hebben geleerd van mensen aan wie zelf niet was geleerd hoe zij van de wereldomgeving moesten leren.

Mensen wordt geleerd hoe zij binnen systemen moeten functioneren zonder dat hun wordt geleerd hoe zij die moeten begrijpen.

Mensen kunnen buitengewoon goed worden in functioneren binnen systemen die zij niet goed begrijpen.

Leraren zelf hebben vaak dezelfde route doorlopen.

Dit is een van de redenen waarom herhaling generaties lang kan doorgaan.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie onderwees de leraar?

Wie trainde de leraar?

Welke systemen vormden de leraar?

Kreeg de leraar onderwijs over de echte wereldomgeving?

Leerde de leraar hoe geld, afhankelijkheid, autoriteit, stilte, narratieven, herhaling, bereik en status de mensheid vormen?

Of werd de leraar geleerd hoe binnen een bestaand systeem te functioneren?

Leraren zouden daarom begeleiders van bevragen, zien, begrijpen, leren en onafhankelijk denken moeten worden.

LEREN VAN LEUGENS

Mensen denken vaak dat leugens alleen bestaan om te misleiden.

Bron en Oorsprong leert mensen hier voorbij te gaan.

Leugens kunnen onderwijsmiddelen worden zodra geesten klaar zijn om ze te bevragen.

Leugens leggen gedrag bloot.

Leugens leggen afhankelijkheid bloot.

Leugens leggen prikkels bloot.

Leugens leggen narratieven bloot.

Leugens leggen stilte bloot.

Leugens leggen herhaalde patronen bloot.

Leugens leggen bloot wat er gebeurt wanneer mensen niet wordt geleerd hoe zij moeten bevragen wat leugens onthullen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat onthult deze leugen?

Welk mechanisme liet deze leugen voortduren?

Wie profiteerde van deze leugen?

Wie beschermde deze leugen?

Wie herhaalde deze leugen?

Welk herhaald patroon legt deze leugen bloot?

Wat kan de mensheid van deze leugen leren?

Het doel is niet mensen te leren leugens te haten.

Het doel is mensen te leren ervan te leren.

LEREN VAN WAT WORDT GETOOND

Veel mensen reageren op wat hun wordt getoond in plaats van te leren van wat hun wordt getoond.

Reactie houdt vooruitgang vaak tegen.

Mensen worden boos.

Mensen worden angstig.

Mensen kiezen partij.

Mensen verdedigen standpunten.

Mensen vallen standpunten aan.

Mensen raken gevangen in narratieven.

Bron en Oorsprong leert mensen voorbij reactie te gaan.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat kan hiervan worden geleerd?

Welk gedrag wordt blootgelegd?

Welk herhaald patroon wordt blootgelegd?

Wat onthult dit over de mensheid?

Wat onthult dit over afhankelijkheid?

Wat onthult dit over geld?

Wat onthult dit over stilte?

Wat onthult dit over de wereldomgeving?

Mensen moeten ook begrijpen dat zij niet simpelweg informatie leren.

Zij leren hoe zij de wereld moeten zien.

De voortgang wordt:

Bevraag.

Zie.

Begrijp.

Leer.

Ontwikkel onafhankelijk denken.

Zo gaan mensen van producten van de wereldomgeving over naar leerlingen van de wereldomgeving.

ZICHTBARE BRON VERSUS UITEINDELIJKE BRON

Een van de grootste beperkingen in menselijk bevragen is dat mensen vaak stoppen bij de eerste zichtbare bron.

Mensen zien een persoon.

Mensen zien een organisatie.

Mensen zien een overheid.

Mensen zien een ambtenaar.

Mensen zien een mediakanaal.

Mensen zien een expert.

Mensen zien een online maker.

Mensen geloven dan dat zij de bron hebben geïdentificeerd.

Maar Bron en Oorsprong leert mensen door te gaan met bevragen.

De zichtbare bron is mogelijk niet de uiteindelijke bron.

De zichtbare bron kan informatie toepassen.

De zichtbare bron kan informatie herhalen.

De zichtbare bron kan informatie beschermen.

De zichtbare bron kan afhankelijk zijn van een andere bron.

De zichtbare bron kan zelf door de wereldomgeving worden gevormd.

De zichtbare bron kan zelf nog steeds van de wereldomgeving leren.

Mensen stoppen vaak bij de eerste verklaring die zij krijgen.

De eerste verklaring kan vertrouwd aanvoelen.

De eerste verklaring kan volledig aanvoelen.

De eerste verklaring kan bevredigend aanvoelen.

Maar je tevreden voelen is niet hetzelfde als begrijpen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Is dit de echte bron?

Of is dit de eerste bron die ik ben tegengekomen?

Wie zit achter deze bron?

Wie beïnvloedt deze bron?

Wie profiteert van deze bron?

Binnen welke omgeving opereert deze bron?

Welke mechanismen vormen deze bron?

Mensen stoppen vaak te vroeg.

Bron en Oorsprong leert mensen door te gaan.

MOGELIJKE MOTIEVEN

Mensen stoppen vaak bij simplistische conclusies.

De overheid is slecht.

Media zijn slecht.

De politie is slecht.

Autoriteit is slecht.

Instellingen zijn slecht.

Mensen reageren vaak emotioneel op wat hun wordt getoond in plaats van te onderzoeken wat ervan kan worden geleerd.

Bron en Oorsprong leert mensen voorbij eenvoudige conclusies te gaan.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welke aannames maak ik?

Accepteer ik de eerste verklaring?

Welke motieven heb ik nog niet overwogen?

Welke verklaringen heb ik nog niet overwogen?

Welke uitkomsten op lange termijn heb ik nog niet overwogen?

Bevraag ik alleen binnen een narratief dat mij is getoond?

Het doel is niet mensen vast te zetten in een conclusie.

Het doel is mensen te helpen mogelijkheden zelfstandig te onderzoeken en te leren van wat hun wordt getoond.

DE WERELDOMGEVING ONDERWIJST VOORTDUREND

Mensen wachten vaak om onderwezen te worden terwijl zij al midden in de grootste leeromgeving staan die bestaat.

De wereldomgeving onderwijst voortdurend.

Zij onderwijst via gedrag.

Zij onderwijst via herhaling.

Zij onderwijst via narratieven.

Zij onderwijst via prikkels.

Zij onderwijst via afhankelijkheid.

Zij onderwijst via autoriteit.

Zij onderwijst via gevolgen.

Zij onderwijst via stilte.

Het probleem is niet dat lessen ontbreken.

Het probleem is dat mensen niet de gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute hebben gekregen om ze te zien en ervan te leren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat leert dit mij?

Welk herhaald patroon legt dit bloot?

Welk gevolg wordt getoond?

Welk gedrag wordt onthuld?

Wat kan de mensheid hiervan leren?

DE MENSHEID LEERT VAN DE MENSHEID

De mensheid wordt grotendeels door de mensheid onderwezen.

Maar de mensheid zelf is niet geleerd hoe zij van de wereldomgeving moet leren.

Mensen erven informatie voordat zij leren hoe zij die zelfstandig moeten onderzoeken.

Mensen verdedigen informatie voordat zij die begrijpen.

Mensen reageren voordat zij leren.

Mensen volgen voordat zij bevragen.

Mensen herhalen voordat zij begrijpen.

Mensen stoppen bij eenvoudige verklaringen omdat hun geen gestructureerde route naar diepgaander bevragen is aangeleerd.

Dit betekent niet dat de mensheid niet vooruit kan gaan.

Het betekent dat de mensheid betere middelen voor leren nodig heeft.

VOLGEN, OVERTUIGING EN HET UITBESTEDEN VAN DENKEN

Een van de grootste mechanismen die de wereldomgeving herhalen is het uitbesteden van denken.

Mensen wordt geleerd te volgen zonder dat hun wordt geleerd dit te bevragen.

Mensen wordt geleerd dat bepaalde mensen meer weten dan zichzelf.

Mensen wordt geleerd titels te vertrouwen.

Mensen wordt geleerd autoriteit te vertrouwen.

Mensen wordt geleerd posities te vertrouwen.

Mensen wordt geleerd status te vertrouwen.

Mensen wordt geleerd uit het hoofd te leren wat hun wordt verteld.

Mensen worden vervolgens betaald om uit te voeren wat hun wordt opgedragen en te volgen.

Veel mensen laten dan andere mensen voor hen denken.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Laat ik iemand anders voor mij denken?

Laat ik iemand anders voor mij bevragen?

Laat ik iemand anders voor mij bepalen wat waarheid is?

Vertrouw ik titels in plaats van bewijsmateriaal?

Vertrouw ik status in plaats van gedrag?

Vertrouw ik autoriteit in plaats van begrip?

Mensen moeten ook begrijpen dat het verlaten van één narratief niet automatisch onafhankelijk denken creëert.

Mensen kunnen één autoriteit verlaten en een andere accepteren.

Mensen kunnen één groep verlaten en zich bij een andere aansluiten.

Mensen kunnen één verklaring verlaten en een andere erven.

Onafhankelijk denken is niet van kant veranderen.

Onafhankelijk denken is leren alle kanten te bevragen.

VOORUITGANG VAN HET MENSELIJK BEWUSTZIJN

Het doel van Bron en Oorsprong gaat veel verder dan mensen simpelweg leren hoe zij informatie moeten bevragen.

Het gaat om het vergroten van het vermogen van de mensheid om van de wereldomgeving te leren.

Vooruitgang van het menselijk bewustzijn gaat niet simpelweg om het verzamelen van meer informatie.

Het gaat om betere leerlingen worden.

Het gaat om het vergroten van het vermogen van de mensheid om te bevragen.

Het vergroten van het vermogen van de mensheid om te zien.

Het vergroten van het vermogen van de mensheid om te begrijpen.

Het vergroten van het vermogen van de mensheid om te leren.

Het vergroten van het vermogen van de mensheid om onafhankelijk te denken.

Mensen moeten ook begrijpen dat iedereen zich binnen de wereldomgeving bevindt.

Niemand staat erbuiten.

Overheden bevinden zich erin.

Media bevinden zich erin.

Leraren bevinden zich erin.

De politie bevindt zich erin.

Instellingen bevinden zich erin.

Ouders bevinden zich erin.

Kinderen bevinden zich erin.

Experts bevinden zich erin.

Auteurs bevinden zich erin.

Lezers bevinden zich erin.

Iedereen beïnvloedt die omgeving.

Iedereen wordt erdoor beïnvloed.

Iedereen neemt eraan deel.

Elke beslissing helpt óf herhaling óf leren.

Accepteren.

Herhalen.

Volgen.

Delen.

Verdedigen.

Zwijgen.

Ze hebben allemaal gevolgen.

Primitieve voortgang ziet er vaak zo uit:

Volg.

Reageer.

Verdedig.

Herhaal.

Kies partij.

Geavanceerde voortgang ziet er zo uit:

Bevraag.

Zie.

Begrijp.

Leer.

Ontwikkel onafhankelijk denken.

Leer van de wereldomgeving.

Het eindpunt is niet eindeloos bevragen.

Het eindpunt is begrip.

Het eindpunt is leren.

Het eindpunt is onafhankelijk denken.

Het doel is niet alleen het bevragen te verbeteren.

Het doel is het vermogen van de mensheid te verbeteren
om van de wereldomgeving zelf te leren.

Zo gaan mensen van producten van de wereldomgeving over naar
leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 2 - BEWIJSSTANDAARD

WAT DE BEWIJSSTANDAARD WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen van de wereldomgeving moeten leren in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Bron en Oorsprong begint met de vraag waar informatie, systemen, verhalen, regels, titels, gedrag en herhaalde patronen vandaan komen, wat ze heeft gevormd, wat ze in de loop van de tijd hebben laten zien en welke wereldomgeving ze heeft voortgebracht.

Deel 2 gaat nu verder met de Bewijsstandaard.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal werkelijk ondersteunt wat wordt beweerd, onderwezen, herhaald, beschermd, vastgelegd, gepresenteerd of afgedwongen.

De Bewijsstandaard bestaat omdat mensen wordt geleerd wat zij moeten geloven zonder dat hun goed wordt geleerd wat bewijsmateriaal werkelijk is.

Mensen krijgen informatie getoond.

Mensen krijgen informatie te horen.

Mensen krijgen informatie aangeleerd.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie accepteren.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie herhalen.

Van mensen wordt verwacht dat zij informatie verdedigen.

Maar mensen wordt niet geleerd hoe zij goed moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt gezegd.

Dit creëert een van de grootste problemen binnen de wereldomgeving.

Informatie kan als waarheid worden gepresenteerd voordat zij goed is bevestigd.

Verhalen kunnen als waarheid worden herhaald voordat bewijsmateriaal is onderzocht.

Titels kunnen als bewijsmateriaal worden behandeld.

Autoriteit kan als bewijsmateriaal worden behandeld.

Systemen kunnen als bewijsmateriaal worden behandeld.

Populariteit kan als bewijsmateriaal worden behandeld.

Schriftelijke verslagen kunnen als bewijsmateriaal worden behandeld.

Herhaalde beweringen kunnen als bewijsmateriaal worden behandeld.

Angst kan als bewijsmateriaal worden gepresenteerd.

Tegennarratieven kunnen als bewijsmateriaal worden behandeld.

Gegenereerd, gewijzigd, geselecteerd of vervaardigd materiaal kan als bewijsmateriaal worden gepresenteerd.

Maar geen van deze dingen is op zichzelf bewijsmateriaal.

De Bewijsstandaard is bedoeld om te voorkomen dat niet-ondersteunde informatie als waarheid wordt geaccepteerd.

De Bewijsstandaard leert mensen te vertragen voordat acceptatie plaatsvindt.

Hij leert mensen te vragen wat werkelijk wordt getoond, wat wordt beweerd, wat de bewering ondersteunt, wat ontbreekt, wat wordt

tegengesproken, wat via angst of emotionele druk wordt gepresenteerd en wat simpelweg is herhaald totdat het waar lijkt.

De Bewijsstandaard vervangt Bron en Oorsprong niet.

Hij bouwt erop voort.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of het bewijsmateriaal ondersteunt wat op basis daarvan wordt beweerd.

Het doel van de Bewijsstandaard is niet mensen te vertellen wat zij moeten geloven.

Het doel is mensen te leren hoe zij informatie moeten onderzoeken voordat zij die geloven, herhalen, verdedigen of ernaar handelen.

WAT BEWIJSMATERIAAL MOET DOEN

Bewijsmateriaal is niet simpelweg informatie die bestaat.

Bewijsmateriaal moet iets laten zien.

Bewijsmateriaal moet ondersteunen wat wordt beweerd.

Bewijsmateriaal moet bestand zijn tegen bevragen.

Bewijsmateriaal moet open blijven voor verder onderzoek.

Bewijsmateriaal moet met de werkelijkheid verbonden zijn.

Bewijsmateriaal moet overeenkomen met gedrag.

Bewijsmateriaal moet tegenspraak blootleggen.

Bewijsmateriaal moet in de loop van de tijd consistent blijven.

Bewijsmateriaal moet mensen helpen te leren van wat wordt getoond.

Bewijsmateriaal verwelkomt ook bevraging.

Bewijsmateriaal hoeft niet tegen bevragen te worden beschermd.

Bewijsmateriaal is niet bang voor onderzoek.

Bewijsmateriaal is voor zijn voortbestaan niet afhankelijk van titels, autoriteit, herhaling, angst, status of emotionele druk.

Bevragen versterkt bewijsmateriaal.

Bevragen verbetert begrip.

Bevragen legt zwakte bloot.

Bevragen legt tegenspraak bloot.

Bevragen legt bloot wat ontbreekt.

Bevragen legt bloot wat niet wordt ondersteund.

Bevragen helpt mensen te leren.

Niet-ondersteunde informatie verzet zich vaak tegen bevragen omdat bevragen bedreigt wat niet goed kan worden ondersteund.

De Bewijsstandaard leert mensen daarom dat bevragen niet de vijand van waarheid is.

Bevragen is een van de routes naar waarheid.

INFORMATIE IS GEEN BEWIJSMATERIAAL

Informatie is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een verklaring is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een titel is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een rol is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een systeem is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een herhaald verhaal is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een geschreven verhaal is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een geërfde overtuiging is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een beschermd narratief is niet automatisch bewijsmateriaal.

Iemand die wordt betaald om informatie te herhalen is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een systeem dat zegt dat iets waar is, is niet automatisch bewijsmateriaal.

Angst die aan informatie is gekoppeld is niet automatisch bewijsmateriaal.

Een tegennarratief dat tegenover een ander narratief staat is niet automatisch bewijsmateriaal.

Door AI gegenereerde, gewijzigde, samengevatte, geselecteerde of gepresenteerde informatie is niet automatisch bewijsmateriaal.

Mensen moeten vragen:

Wat wordt beweerd?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het?

Waar kwam het bewijsmateriaal vandaan?

Kan het bewijsmateriaal worden onderzocht?

Kan het bewijsmateriaal worden bevraagd?

Ondersteunt het bewijsmateriaal de bewering?

Ondersteunt gedrag de bewering?

Ondersteunt consistentie de bewering?

Welk bewijsmateriaal ontbreekt?

Welk bewijsmateriaal is verborgen?

Welk bewijsmateriaal spreekt de bewering tegen?

Wat is zonder bewijsmateriaal geaccepteerd?

Is dit bewijsmateriaal gecreëerd, gewijzigd, geselecteerd, samengevat, herkaderd of gepresenteerd op een manier die kan misleiden?

Dit is belangrijk omdat mensen kan worden geleerd informatie te accepteren zonder ooit te leren of die goed wordt ondersteund.

Zij kunnen niet-ondersteunde informatie uit het hoofd leren.

Zij kunnen niet-ondersteunde informatie herhalen.

Zij kunnen niet-ondersteunde informatie verdedigen.

Zij kunnen niet-ondersteunde informatie aan de volgende generatie doorgeven.

De wereldomgeving herhaalt zich dan via informatie die werd geaccepteerd voordat zij goed werd onderzocht.

HERHAALDE VERHALEN DIE WAARHEID WORDEN

Een van de grootste tekortkomingen in menselijk leren is dat mensen herhaling voor waarheid kunnen aanzien.

Een verhaal kan worden gecreëerd.

Een titel kan het autoriteit geven.

Een systeem kan het bereik geven.

Geld kan mensen een reden geven het te herhalen.

Tijd kan het vertrouwde geven.

Schriftelijke verslagen kunnen het de schijn van duurzaamheid geven.

Genoeg mensen die het herhalen kunnen het sociaal bewijs geven.

Toekomstige generaties kunnen het vervolgens als waarheid erven.

Maar herhaling is geen bewijsmateriaal.

Een herhaald verhaal is geen bewijsmateriaal.

Een geschreven verhaal is geen bewijsmateriaal.

Een geërfd verhaal is geen bewijsmateriaal.

Een beschermd verhaal is geen bewijsmateriaal.

Een verhaal dat wordt gesteund door titels, systemen, geld, bereik, angst, status en tijd is nog steeds geen bewijsmateriaal tenzij het goed kan worden onderzocht en ondersteund.

Mensen moeten daarom vragen:

Wie heeft dit verhaal gecreëerd?

Wie gaf het autoriteit?

Wie herhaalde het?

Wie profiteerde ervan dat het werd geloofd?

Wie werd betaald om het in stand te houden?

Wie beschermde het tegen bevragen?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het?

Welk bewijsmateriaal spreekt het tegen?

Wat gebeurt er wanneer het wordt betwist?

Is dit bewijsmateriaal?

Of is dit een geërfde overtuiging?

Zonder de Bewijsstandaard kunnen herhaalde verhalen als waarheid worden geaccepteerd simpelweg omdat genoeg mensen ze herhalen, erover schrijven, ze beschermen of ze doorgeven.

TITELS, AUTORITEIT EN BETAALDE ROLLEN ZIJN GEEN BEWIJSMATERIAAL

Mensen wordt vaak geleerd titels te geloven.

Hun wordt geleerd autoriteit te geloven.

Hun wordt geleerd officiële rollen te geloven.

Hun wordt geleerd systemen te geloven.

Hun wordt geleerd mensen te geloven die worden betaald om te spreken, af te dwingen, te onderwijzen, te presenteren of informatie te herhalen.

Maar een titel is geen bewijsmateriaal.

Autoriteit is geen bewijsmateriaal.

Een betaalde rol is geen bewijsmateriaal.

Een officiële positie is geen bewijsmateriaal.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk bewijsmateriaal ondersteunt deze titel?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt deze autoriteit?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt deze rol?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt wat deze persoon zegt?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt wat dit systeem beweert?

Wie profiteert als dit wordt geloofd?

Wie profiteert als dit niet wordt bevraagd?

Wie wordt betaald om het te herhalen?

Wie wordt betaald om het af te dwingen?

Wie wordt betaald om het te beschermen?

Wat gebeurt er wanneer bewijsmateriaal wordt gevraagd?

Dit gaat niet om het automatisch afwijzen van elke titel, rol, elk systeem of elke autoriteit.

Het gaat erom ze niet voor bewijsmateriaal aan te zien.

De Bewijsstandaard leert mensen dat autoriteit nog steeds moet worden onderzocht.

Titels moeten nog steeds worden onderzocht.

Systemen moeten nog steeds worden onderzocht.

Betaalde rollen moeten nog steeds worden onderzocht.

Dezelfde standaard moet overal worden toegepast.

SYSTEMEN, BRON EN BEWIJSMATERIAAL

Dat een systeem bestaat is geen bewijs dat het systeem vanuit waarheid is gecreëerd.

Dit sluit rechtstreeks aan op Bron en Oorsprong.

Bron en Oorsprong vraagt:

Waar kwam dit systeem vandaan?

Wie heeft het gecreëerd?

Wat heeft het gevormd?

Welk gedrag heeft het in de loop van de tijd laten zien?

Wat beschermt het?

Wat herhaalt het?

Wat verbergt het?

Wat staat het toe?

De Bewijsstandaard vraagt vervolgens:

Welk bewijsmateriaal ondersteunt de beweringen van het systeem?

Welk bewijsmateriaal spreekt ze tegen?

Welk bewijsmateriaal ontbreekt?

Welk bewijsmateriaal wordt na betwisting geproduceerd?

Laat het bewijsmateriaal waarheid zien?

Of laat het alleen autoriteit, naleving, herhaling en bescherming zien?

Mensen geloven vaak dat iets, omdat het bestaat, wel vanuit waarheid moet zijn gecreëerd.

Dit moet worden bevraagd.

Als systemen zijn gecreëerd, onderhouden of beschermd door mensen die niet vanuit waarheid handelden, dan kunnen de informatie, titels, regels, verslagen, autoriteit en narratieven die door die systemen worden geproduceerd niet simpelweg als waarheid worden geaccepteerd omdat ze bestaan.

Dat een systeem oud is, is geen bewijsmateriaal voor waarheid.

Dat een systeem machtig is, is geen bewijsmateriaal voor waarheid.

Dat een systeem officieel is, is geen bewijsmateriaal voor waarheid.

Dat een systeem generaties lang wordt herhaald, is geen bewijsmateriaal voor waarheid.

Dat een systeem door geld, status, autoriteit, angst of dwang wordt beschermd, is geen bewijsmateriaal voor waarheid.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het?

Welk bewijsmateriaal spreekt het tegen?

Welk bewijsmateriaal ontbreekt?

Welk bewijsmateriaal werd genegeerd?

Welk gedrag laat het systeem zien?

Wat doet het systeem wanneer het wordt betwist?

Antwoordt het?

Corrigeert het?

Vermijdt het?

Beschermst het zichzelf?

Produceert het waarheid?

Of produceert het naleving?

Hier sluit de Bewijsstandaard rechtstreeks aan op de wereldomgeving.

Bewijsmateriaal geldt niet alleen voor verklaringen.

Het geldt voor systemen.

Het geldt voor regels.

Het geldt voor autoriteit.

Het geldt voor titels.

Het geldt voor gedrag.

Het geldt voor narratieven.

Het geldt voor herhaalde patronen.

Het geldt voor op angst gebaseerde presentatie.

Het geldt voor tegennarratieven.

Het geldt voor gegenereerd, gewijzigd, geselecteerd of vervaardigd materiaal.

Daarom is de Bewijsstandaard een van de ontbrekende routes in het onderwijs.

Zonder die standaard kan mensen worden geleerd binnen systemen te functioneren zonder ooit te worden geleerd hoe zij moeten bevragen of die systemen worden ondersteund door waarheid, bewijsmateriaal, consistentie en gedrag.

De Bewijsstandaard is bedoeld om te voorkomen dat niet-ondersteunde informatie als waarheid wordt geaccepteerd.

Hij helpt mensen zich van acceptatie naar onderzoek te bewegen.

Hij helpt mensen zich van overtuiging naar begrip te bewegen.

Hij helpt mensen zich van producten van herhaalde informatie naar leerlingen van de wereldomgeving te bewegen.

BEWIJSMATERIAAL IN DE LOOP VAN DE TIJD

Het eerste deel van dit onderdeel legde uit dat informatie, titels, autoriteit, betaalde rollen, systemen, schriftelijke verslagen, herhaalde verhalen, geërfde overtuigingen, op angst gebaseerde presentatie, tegennarratieven en gegenereerd, gewijzigd, geselecteerd of vervaardigd materiaal niet automatisch bewijsmateriaal zijn.

Het legde ook uit dat bewijsmateriaal bevraging verwelkomt.

Dit deel gaat nu verder met de manier waarop bewijs in de loop van de tijd moet worden onderzocht.

De Bewijsstandaard onderzoekt niet slechts één moment.

Hij onderzoekt wat in de loop van de tijd wordt getoond.

Eén verklaring kan misleidend zijn.

Eén verslag kan onvolledig zijn.

Eén verklaring kan selectief zijn.

Eén antwoord kan het bredere patroon vermijden.

Een uitgestelde verklaring kan worden gebruikt om te vervangen wat in realtime werd getoond.

Daarom moet bewijsmateriaal in de loop van de tijd worden onderzocht.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat is in de loop van de tijd getoond?

Wanneer werd het getoond?

Werd het in realtime getoond?

Werd het na de gebeurtenis vastgelegd?

Werd het later uitgelegd?

Komt de latere uitleg overeen met het bewijsmateriaal in realtime?

Is het bewijsmateriaal consistent gebleven?

Is het gedrag consistent gebleven?

Is het verhaal veranderd?

Is de uitleg veranderd?

Heeft hetzelfde patroon zich herhaald?

Is er tegenspraak verschenen?

Is bewijsmateriaal toegevoegd?

Is bewijsmateriaal verwijderd?

Is bewijsmateriaal genegeerd?

Wat gebeurde er na betwisting?

Uitgestelde verklaringen mogen nooit het in volgorde getoonde bewijsmateriaal in realtime terzijde schuiven.

Dit is belangrijk omdat waarheid niet op één geïsoleerd moment zou moeten berusten wanneer een langer patroon iets anders laat zien.

Bewijsmateriaal in de loop van de tijd helpt mensen patronen te zien.

Het helpt mensen tegenspraak te zien.

Het helpt mensen te zien wat wordt beschermd.

Het helpt mensen te zien wat wordt vermeden.

Het helpt mensen te zien of woorden, gedrag, verslagen, timing en uitkomsten op elkaar aansluiten.

De Bewijsstandaard leert mensen daarom bewijsmateriaal als onderdeel van een volgorde te onderzoeken, niet als losstaande stukken informatie.

GEDRAG ALS BEWIJSMATERIAAL

Woorden zijn niet genoeg.

Wat mensen zeggen moet worden vergeleken met wat mensen doen.

Gedrag kan onthullen wat verklaringen verbergen.

Gedrag kan onthullen wat titels beschermen.

Gedrag kan onthullen wat systemen vermijden.

Gedrag kan onthullen wat geld, afhankelijkheid, angst, positie, reputatie of prikkel vormen.

Een persoon kan zeggen dat hij vanuit waarheid handelt.

Een systeem kan zeggen dat het vanuit rechtvaardigheid handelt.

Een instelling kan zeggen dat zij vanuit zorg handelt.

Een betaalde rol kan zeggen dat hij vanuit plicht handelt.

Een titel kan zeggen dat hij vanuit autoriteit handelt.

Maar de Bewijsstandaard vraagt of gedrag ondersteunt wat wordt beweerd.

Mensen zouden moeten vragen:

Komt gedrag overeen met de woorden?

Komt handelen overeen met de bewering?

Antwoordt het systeem wanneer het wordt betwist?

Corrigeert de autoriteit wanneer bewijsmateriaal wordt getoond?

Beschermst de betaalde rol waarheid?

Of beschermt hij positie, systeem, geld, reputatie of narratief?

Spreekt stilte de bewering tegen?

Spreekt vermijding de bewering tegen?

Spreekt uitstel de bewering tegen?

Spreekt verwijdering, blokkering, afwijzing of bestraffing de bewering tegen?

Gedrag in de loop van de tijd kan een van de duidelijkste routes naar bewijsmateriaal worden omdat gedrag laat zien wat mensen en systemen werkelijk doen, niet alleen wat zij zeggen dat zij doen.

Als woorden en gedrag uit elkaar gaan, moet de Standaard voor Bewijsmateriaal die scheiding bevragen.

Als een bewering het ene zegt maar gedrag herhaaldelijk iets anders laat zien, moet het gedrag worden onderzocht.

BEWIJSMATERIAAL NA BETWISTING

De Bewijsstandaard moet ook onderzoeken wat er gebeurt nadat informatie wordt betwist.

Veel beweringen lijken sterk totdat om bewijsmateriaal wordt gevraagd.

Veel systemen lijken waarheidsgetrouw totdat hun wordt gevraagd te antwoorden.

Veel titels lijken geloofwaardig totdat hun beweringen worden onderzocht.

Veel narratieven lijken stabiel totdat tegenspraken worden getoond.

Betwisting onthult standaarden voor bewijsmateriaal.

Bewijsmateriaal verwelkomt het om bevraagd te worden omdat bevragen versterkt wat waar is en blootlegt wat zwak, ontbrekend, tegengesproken of niet-ondersteund is.

Niet-ondersteunde informatie verzet zich vaak tegen bevragen omdat bevragen bedreigt wat niet goed kan worden ondersteund.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat gebeurt er wanneer om bewijsmateriaal wordt gevraagd?

Wordt bewijsmateriaal verstrekt?

Wordt de vraag beantwoord?

Wordt het probleem gecorrigeerd?

Wordt de tegenspraak aangepakt?

Wordt het bewijsmateriaal genegeerd?

Wordt de persoon die vraagt aangevallen?

Wordt stilte gebruikt?

Wordt autoriteit gebruikt in plaats van bewijsmateriaal?

Wordt proces gebruikt in plaats van waarheid?

Wordt de kwestie uitgesteld totdat mensen stoppen met bevragen?

Wordt het systeem beschermd in plaats van het bewijsmateriaal onderzocht?

Wat na betwisting gebeurt is belangrijk omdat de reactie bewijsmateriaal wordt.

Antwoorden kan bewijsmateriaal worden.

Corrigeren kan bewijsmateriaal worden.

Weigeren te antwoorden kan bewijsmateriaal worden.

Vermijden kan bewijsmateriaal worden.

Stilte kan bewijsmateriaal worden.

Tegenspraak kan bewijsmateriaal worden.

Bescherming kan bewijsmateriaal worden.

Herhaald niet-antwoorden kan bewijsmateriaal worden.

De Bewijsstandaard leert mensen niet alleen de oorspronkelijke bewering te onderzoeken, maar ook het gedrag dat volgt wanneer de bewering wordt bevestigd.

BEWIJSMATERIAAL, TIJDLIJN EN REACTIE

De Bewijsstandaard vereist ook dat mensen bewijsmateriaal door tijdlijn en reactie volgen.

Bewijsmateriaal zou niet moeten worden losgemaakt van wanneer het werd getoond, waar het vandaan kwam, wie het zag, wie het ontving, wie het kon betwisten en wat er daarna gebeurde.

Mensen zouden moeten vragen:

Wanneer werd dit getoond?

Waar werd dit getoond?

Wie produceerde het?

Wie ontving het?

Wie zag het?

Wie werd betwist?

Wie had de gelegenheid om te antwoorden?

Wie had de gelegenheid om te corrigeren?

Wie had de gelegenheid om te weerleggen?

Wie bleef zwijgen?

Wat gebeurde er daarna?

Welk gedrag volgde?

Welk patroon ging door?

Dit is belangrijk omdat bewijsmateriaal kan worden verzwakt wanneer het van zijn tijdlijn wordt gescheiden.

Bewijsmateriaal kan ook worden verzwakt wanneer mensen negeren wie het zag, wie het ontving, wie de kans had om te antwoorden en wat er daarna gebeurde.

Bewijsmateriaal in realtime is belangrijk omdat het laat zien wat op dat moment werd geplaatst, getoond, vastgelegd, betwist of zichtbaar gemaakt.

Uitgestelde verklaringen moeten worden bevraagd tegenover wat in realtime werd getoond.

Mensen zouden moeten vragen:

Komt de latere uitleg overeen met het bewijsmateriaal in realtime?

Herschrijft de latere verklaring wat werd getoond?

Vermijdt het latere verslag wat werd betwist?

Verwijdert de latere uitleg context?

Ondersteunt de tijdlijn de bewering?

Ondersteunt of weerspreekt het gedrag na zichtbaarheid de bewering?

Een echte standaard voor bewijsmateriaal vraagt niet alleen of iets bestaat.

Hij vraagt hoe het bestaat binnen het bredere verslag.

Hij vraagt wat het bewijsmateriaal laat zien wanneer het in volgorde wordt geplaatst.

Hij vraagt of de tijdlijn de bewering ondersteunt.

Hij vraagt of gedrag na zichtbaarheid de bewering ondersteunt of weerspreekt.

Zo beginnen mensen van bewijsmateriaal te leren in plaats van simpelweg informatie te verzamelen.

GEZIEN, VERBORGEN, ONTBREKEND EN TEGENGESPROKEN

De Bewijsstandaard moet mensen leren te vergelijken wat wordt getoond met wat niet wordt getoond.

Mensen worden vaak geleid door het bewijsmateriaal dat voor hen wordt gelegd.

Maar wat ontbreekt kan net zo belangrijk zijn.

Wat verborgen is kan net zo belangrijk zijn.

Wat wordt tegengesproken kan net zo belangrijk zijn.

Wat tegen bevragen wordt beschermd kan net zo belangrijk zijn.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat wordt getoond?

Wat wordt niet getoond?

Wat ontbreekt?

Wat is verborgen?

Wat wordt niet ondersteund?

Wat wordt tegengesproken?

Wat wordt beschermd?

Wat wordt vermeden?

Wat is verwijderd?

Wat is niet beantwoord?

Dit is belangrijk omdat mensen door geselecteerd bewijsmateriaal kunnen worden geleid.

Hun kan één deel van een beeld worden getoond terwijl de rest verborgen is.

Hun kan een verklaring worden getoond terwijl gedrag die weerspreekt.

Hun kan een verslag worden getoond terwijl de tijdlijn wordt genegeerd.

Hun kan autoriteit worden getoond terwijl bewijsmateriaal ontbreekt.

Hun kan zelfvertrouwen worden getoond terwijl ondersteuning ontbreekt.

De Bewijsstandaard helpt mensen voorbij geselecteerde presentatie te zien.

Hij helpt mensen wat wordt getoond te vergelijken met wat ontbreekt, verborgen is, wordt tegengesproken, vermeden of beschermd.

PRESENTATIE VAN BEWIJSMATERIAAL, ANGST EN GEHOORZAAMHEID

De Bewijsstandaard moet ook bevragen hoe bewijsmateriaal wordt gepresenteerd.

Hoe machtiger het mechanisme dat het bewijsmateriaal presenteert, hoe belangrijker het wordt het bewijsmateriaal zelf te bevragen.

Mensen kan angst worden getoond en zij kunnen ertoe worden gebracht de angstormgeving zelf als bewijsmateriaal te behandelen.

Angst kan urgentie creëren.

Angst kan gehoorzaamheid creëren.

Angst kan bevragen stoppen.

Angst kan mensen ertoe brengen zwak, onvolledig, geselecteerd of niet-ondersteund bewijsmateriaal te accepteren voordat zij het goed onderzoeken.

Angst kan mensen ertoe brengen titels, systemen, betaalde rollen, officiële verklaringen, herhaalde waarschuwingen en publieke druk te volgen zonder te vragen of het bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Maar angst is geen bewijsmateriaal.

Urgentie is geen bewijsmateriaal.

Officiële druk is geen bewijsmateriaal.

Herhaalde waarschuwingen zijn geen bewijsmateriaal.

Betaalde naleving is geen bewijsmateriaal.

Massale herhaling is geen bewijsmateriaal.

De Bewijsstandaard moet vragen of mensen bewijsmateriaal wordt getoond, of dat hun angst wordt getoond die is ontworpen om hen zonder bewijsmateriaal te laten accepteren.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk bewijsmateriaal wordt getoond?

Hoe wordt het gepresenteerd?

Welke angst wordt eraan gekoppeld?

Welke reactie wordt gecreëerd?

Welk bewijsmateriaal ontbreekt?

Welk bewijsmateriaal wordt tegengesproken?

Welk bewijsmateriaal wordt tegen bevragen beschermd?

Worden mensen geholpen te begrijpen?

Of worden mensen richting naleving geduwd?

Dit overlapt met Emotionele Invloed, Narratief versus Werkelijkheid en Psychologische Impact, maar het hoort hier omdat de Bewijsstandaard moet bevragen of angst wordt gebruikt als vervanging voor bewijsmateriaal.

TEGENNARRATIEF EN BEWIJSSTANDAARD

De Bewijsstandaard moet ook tegennarratieven bevragen.

Mensen kunnen één vals narratief zien, het verwerpen en vervolgens het tegennarratief accepteren omdat het tegenover het eerste lijkt te staan.

Maar oppositie is geen bewijsmateriaal.

Een tegennarratief kan nog steeds worden gecreëerd.

Een tegennarratief kan nog steeds worden gefinancierd.

Een tegennarratief kan nog steeds bereik krijgen.

Een tegennarratief kan nog steeds worden beheerst.

Een tegennarratief kan mensen nog steeds laten geloven zonder bewijsmateriaal.

Mensen kunnen aan één gecreëerd verhaal ontsnappen en onmiddellijk een ander gecreëerd verhaal binnengaan.

De Bewijsstandaard moet daarom zowel het narratief als het tegennarratief bevragen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het tegennarratief?

Waar kwam het vandaan?

Wie gaf het bereik?

Wie profiteert ervan dat het wordt geloofd?

Helpt het mensen bewijsmateriaal te onderzoeken?

Of verplaatst het mensen simpelweg van de ene overtuiging naar een andere?

Bevraagt het Bron en Oorsprong?

Bevraagt het de Bewijsstandaard?

Bevraagt het Prikkel en Voordeel?

Past het overal dezelfde standaard toe?

De Bewijsstandaard mag mensen niet toestaan één niet-ondersteunde overtuiging door een andere niet-ondersteunde overtuiging te vervangen.

De route loopt niet van het ene narratief naar een ander narratief.

De route loopt van niet-ondersteunde overtuiging naar op bewijs gebaseerd bevragen, zien, begrijpen, leren en onafhankelijk denken.

AI, VERVAARDIGD BEWIJSMATERIAAL EN BRONGESCHIEDENIS

De Bewijsstandaard moet mensen ook voorbereiden op het bevragen van bewijsmateriaal dat kan worden gegenereerd, gewijzigd, samengevat, geselecteerd, herkaderd of vervaardigd.

Hoe overtuigender vervaardigd bewijsmateriaal wordt, hoe belangrijker Bron en Oorsprong wordt.

AI kan vals bewijsmateriaal echt laten lijken.

AI kan valse verhalen ondersteund laten lijken.

AI kan valse beelden, stemmen, documenten, samenvattingen en verklaringen geloofwaardig laten lijken.

AI kan ook worden gebruikt om bewijsmateriaal te verbergen, opnieuw te kaderen, samen te vatten, te selecteren of te vervormen.

Daarom mag door AI gegenereerde of door AI gepresenteerde informatie niet zonder onderzoek als bewijsmateriaal worden behandeld.

Dit sluit rechtstreeks aan op Bron en Oorsprong.

Bron en Oorsprong vraagt:

Waar kwam dit bewijsmateriaal vandaan?

Wanneer bestond het voor het eerst?

Wie produceerde het?

Welke geschiedenis heeft het?

Was het zichtbaar voordat er middelen bestonden om het te genereren, wijzigen of vervaardigen?

De Bewijsstandaard vraagt vervolgens:

Kan die geschiedenis worden onderzocht?

Ondersteunt de tijdlijn het?

Kan de oorspronkelijke bron worden gecontroleerd?

Kan het bewijsmateriaal worden gescheiden van gegenereerd, gewijzigd, samengevat of herkadert materiaal?

Bewijsmateriaal met een duidelijke geschiedenis van vóór AI-manipulatie verschilt van bewijsmateriaal dat pas verschijnt nadat er middelen bestaan om het te genereren, wijzigen of vervaardigen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat heeft dit bewijsmateriaal gecreëerd?

Werd het gegenereerd?

Werd het gewijzigd?

Werd het samengevat?

Werd het geselecteerd?

Werd het uit de context gehaald?

Kan het origineel worden onderzocht?

Kan de bron worden gecontroleerd?

Kan de tijdlijn worden gecontroleerd?

Ondersteunt gedrag het?

Ondersteunt het bredere dossier met bewijsmateriaal het?

De Bewijsstandaard moet mensen helpen bevragen of zij bewijsmateriaal zien, of vervaardigde presentatie die eruitziet als bewijsmateriaal.

BEWIJSSTANDAARD EN MENSELIJKE VOORUITGANG

De Bewijsstandaard gaat niet alleen om het bewijzen of weerleggen van afzonderlijke beweringen.

Hij maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De Bewijsstandaard gaat niet alleen om het bevragen van bewijsmateriaal.

Het gaat erom te voorkomen dat de mensheid presentatie met waarheid verward.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang presentatie met waarheid wordt verward, angst met bewijsmateriaal wordt verward, autoriteit met waarheid wordt verward, herhaalde verhalen met bewijsmateriaal worden verward en niet-ondersteunde informatie door toekomstige generaties wordt geërfd.

De Bewijsstandaard is bedoeld om te voorkomen dat deze route zich herhaalt.

Hij helpt de route naar begrip te beschermen.

Hij leert mensen te vertragen voordat zij accepteren.

Hij leert mensen te onderzoeken wat wordt getoond.

Hij leert mensen op te merken wat ontbreekt.

Hij leert mensen woorden met gedrag te vergelijken.

Hij leert mensen bewijsmateriaal door de tijd te volgen.

Hij leert mensen de reactie na betwisting te bevragen.

Hij leert mensen op angst gebaseerde presentatie te bevragen.

Hij leert mensen tegennarratieven te bevragen.

Hij leert mensen vervaardigd of gewijzigd bewijsmateriaal te bevragen.

Hij leert mensen overal dezelfde standaard toe te passen.

Zo erft de Bewijsstandaard van Bron en Oorsprong.

Bron en Oorsprong helpt mensen te bevragen waar informatie, systemen, verhalen, titels, gedrag en herhaalde patronen vandaan kwamen.

De Bewijsstandaard helpt mensen vervolgens te toetsen of het bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd, getoond, herhaald, beschermd, betwist, verborgen of tegengesproken.

Zo bewegen mensen zich van overtuiging naar onderzoek.

Zo bewegen mensen zich van onderzoek naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van niet-ondersteunde informatie naar leerlingen van de wereldomgeving.

De Bewijsstandaard is belangrijk omdat het doel niet simpelweg is bewijsmateriaal te bevragen.

Het doel is het vermogen van de mensheid te verbeteren om te leren van bewijsmateriaal dat in de wereldomgeving zelf wordt getoond.

Zonder de Bewijsstandaard kunnen mensen niet-ondersteunde informatie erven en die als waarheid herhalen.

Met de Bewijsstandaard kunnen mensen beginnen te zien wat wordt ondersteund, wat ontbreekt, wat wordt tegengesproken, wat wordt beschermd, wat is vervaardigd, wat op angst is gebaseerd en wat verder moet worden bevraagd.

Daarom hoort de Bewijsstandaard binnen De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

DEEL 3 - PRIKKEL EN VOORDEEL

WAT PRIKKEL EN VOORDEEL WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen van de wereldomgeving moeten leren in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd, herhaald, beschermd, gepresenteerd of afgedwongen.

Deel 3 gaat nu verder met Prikkel en Voordeel.

Prikkel en Voordeel bestaat omdat mensen menselijk gedrag niet goed kunnen begrijpen voordat zij begrijpen welk gedrag wordt beloond of beschermd, van welk gedrag mensen afhankelijk zijn en welk gedrag zij vrezen te verliezen.

Mensen wordt vaak geleerd naar handelingen te kijken.

Hun wordt niet geleerd te bevragen wat die handelingen aandrijft.

Mensen wordt vaak geleerd naar uitkomsten te kijken.

Hun wordt niet geleerd de prikkels te bevragen die deze uitkomsten voortbrengen.

Mensen wordt geleerd systemen te vertrouwen.

Hun wordt niet geleerd te bevragen wat die systemen winnen door voort te blijven bestaan.

Mensen wordt vaak geleerd individuen te beoordelen.

Hun wordt niet geleerd de mechanismen te bevragen die het individu vormen.

Prikkel en Voordeel leert mensen te vragen:

Wie wint?

Wie profiteert?

Wie is hiervan afhankelijk?

Wie beschermt dit?

Wie vreest dit te verliezen?

Wie wordt hiervoor beloond?

Wie wordt hiervoor betaald?

Wie draagt eraan bij dat dit voortduurt?

Mensen leven niet alleen binnen de wereldomgeving.

Door prikkels gevormd gedrag helpen zij die opnieuw te creëren.

Dit is een van de grootste redenen waarom de mensheid dezelfde wereld herhaalt.

Mensen creëren niet herhaaldelijk dezelfde wereld omdat zij slecht zijn.

Zij creëren herhaaldelijk dezelfde wereld omdat prikkels hen herhaaldelijk belonen voor het opnieuw creëren ervan.

De mensheid creëert vaak dezelfde wereld opnieuw zonder volledig te begrijpen waaraan zij bijdraagt.

Dit is een van de grootste redenen waarom herhaalde wereldproblemen blijven voortbestaan.

GELD, AFHANKELIJKHEID EN DE WERELDOMGEVING

Geld is een van de grootste mechanismen die menselijk gedrag vormen.

Geld kan afhankelijkheid creëren.

Afhankelijkheid kan naleving creëren.

Naleving kan stilte creëren.

Stilte kan systemen beschermen.

Systemen kunnen voortbestaan omdat mensen ervan afhankelijk zijn.

Mensen wordt vaak geleerd geld alleen als betaling te beschouwen.

Maar geld vormt ook gedrag.

Geld kan beïnvloeden wat mensen zeggen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen niet zeggen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen herhalen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen beschermen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen vermijden te bevragen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen afdwingen.

Geld kan beïnvloeden wat mensen laten voortduren.

Geld kan beïnvloeden wat mensen normaliseren.

Mensen zouden moeten vragen:

Wie wordt betaald?

Wie betaalt hen?

Waarvoor worden zij betaald?

Wat worden zij betaald om niet te bevragen?

Wat worden zij betaald om te herhalen?

Wat worden zij betaald om af te dwingen?

Wat worden zij betaald om te beschermen?

Wat gebeurt er als zij iets betwisten?

Wat gebeurt er als zij iets blootleggen?

Geld hoeft niet elke gedachte te beheersen.

Afhankelijkheid kan genoeg zijn.

Mensen kunnen producten van prikkels worden zonder het ooit volledig te herkennen.

MENSELIJKE BELONINGEN, ERBIJ HOREN EN ERBIJ PASSEN

Mensen worden niet alleen door geld beïnvloed.

Mensen kunnen ook worden beïnvloed door:

Acceptatie.

Populariteit.

Erkenning.

Aandacht.

Status.

Goedkeuring.

Erbij horen.

Comfort.

Zekerheid.

Kritiek vermijden.

Afwijzing vermijden.

Uitsluiting vermijden.

Mensen vragen vaak niet:

"Is dit waar?"

Zij kunnen in plaats daarvan vragen:

"Wat doen andere mensen?"

"Zullen mensen mij goedkeuren?"

"Hoor ik er nog bij als ik het oneens ben?"

De angst om alleen te staan kan sterker worden dan het verlangen om te begrijpen.

Mensen kunnen hun gedrag veranderen om goedkeuring te krijgen, uitsluiting te vermijden, erbij te blijven horen en te passen in omgevingen waarvan zij denken afhankelijk te zijn.

Mensen kunnen er geleidelijk toe komen dat erbij horen belangrijker

wordt dan begrijpen.

Mensen zouden moeten vragen:

Volg ik waarheid? Of volg ik mensen?

Denk ik onafhankelijk?

Of probeer ik erbij te passen?

Wie profiteert wanneer mensen stoppen met onafhankelijk denken?

Welke gedragingen worden gekopieerd?

Welke gedragingen worden genormaliseerd?

MENSEN KOPIËREN MENSEN

Mensen erven gedrag vaak van andere mensen.

Mensen kopiëren:

Taal.

Meningen.

Trends.

Leefstijlen.

Uiterlijk.

Houdingen.

Gewoonten.

Sociaal gedrag.

Online gedrag.

Niet noodzakelijk omdat zij het zelfstandig begrijpen, maar omdat het normaal, populair, succesvol of geaccepteerd lijkt.

Herhaald gedrag kan genormaliseerd worden simpelweg omdat genoeg mensen het doen.

Erbij passen kan normaal worden.

Normalisering kan herhaling worden.

Herhaling kan geërfd gedrag worden.

Geërfd gedrag kan geaccepteerde werkelijkheid worden.

Hoe langer gedrag wordt herhaald, hoe onzichtbaarder het mechanisme erachter kan worden.

Mensen kunnen stoppen met bevragen omdat herhaling zelf de schijn van waarheid kan creëren.

OPPERVLAKKIGE OMGEVINGEN

Moderne omgevingen kunnen mensen aanmoedigen uiterlijk boven begrip te stellen.

Mensen kunnen bezig raken met:

Hoe zij eruitzien.

Hoe zij online overkomen.

Hoe succesvol zij lijken.

Hoe gelukkig zij lijken.

Hoe populair zij lijken.

Wat anderen van hen denken.

Mensen kunnen geïdealiseerde versies van zichzelf presenteren terwijl zij de werkelijkheid verbergen.

Valse glimlachen kunnen echt welzijn vervangen.

Getoond succes kan waarheid vervangen.

Online identiteit kan authenticiteit vervangen.

Het beeld kan belangrijker worden dan begrip.

Mensen kunnen verbonden lijken terwijl zij zich geïsoleerd voelen.

Mensen kunnen gelukkig lijken terwijl zij ongelukkig zijn.

Mensen kunnen succesvol lijken terwijl zij privé worstelen.

Wanneer uiterlijk belangrijker wordt dan waarheid, kunnen oppervlakkige omgevingen ontstaan.

POPULARITEIT, STATUS EN VERGELIJKING

Mensen kunnen zichzelf met anderen meten.

Meer geld.

Meer bezittingen.

Meer volgers.

Meer status.

Meer aandacht.

Meer erkenning.

Dit kan eindeloze cycli van vergelijking zonder begrip creëren.

Populariteit is geen bewijsmateriaal.

Aandacht is geen bewijsmateriaal.

Volgers zijn geen bewijsmateriaal.

Status is geen bewijsmateriaal.

Dat iets op grote schaal wordt gezien maakt het niet automatisch waar.

Mensen kunnen zichtbaarheid voor waarheid aanzien, populariteit voor juistheid en invloed voor geloofwaardigheid.

ANGST, STILTE EN ERBIJ HOREN

Mensen kunnen bevragen vermijden omdat bevragen het erbij horen kan bedreigen.

Mensen kunnen bang zijn voor:

Kritiek.

Bespotting.

Afwijzing.

Uitsluiting.

Schaamte.

Isolatie.

Kansen verliezen.

Alleen staan.

Angst kan stilte aanmoedigen.

Stilte kan herhaling beschermen.

Herhaling kan worden genormaliseerd.

Genormaliseerd gedrag kan door toekomstige generaties worden geërfd.

De cyclus kan doorgaan zonder dat mensen volledig begrijpen waaraan zij bijdragen.

Mensen moeten ook begrijpen dat prikkels sterker kunnen worden dan waarheid.

Mensen kunnen weten dat iets bevraagd zou moeten worden en toch doorgaan omdat prikkels het gedrag beschermen.

ONDERWIJS, LERAREN EN HET HERHALEN VAN DE WERELD

Onderwijs is een van de duidelijkste voorbeelden van Prikkel en Voordeel.

Leraren zijn vaak producten van hetzelfde onderwijssysteem waarin zij zelf zijn onderwezen.

Zij kregen er onderwijs.

Zij werden er getraind.

Zij worden er betaald.

Zij worden er beoordeeld.

Zij worden er in rollen geplaatst.

Van hen wordt verwacht dat zij er lesgeven.

Van hen wordt verwacht dat zij er informatie overbrengen.

Van hen wordt verwacht dat zij er informatie beoordelen.

Maar hun wordt niet geleerd kinderen de gestructureerde, op bewijs gebaseerde route te leren om de wereldomgeving zelf te bevragen.

Dit gaat niet om het aanvallen van leraren.

Het gaat om het begrijpen van het systeem.

Leraren kunnen bijdragen aan het herhalen van dezelfde wereld omdat zij binnen dezelfde door prikkels aangedreven omgeving opereren.

Onderwijs kan herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëren zonder dat ooit te bedoelen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat beloont onderwijs?

Wat herhaalt onderwijs?

Wat beschermt onderwijs?

Wat vermijdt onderwijs?

Wat laat onderwijs na te onderwijzen?

Wat gebeurt er als onderwijs verandert?

Wat gebeurt er als kinderen de wereldomgeving zelf leren bevragen?

WAAROM PRIKKEL EN VOORDEEL BELANGRIJK IS

Prikkel en Voordeel is belangrijk omdat mensen niet goed kunnen begrijpen waarom de mensheid dezelfde wereld herhaalt totdat zij begrijpen wat die herhaling beloont.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt:

Wie profiteert?

Wie is afhankelijk?

Wie beschermt?

Wie verliest?

Welk gedrag creëert deze prikkel?

Welke wereldomgeving helpt dit gedrag opnieuw te creëren?

Zo beginnen mensen de mechanismen te zien die onder de wereldomgeving werken.

Zo bewegen mensen zich van overtuiging naar onderzoek.

Zo bewegen mensen zich van onderzoek naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

De mensheid kan niet vooruitgaan terwijl mensen blijven doen wat mensen vóór hen deden zonder te begrijpen waaraan zij bijdragen.

Zo bewegen mensen zich van producten van door prikkels aangedreven systemen naar leerlingen van de wereldomgeving.

PRIKKEL EN VOORDEEL

PRIKKEL IN DE LOOP VAN DE TIJD

Het eerste deel van dit onderdeel legde uit dat mensen niet alleen binnen de wereldomgeving leven.

Via door prikkels gevormd gedrag helpen zij haar opnieuw te creëren.

Dit deel gaat nu verder met hoe prikkels in de loop van de tijd voortduren.

Mensen onthullen hun prikkels niet altijd onmiddellijk.

Gedrag in de loop van de tijd legt ze vaak bloot.

Een persoon kan het ene zeggen maar herhaaldelijk anders handelen.

Een systeem kan zeggen dat het voor één doel bestaat maar herhaaldelijk iets anders beschermen.

Een organisatie kan neutraliteit claimen maar herhaaldelijk dezelfde uitkomsten produceren.

Een rol kan plicht claimen terwijl hij herhaaldelijk naleving produceert.

Een betaalde positie kan waarheid claimen terwijl zij herhaaldelijk het systeem beschermt waarvan zij afhankelijk is.

Prikkels over tijd helpen mensen patronen te zien die afzonderlijke momenten kunnen verbergen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag is in de loop van de tijd herhaald?

Welke uitkomsten zijn herhaald?

Welke prikkels blijven beschermd?

Welke prikkels blijven verborgen?

Wie profiteert herhaaldelijk?

Wie vermijdt herhaaldelijk verlies?

Wie krijgt herhaaldelijk geld?

Wie krijgt herhaaldelijk status?

Wie behoudt herhaaldelijk positie?

Wie vermijdt herhaaldelijk verantwoording?

Wie draagt er herhaaldelijk aan bij dat dezelfde omgeving blijft bestaan?

Patronen over tijd kunnen prikkels blootleggen die verklaringen alleen niet kunnen verklaren.

Dit sluit rechtstreeks aan op de Bewijsstandaard.

De Bewijsstandaard vraagt of gedrag ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt welke prikkel dat gedrag vormt.

GEËRFDE ROLLEN EN HERHAALDE BIJDRAGE

Prikkels kunnen via rollen worden geërfd.

Een persoon kan een rol binnengaan nadat iemand anders vertrekt, met pensioen gaat, sterft of wordt vervangen.

De persoon kan denken dat hij simpelweg een baan aanneemt.

Maar de rol kan al een patroon dragen.

Hij kan herhaald gedrag dragen.

Hij kan herhaalde stilte dragen.

Hij kan herhaalde bescherming dragen.

Hij kan herhaalde handhaving dragen.

Hij kan herhaalde gehoorzaamheid dragen.

Hij kan herhaald onderwijs dragen.

Hij kan herhaalde naleving dragen.

De persoon die de rol binnengaat kan vervolgens voortzetten wat eerdere mensen voortzetten.

Zo kan de wereldomgeving zich over generaties herhalen.

Mensen hoeven het oorspronkelijke mechanisme niet te creëren om eraan bij te dragen.

Zij kunnen een rol erven en helpen het mechanisme voort te zetten.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag produceerde deze rol voordat deze persoon hem binnenging?

Welk gedrag vereist deze rol nu?

Welk gedrag zal deze rol voortzetten nadat deze persoon hem verlaat?

Wat beschermt de rol?

Wat herhaalt de rol?

Wat ontmoedigt de rol?

Wat verhindert de rol dat mensen bevragen?

Wat maakt de rol normaal?

Dit is belangrijk omdat mensen kunnen bijdragen aan herhaalde schade, herhaalde stilte, herhaalde naleving en herhaalde systeembescherming terwijl zij geloven dat zij simpelweg doen wat mensen vóór hen deden.

STILTE, BESCHERMING EN PRIKKEL

Stilte kan een van de sterkste aanwijzingen van prikkels zijn.

Mensen denken vaak dat stilte niets betekent.

Maar stilte kan gedrag worden.

Stilte kan systemen beschermen.

Stilte kan geld beschermen.

Stilte kan autoriteit beschermen.

Stilte kan afhankelijkheid beschermen.

Stilte kan reputatie beschermen.

Stilte kan posities beschermen.

Stilte kan narratieven beschermen.

Stilte kan wangedrag beschermen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wie blijft zwijgen?

Wat wordt door de stilte beschermd?

Wie profiteert van de stilte?

Wie verliest als de stilte eindigt?

Wat gebeurt er als iemand spreekt?

Welke gevolgen kunnen zij ondervinden?

Welke prikkels moedigen mensen aan te blijven zwijgen?

Wat heeft stilte laten voortduren?

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken bedreigt waarvan zij afhankelijk zijn.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken hun inkomen bedreigt.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken hun reputatie bedreigt.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken hun positie binnen een systeem bedreigt.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken de rol bedreigt die zij hebben geërfd.

Mensen kunnen zwijgen omdat normalisering hun heeft geleerd niet te bevragen.

Stilte wordt daarom gedrag dat moet worden bevraagd.

ANGST VOOR VERLIES

Mensen handelen niet alleen vanwege wat zij winnen.

Mensen handelen ook vanwege wat zij vrezen te verliezen.

Angst voor verlies kan gedrag even krachtig vormen als winst zelf.

Mensen kunnen bang zijn te verliezen:

Geld.

Werk.

Status.

Positie.

Erbij horen.

Goedkeuring.

Bescherming.

Autoriteit.

Invloed.

Zekerheid.

Reputatie.

Een toekomst.

Angst voor verlies kan bevragen stoppen voordat het begint.

Angst voor verlies kan stilte creëren.

Angst voor verlies kan volgen creëren.

Angst voor verlies kan gehoorzaamheid creëren.

Angst voor verlies kan deelname creëren aan dingen waar mensen het mogelijk niet volledig mee eens zijn.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat is deze persoon bang te verliezen?

Wat is deze rol bang te verliezen?

Wat is dit systeem bang te verliezen?

Wat verandert er als mensen stoppen met geloven?

Wat verandert er als mensen stoppen met naleven?

Wat verandert er als mensen beginnen te bevragen?

Wat verandert er als mensen stoppen met doen wat mensen vóór hen deden?

Angst voor verlies kan naleving creëren lang voordat dwang ooit nodig is.

Mensen moeten ook begrijpen dat waarheid niet altijd sterk genoeg is om prikkels te overwinnen.

Mensen kunnen weten dat iets bevraagd zou moeten worden en toch doorgaan omdat angst voor verlies het gedrag beschermt.

COLLECTIEVE BIJDRAGE EN DE HERHAALDE WERELD

De wereldomgeving wordt gewoonlijk niet door één persoon in stand gehouden.

Zij wordt in stand gehouden door miljoenen mensen die kleine stukken aan hetzelfde mechanisme bijdragen.

Eén persoon onderwijst.

Eén persoon handhaaft.

Eén persoon herhaalt.

Eén persoon keurt goed.

Eén persoon schrijft.

Eén persoon zwijgt.

Eén persoon volgt.

Eén persoon beschermt.

Afzonderlijk kunnen deze gedragingen onschadelijk lijken.

Gezamenlijk kunnen zij een volledige wereldomgeving opnieuw creëren.

Mensen kunnen alleen zien:

Hun eigen rol.

Hun eigen taak.

Hun eigen loon.

Hun eigen instructie.

Hun eigen verantwoordelijkheid.

Hun eigen overleving.

Maar de wereldomgeving wordt gebouwd uit de gecombineerde bijdrage van veel mensen die kleine delen van hetzelfde mechanisme herhalen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waaraan draag ik bij?

Welk herhaald patroon help ik voortzetten?

Welke wereldomgeving helpt mijn gedrag opnieuw te creëren?

Wat zou er gebeuren als miljoenen mensen hetzelfde blijven doen?

Dit is een van de belangrijkste onderdelen van Prikkel en Voordeel.

ONDERWIJS, LERAREN EN PRIKKEL

Onderwijs moet via Prikkel en Voordeel worden bevraagd omdat onderwijs de volgende generatie vormt.

Leraren zijn producten van hetzelfde door prikkels aangedreven systeem.

Zij kregen er onderwijs in.

Zij werden erin getraind.

Zij worden erin betaald.

Zij worden erin beoordeeld.

Zij worden er in rollen geplaatst.

Van hen wordt verwacht dat zij er informatie overbrengen.

Van hen wordt verwacht dat zij er informatie beoordelen.

Van hen wordt verwacht dat zij kinderen helpen erin te functioneren.

Maar hun wordt niet de gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute gegeven om kinderen te leren de echte wereldomgeving te bevragen.

Dit is belangrijk omdat leraren informatiebronnen voor kinderen worden.

Zij worden ook onderdeel van de prikkelstructuur die vormt wat kinderen wordt onderwezen, wat kinderen herhalen, waarvoor kinderen worden beloond en wat kinderen wordt ontmoedigd te bevragen.

Dit gaat niet om het aanvallen van leraren.

Het gaat om het begrijpen van het door prikkels aangedreven systeem waarin zij opereren.

Onderwijs kan daarom herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëren zonder dat ooit te bedoelen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat beloont onderwijs?

Wat herhaalt onderwijs?

Wat beschermt onderwijs?

Wat normaliseert onderwijs?

Wat ontmoedigt onderwijs?

Wat laat onderwijs na te bevragen?

Wat worden leraren betaald om over te brengen?

Waarvoor worden leraren getraind om te beoordelen?

Waarbinnen worden kinderen voorbereid om te functioneren?

Wat gebeurt er als leraren het systeem zelf bevragen?

Wat gebeurt er als kinderen wordt geleerd de wereldomgeving zelf te bevragen?

Onderwijs kan niet goed verbeteren als de prikkels binnen onderwijs niet worden bevraagd.

Als leraren worden betaald, getraind, beoordeeld en in rollen geplaatst die hetzelfde systeem herhalen, kan onderwijs mensen blijven voortbrengen die worden voorbereid om binnen de wereldomgeving te functioneren in plaats van ervan te leren.

SYSTEMEN, PRIKKEL EN HERHAALDE UITKOMSTEN

Systemen kunnen lange tijd voortbestaan omdat prikkels erin zijn ingebouwd.

Mensen kunnen systemen binnengaan in de overtuiging dat zij onafhankelijk zijn.

Maar systemen kunnen gedrag geleidelijk vormen via afhankelijkheid.

Hoe langer prikkels onbevraagd blijven, hoe normaler ze kunnen lijken.

Systemen kunnen stilte belonen.

Systemen kunnen naleving belonen.

Systemen kunnen loyaliteit belonen.

Systemen kunnen herhaling belonen.

Systemen kunnen handhaving belonen.

Systemen kunnen het beschermen van het systeem zelf belonen.

Systemen kunnen bevragen bestraffen.

Systemen kunnen blootleggen bestraffen.

Systemen kunnen waarheid bestraffen.

Systemen kunnen weigering bestraffen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag beloont het systeem?

Welk gedrag ontmoedigt het systeem?

Welk gedrag bestraft het systeem?

Welk gedrag beschermt het systeem?

Welke uitkomsten creëert het systeem herhaaldelijk?

Welke herhaalde problemen blijven verschijnen?

Welke prikkels veroorzaken die uitkomsten?

Mensen proberen vaak uitkomsten te herstellen zonder prikkels te bevragen.

Als prikkels ongewijzigd blijven, blijft gedrag vaak ongewijzigd.

Als gedrag ongewijzigd blijft, blijven uitkomsten vaak ongewijzigd.

De mensheid kan daardoor dezelfde wereld herhalen terwijl zij gelooft dat zij die probeert te verbeteren.

PRIKKEL EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Prikkel en Voordeel maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang prikkels onzichtbaar blijven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen blijven doen wat mensen vóór hen deden zonder te begrijpen waaraan zij bijdragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang erbij horen sterker wordt dan waarheid.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang populariteit begrip vervangt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang oppervlakkige omgevingen authenticiteit vervangen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang angst voor uitsluiting bevragen verhindert.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang normalisering herhaling in geaccepteerde werkelijkheid verandert.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang systemen herhaling belonen in plaats van begrip.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang onderwijs kinderen voorbereidt om binnen de wereldomgeving te functioneren zonder hun te leren hoe zij die goed moeten bevragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen verdedigen wat hun schaadt omdat zij ervan afhankelijk zijn.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt:

Wie profiteert?

Wie is afhankelijk?

Wie beschermt?

Wie verliest?

Wie wordt betaald?

Wie zwijgt?

Wie volgt?

Wie normaliseert?

Welk gedrag creëert deze prikkel?

Welke wereldomgeving helpt dit gedrag opnieuw te creëren?

Zo beginnen mensen de mechanismen te zien die onder de wereldomgeving werken.

Zo bewegen mensen zich van overtuiging naar onderzoek.

Zo bewegen mensen zich van onderzoek naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Wanneer prikkels zichtbaar worden, wordt gedrag zichtbaar.

Wanneer gedrag zichtbaar wordt, wordt bijdrage zichtbaar.

Wanneer bijdrage zichtbaar wordt, wordt begrip mogelijk.

Wanneer begrip mogelijk wordt, kan de mensheid beginnen te stoppen met het herhalen van dezelfde wereld.

DEEL 4 - KARAKTER EN CONSISTENTIE

WAT KARAKTER EN CONSISTENTIE WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen de wereldomgeving moeten leren zien in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Deel 3 stelde vast dat mensen moeten begrijpen welke prikkels gedrag belonen, beschermen en herhalen.

Deel 4 gaat nu verder met Karakter en Consistentie.

Karakter en Consistentie bestaat omdat mensen andere mensen, systemen, organisaties, omgevingen of de wereld zelf niet goed kunnen begrijpen totdat zij begrijpen welk gedrag in de loop van de tijd herhaaldelijk wordt getoond.

Mensen wordt vaak geleerd naar woorden te luisteren.

Hun wordt niet goed geleerd gedrag te bestuderen.

Mensen wordt geleerd titels te vertrouwen.

Hun wordt niet goed geleerd consistentie te onderzoeken.

Mensen wordt vaak geleerd beloften te geloven.

Hun wordt niet goed geleerd patronen te bevragen.

Mensen wordt vaak geleerd geïsoleerde momenten te beoordelen.

Hun wordt niet geleerd van herhaald gedrag te leren.

Karakter en Consistentie leert mensen te vragen:

Welk gedrag wordt herhaaldelijk getoond?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk beloond?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk beschermd?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk vermeden?

Welk gedrag blijft in de loop van de tijd consistent?

Welk gedrag verandert afhankelijk van omstandigheden?

Welk gedrag helpt de wereldomgeving opnieuw te creëren?

Karakter is niet één moment.

Karakter is gedrag dat in de loop van de tijd herhaaldelijk wordt getoond.

Consistentie is niet één verklaring.

Consistentie is herhaalde overeenstemming tussen woorden, gedrag en uitkomsten in de loop van de tijd.

Karakter is een van de grootste leermiddelen van de mensheid omdat herhaald gedrag blootlegt wat woorden, beeld, reputatie en presentatie vaak verbergen.

Dit is belangrijk omdat herhaald gedrag vaak meer onthult dan geïsoleerde momenten ooit kunnen.

WAT WORDT GETOOND

De wereldomgeving laat de mensheid al zien hoe zij werkt.

Het probleem is niet altijd dat niets wordt getoond.

Het probleem is dat mensen niet goed is geleerd hoe zij moeten bevragen, zien, begrijpen en leren van wat wordt getoond.

Mensen kunnen leugens zien.

Mensen kunnen tegenspraak zien.

Mensen kunnen stilte zien.

Mensen kunnen afhankelijkheid zien.

Mensen kunnen angst zien.

Mensen kunnen zien hoe geld gedrag vormt.

Mensen kunnen systemen zichzelf zien beschermen.

Mensen kunnen media narratieven zien herhalen.

Mensen kunnen autoriteit bewijsmateriaal zien vermijden.

Mensen kunnen mensen zien volgen.

Mensen kunnen herhaalde patronen zien voortduren.

Maar zonder het juiste bevragingsraamwerk kunnen mensen nog steeds tot het verkeerde begrip komen.

Mensen komen vaak tot onjuiste inzichten omdat hun niet goed is geleerd hoe zij moeten bevragen, zien, begrijpen en leren van wat wordt getoond.

Mensen kunnen zien wat wordt getoond en toch niet begrijpen wat het betekent.

Zij kunnen gedrag zien en zich alleen op individuen richten.

Zij kunnen tegenspraak zien en bij boosheid stoppen.

Zij kunnen leugens zien en bij schuld stoppen.

Zij kunnen systemen zien en bij oppervlakkige verklaringen stoppen.

Zij kunnen herhaalde problemen zien en de mechanismen die ze creëren nog niet begrijpen.

Karakter en Consistentie leert mensen te bevragen wat via herhaald gedrag wordt getoond.

Het vraagt mensen niet alleen te vragen:

Wat gebeurde er?

Maar ook:

Wat laat dit zien?

Welk gedrag wordt onthuld?

Welk patroon wordt blootgelegd?

Welke tegenspraak wordt getoond?

Wat leert dit over de wereldomgeving?

Wat kan de mensheid hiervan leren?

De wereld is de echte school omdat de wereldomgeving voortdurend gedrag, tegenspraak, herhaling, prikkel, stilte, afhankelijkheid, autoriteit, angst en gevolg laat zien.

Mensen kunnen niet leren van wat zij niet kunnen zien.

Maar mensen kunnen ook niet leren van wat hun niet is geleerd te bevragen.

WOORDEN, GEDRAG EN PATRONEN

Mensen beoordelen vaak wat mensen zeggen.

Maar gedrag kan onthullen wat woorden verbergen.

Woorden kunnen worden ingestudeerd.

Woorden kunnen worden geselecteerd.

Woorden kunnen worden herhaald.

Woorden kunnen worden beschermd.

Woorden kunnen worden gepresenteerd.

Gedrag is over lange perioden vaak moeilijker te verbergen.

Informatie kan mensen vertellen wat er gebeurde.

Gedrag kan mensen leren waarom het gebeurde.

Mensen zouden moeten vragen:

Komen de woorden overeen met het gedrag?

Komen de handelingen overeen met de beweringen?

Komen de uitkomsten overeen met de beloften?

Blijft gedrag in de loop van de tijd hetzelfde?

Verandert gedrag afhankelijk van wie kijkt?

Verandert gedrag afhankelijk van wie profiteert?

Herhaald gedrag kan tegenspraken blootleggen die geïsoleerde verklaringen niet kunnen.

Patronen onthullen vaak meer dan beloften.

Consistentie onthult vaak meer dan reputatie.

Gedrag onthult vaak meer dan titels.

Mensen moeten daarom leren patronen te bestuderen in plaats van geïsoleerde momenten.

GEDRAG BESTAAT NOOIT OP ZICHZELF

Gedrag bestaat niet op zichzelf.

Mensen beïnvloeden mensen.

Systemen beïnvloeden mensen.

Mensen beïnvloeden systemen.

Volwassenen beïnvloeden kinderen.

Kinderen worden volwassenen.

Toekomstige generaties erven gedragingen.

Toekomstige generaties helpen vervolgens de wereldomgeving opnieuw te creëren.

Elk herhaald gedrag heeft gevolgen buiten het individu.

Herhaald gedrag kan normaal worden.

Normalisering kan overerving worden.

Overerving kan geaccepteerde werkelijkheid worden.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk gedrag creëert dit?

Wie leert van dit gedrag?

Wie zal dit gedrag erven?

Welke toekomstige wereldomgeving zal dit gedrag helpen opnieuw te creëren?

Karakter en Consistentie leert mensen voorbij het individu te denken en te beginnen leren van de bredere omgeving.

KARAKTER BOVEN REPUTATIE

Mensen wordt vaak geleerd reputatie te vertrouwen.

Maar reputatie is niet automatisch karakter.

Reputatie kan worden gecreëerd.

Reputatie kan worden beschermd.

Reputatie kan worden herhaald.

Reputatie kan worden gepromoot.

Reputatie kan worden geërfd.

Karakter is anders.

Karakter wordt herhaaldelijk door gedrag getoond.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag wordt herhaaldelijk getoond?

Wat gebeurt er wanneer druk verschijnt?

Wat gebeurt er wanneer niemand kijkt?

Wat gebeurt er wanneer er iets te winnen valt?

Wat gebeurt er wanneer er iets te verliezen valt?

Wat gebeurt er wanneer waarheid met prikkel botst?

Karakter wordt vaak het duidelijkst zichtbaar wanneer prikkels een rol spelen.

Daarom sluit Karakter en Consistentie rechtstreeks aan op Prikkel en Voordeel.

CONSISTENTIE IN DE LOOP VAN DE TIJD

Consistentie kan niet op basis van één gebeurtenis worden beoordeeld.

Consistentie moet in de loop van de tijd worden onderzocht.

Mensen kunnen zeggen dat zij waarheid waarderen.

Mensen kunnen zeggen dat zij leren waarderen.

Mensen kunnen zeggen dat zij eerlijkheid waarderen.

Mensen kunnen zeggen dat zij bevragen waarderen.

Maar consistentie vraagt of gedrag die beweringen herhaaldelijk ondersteunt.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag is in de loop van de tijd getoond?

Welke patronen zijn herhaald?

Welke tegenspraken zijn verschenen?

Welke gedragingen zijn ongewijzigd gebleven?

Welke gedragingen verdwijnen wanneer omstandigheden veranderen?

Consistentie wordt vaak een van de sterkste routes naar bewijsmateriaal omdat mensen uiteindelijk laten zien wat zij herhaaldelijk doen.

Dit sluit rechtstreeks aan op de Bewijsstandaard.

De Bewijsstandaard vraagt of gedrag ondersteunt wat wordt beweerd.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag in de loop van de tijd herhaaldelijk op één lijn blijft.

BEELD VERSUS KARAKTER

Mensen kunnen bedreven raken in het beheren van hun beeld.

Beeld is wat mensen willen dat anderen zien.

Karakter is wat gedrag herhaaldelijk laat zien.

Beeld kan worden gecreëerd.

Beeld kan worden beschermd.

Beeld kan worden getoond.

Beeld kan worden gepromoot.

Beeld kan worden beloond.

Maar beeld is niet automatisch karakter.

Mensen zouden moeten vragen:

Zie ik beeld?

Of zie ik gedrag?

Zie ik presentatie?

Of zie ik consistentie?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk getoond?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk verborgen?

Welk gedrag verschijnt wanneer druk wordt weggenomen?

Welk gedrag verschijnt wanneer druk wordt toegevoegd?

Mensen kunnen jarenlang een beeld beschermen terwijl hun gedrag herhaaldelijk iets anders onthult.

MENSEN, SYSTEMEN EN DE WERELDOMGEVING

Karakter en Consistentie geldt niet alleen voor individuen.

Het geldt voor alles wat binnen de wereldomgeving opereert.

Het geldt voor:

Mensen.

Leraren.

Ouders.

Scholen.

Overheden.

Media.

Instellingen.

Systemen.

Organisaties.

Gemeenschappen.

Omgevingen.

Mensen onderzoeken vaak wat deze dingen zeggen.

Zij onderzoeken niet goed wat deze dingen herhaaldelijk doen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk gedrag wordt herhaaldelijk getoond?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk beschermd?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk vermeden?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk beloond?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk genormaliseerd?

Welk gedrag wordt herhaaldelijk geërfd?

Welk gedrag wordt aan de mensheid getoond als iets om van te leren?

Karakter en Consistentie moet overal worden toegepast.

ONDERWIJS, LERAREN EN KARAKTER

Onderwijs moet ook via Karakter en Consistentie worden bevraagd.

Leraren worden informatiebronnen voor kinderen.

Kinderen leren niet alleen van informatie.

Zij leren ook van gedrag.

Kinderen observeren:

Wat volwassenen doen.

Wat leraren doen.

Wat systemen belonen.

Wat systemen vermijden.

Wat systemen beschermen.

Wat systemen herhalen.

Wat systemen als normaal tonen.

Dit gaat niet om het aanvallen van leraren.

Het gaat om het begrijpen van de omgeving waarin zij opereren.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke gedragingen zien kinderen herhaaldelijk?

Voor welke gedragingen worden kinderen herhaaldelijk beloond?

Welke gedragingen worden kinderen herhaaldelijk ontmoedigd te bevragen?

Worden kinderen voorbereid om de wereldomgeving te herhalen?

Of worden kinderen voorbereid om ervan te leren?

Als kinderen niet wordt geleerd hoe zij gedrag, tegenspraak, prikkel, stilte en herhaalde patronen moeten bevragen, kunnen zij dezelfde wereldomgeving erven zonder te begrijpen wat hun wordt getoond.

WAAROM KARAKTER EN CONSISTENTIE BELANGRIJK IS

Karakter en Consistentie is belangrijk omdat mensen de wereldomgeving niet goed kunnen begrijpen totdat zij herhaald gedrag begrijpen.

Het doel is niet vast te raken in boosheid, schuld, angst of eindeloze oppositie.

Het doel is te leren van wat de wereldomgeving al laat zien.

De wereldomgeving zelf wordt een onderwijsomgeving.

Gedrag wordt de les.

Tegenspraak wordt de les.

Herhaling wordt de les.

De omgeving zelf wordt de leraar.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen stoppen met reageren op wat hun wordt getoond en beginnen te leren van wat hun wordt getoond.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat het gedrag beloont.

Karakter en Consistentie vraagt:

Komt gedrag herhaaldelijk overeen met wat wordt beweerd?

Wat laat het gedrag zien?

Wat leert de tegenspraak?

Wat legt het herhaalde patroon bloot?

Wat kan de mensheid leren van wat wordt getoond?

Zo beginnen mensen voorbij geïsoleerde momenten te bewegen.

Zo beginnen mensen patronen te herkennen.

Zo beginnen mensen tegenspraken te herkennen.

Zo beginnen mensen consistentie te herkennen.

Zo beginnen mensen te leren van wat de wereldomgeving al laat zien.

Zo bewegen mensen zich van overtuiging naar onderzoek.

Zo bewegen mensen zich van onderzoek naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

KARAKTER IN DE LOOP VAN DE TIJD

Het eerste deel van dit onderdeel legde uit dat Karakter en Consistentie niet om geïsoleerde momenten gaat.

Het gaat om het begrijpen van herhaald gedrag in de loop van de tijd.

Dit deel gaat nu verder met de manier waarop Karakter en Consistentie in de loop van de tijd werkt.

Mensen onthullen hun karakter niet altijd onmiddellijk.

Gedrag in de loop van de tijd legt het vaak bloot.

Een persoon kan het ene zeggen maar herhaaldelijk het andere doen.

Een systeem kan één doel claimen maar herhaaldelijk andere uitkomsten produceren.

Een organisatie kan neutraliteit claimen maar herhaaldelijk bepaalde gedragingen beschermen.

Een instelling kan eerlijkheid claimen maar herhaaldelijk moeilijke vragen vermijden.

Een rol kan plicht claimen maar herhaaldelijk naleving produceren.

Karakter over tijd helpt mensen patronen te zien die geïsoleerde momenten kunnen verbergen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag is herhaaldelijk getoond?

Welke uitkomsten zijn herhaaldelijk geproduceerd?

Welke patronen blijven verschijnen?

Welke tegenspraken blijven verschijnen?

Welk gedrag blijft ongewijzigd?

Welk gedrag verandert afhankelijk van omstandigheden?

Welk gedrag verandert afhankelijk van wie kijkt?

Patronen over tijd onthullen karakter vaak nauwkeuriger dan verklaringen alleen.

TEGENSPRAAK EN MENSELIJK GEDRAG

Tegenspraak kan een van de sterkste routes naar het begrijpen van karakter worden.

Mensen kunnen zeggen dat zij waarheid waarderen terwijl zij moeilijke waarheden vermijden.

Mensen kunnen zeggen dat zij bevragen waarderen terwijl zij vragen ontmoedigen.

Mensen kunnen zeggen dat zij leren waarderen terwijl zij herhaling beschermen.

Mensen kunnen zeggen dat zij eerlijkheid waarderen terwijl zij herhaaldelijk oneerlijke uitkomsten produceren.

Mensen kunnen zeggen dat zij onafhankelijk denken waarderen terwijl zij conformiteit belonen.

Mensen zouden moeten vragen:

Waar gaan woorden en gedrag uit elkaar?

Welke tegenspraken verschijnen herhaaldelijk?

Welke patronen gaan ondanks de tegenspraak door?

Wie profiteert ervan dat de tegenspraak doorgaat?

Welke prikkels beschermen de tegenspraak?

Tegenspraak is niet automatisch bewijs van kwade bedoeling.

Maar herhaalde tegenspraak moet worden bevraagd.

Herhaalde tegenspraak kan mechanismen onthullen die onder het oppervlak werken.

DE WERELDOMGEVING LAAT DE MENSHEID AL ZIEN

De wereldomgeving laat de mensheid al zien hoe zij werkt.

Het probleem is niet altijd dat niets wordt getoond.

Het probleem is dat de mensheid niet goed is geleerd hoe zij moet leren van wat wordt getoond.

Mensen kunnen tegenspraak zien en bij schuld stoppen.

Mensen kunnen leugens zien en bij boosheid stoppen.

Mensen kunnen systemen zien en bij oppervlakkige verklaringen stoppen.

Mensen kunnen herhaalde problemen zien en bij frustratie stoppen.

Mensen kunnen herhaalde gedragingen zien en bij emotionele reacties stoppen.

Mensen kunnen zichtbare gebeurtenissen zien en toch de mechanismen die ze creëren niet begrijpen.

Mensen komen vaak tot onjuiste inzichten omdat zij nog niet over voldoende kennis, begrip of bevragingsvaardigheden beschikken.

Mensen kunnen zien:

Eén gebeurtenis.

Eén persoon.

Eén systeem.

Eén leugen.

Eén tegenspraak.

Eén uitkomst.

En daar stoppen.

Karakter en Consistentie leert mensen door te gaan.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag legt dit bloot?

Welk mechanisme onthult dit?

Welk herhaald patroon laat dit zien?

Welke tegenspraak toont dit?

Wat kan de mensheid hiervan leren?

Het doel is niet eindeloos bevragen.

Het doel is begrip.

REACTIE VERSUS LEREN

Een van de grootste beperkingen van menselijke vooruitgang is dat mensen vaak reageren op wat hun wordt getoond in plaats van ervan te leren.

Reactie kan vooruitgang stoppen.

Mensen worden boos.

Mensen worden angstig.

Mensen kiezen partij.

Mensen verdedigen standpunten.

Mensen vallen standpunten aan.

Mensen raken gevangen in narratieven.

Mensen kunnen enorme hoeveelheden energie aan reageren besteden zonder te begrijpen waarop zij reageren.

Karakter en Consistentie leert mensen voorbij reactie te gaan.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat laat dit zien?

Wat leert dit?

Welk gedrag wordt onthuld?

Welk herhaald patroon wordt blootgelegd?

Welk mechanisme is aan het werk?

Wat kan de mensheid hiervan leren?

Het eindpunt is niet reactie.

Het eindpunt is begrip.

SELECTIEF KARAKTER EN SELECTIEF DENKEN

Mensen gedragen zich niet altijd consistent.

Mensen kunnen zich anders gedragen afhankelijk van:

Geld.

Status.

Publiek.

Autoriteit.

Goedkeuring.

Populariteit.

Angst.

Voordeel.

Verlies.

Mensen kunnen in de ene omgeving waarheidsgetrouw lijken en in een andere waarheid vermijden.

Mensen kunnen het ene onderwerp bevragen terwijl zij een ander beschermen.

Mensen kunnen het ene systeem betwisten terwijl zij een ander verdedigen.

Mensen kunnen principes selectief toepassen.

Mensen zouden moeten vragen:

Blijft dit gedrag overal consistent?

Of verschijnt het alleen onder bepaalde omstandigheden?

Wat verandert er wanneer prikkels verschijnen?

Wat verandert er wanneer druk verschijnt?

Wat verandert er wanneer iets waardevols gevaar loopt?

Karakter wordt vaak het duidelijkst zichtbaar wanneer prikkels en druk botsen.

STILTE, DEELNAME EN HERHAALD GEDRAG

Karakter wordt niet alleen door handelen onthuld.

Karakter kan ook door stilte worden onthuld.

Stilte kan gedrag worden.

Stilte kan bescherming worden.

Stilte kan deelname worden.

Mensen zouden moeten vragen:

Wie blijft zwijgen?

Wat wordt beschermd?

Welk herhaald gedrag mag voortduren?

Welke waarheid wordt vermeden?

Welke tegenspraak wordt genegeerd?

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken bedreigt waarvan zij afhankelijk zijn.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken hun positie bedreigt.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken het erbij horen bedreigt.

Mensen kunnen zwijgen omdat spreken goedkeuring bedreigt.

Karakter omvat daarom ook wat mensen herhaaldelijk kiezen niet te doen.

GEDRAG, INVLOED EN TOEKOMSTIGE GENERATIES

Gedrag bestaat nooit op zichzelf.

Mensen beïnvloeden mensen.

Systemen beïnvloeden mensen.

Mensen beïnvloeden systemen.

Volwassenen beïnvloeden kinderen.

Kinderen worden volwassenen.

Toekomstige generaties erven gedragingen.

Toekomstige generaties helpen vervolgens de wereldomgeving opnieuw te creëren.

Elk herhaald gedrag heeft gevolgen buiten het individu.

Mensen kunnen geloven dat zij slechts een kleine beslissing nemen.

Maar miljoenen herhaalde gedragingen kunnen een volledige wereldomgeving opnieuw creëren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Aan welk gedrag draag ik bij?

Welk gedrag help ik normaliseren?

Welk gedrag zullen toekomstige generaties erven?

Welke wereldomgeving zal dit gedrag helpen opnieuw te creëren?

ONDERWIJS, LERAREN EN KARAKTER

Onderwijs moet ook via Karakter en Consistentie worden onderzocht.

Kinderen erven niet alleen informatie.

Kinderen erven gedrag.

Kinderen observeren:

Hoe volwassenen zich gedragen.

Hoe leraren zich gedragen.

Hoe autoriteit zich gedraagt.

Hoe systemen zich gedragen.

Hoe mensen reageren.

Hoe mensen zwijgen.

Hoe mensen bevragen.

Hoe mensen bevragen vermijden.

Kinderen kunnen die gedragingen geleidelijk zelf erven.

Dit gaat niet om het aanvallen van leraren.

Het gaat om het begrijpen van de omgeving die hen vormt.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke gedragingen zien kinderen herhaaldelijk?

Welke gedragingen erven kinderen herhaaldelijk?

Voor welke gedragingen worden kinderen herhaaldelijk beloond?

Welke gedragingen worden kinderen herhaaldelijk ontmoedigd te bevragen?

Onderwijs kan niet goed verbeteren als herhaald gedrag onzichtbaar blijft.

MENSELIJK BEWUSTZIJN EN LEREN VAN DE WERELDOMGEVING

Een van de grootste ontbrekende routes in menselijke vooruitgang is leren van wat al zichtbaar is.

De mensheid krijgt voortdurend te zien:

Tegenspraak.

Afhankelijkheid.

Stilte.

Autoriteit.

Angst.

Volgen.

Normalisering.

Prikkels.

Herhaling.

Gedrag.

Maar de mensheid is niet goed geleerd hoe zij van deze mechanismen moet leren.

Mensen wachten vaak om onderwezen te worden terwijl zij al midden in de grootste leeromgeving staan die bestaat.

De wereldomgeving zelf is de les.

De wereldomgeving zelf is het bewijsmateriaal.

De wereldomgeving zelf is de mogelijkheid om te leren.

De wereldomgeving zelf is de leraar.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen stoppen met reageren op wat hun wordt getoond en beginnen te leren van wat hun wordt getoond.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat laat dit zien?

Wat leert dit?

Wat kan de mensheid hiervan leren?

Welk herhaald patroon wordt blootgelegd?

Welk gedrag wordt onthuld?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd?

Wanneer mensen deze vragen leren stellen, beginnen zij voorbij reactie en richting begrip te bewegen.

KARAKTER EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Karakter en Consistentie maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang herhaalde tegenspraken onzichtbaar blijven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen het ene zeggen en herhaaldelijk het andere doen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang beeld belangrijker wordt dan gedrag.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang reputatie belangrijker wordt dan consistentie.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang dubbele standaarden genormaliseerd blijven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang prikkels herhaaldelijk principes terzijde schuiven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang herhaalde gedragingen zonder onderzoek worden geërfd.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang kinderen gedragingen erven zonder dat hun wordt geleerd hoe zij die moeten bevragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen reageren op wat wordt getoond in plaats van te leren van wat wordt getoond.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat gedrag beloont en beschermt.

Karakter en Consistentie vraagt:

Komt gedrag herhaaldelijk overeen met wat wordt beweerd?

Wat laat het gedrag zien?

Wat leert de tegenspraak?

Wat legt het herhaalde patroon bloot?

Wat kan de mensheid leren van wat wordt getoond?

Zo beginnen mensen patronen te herkennen.

Zo beginnen mensen tegenspraken te herkennen.

Zo beginnen mensen consistentie te herkennen.

Zo beginnen mensen te leren van wat de wereldomgeving al laat zien.

Zo bewegen mensen zich van overtuiging naar onderzoek.

Zo bewegen mensen zich van onderzoek naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 5 - TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN

WAT TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen de wereldomgeving moeten leren zien in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Deel 3 stelde vast dat mensen moeten begrijpen welke prikkels gedrag belonen, beschermen en herhalen.

Deel 4 stelde vast dat mensen moeten leren van wat herhaald gedrag de mensheid al laat zien.

Deel 5 gaat nu verder met Toestemming om te Bevragen.

Toestemming om te Bevragen bestaat omdat mensen worden gevormd door omgevingen die hun leren te accepteren, volgen, herhalen, gehoorzamen en zwijgen, terwijl hun niet wordt geleerd hoe zij dit moeten bevragen.

Mensen wordt geleerd wat zij moeten denken zonder dat hun wordt geleerd hoe zij het denken zelf goed moeten bevragen.

Mensen wordt geleerd wat zij moeten geloven en hun wordt niet geleerd hoe die overtuiging is gevormd.

Mensen wordt geleerd wat zij moeten herhalen en hun wordt niet geleerd hoe zij moeten onderzoeken wat wordt herhaald.

Mensen wordt geleerd wie zij moeten vertrouwen en hun wordt niet geleerd hoe zij vertrouwen moeten bevragen.

Mensen wordt geleerd welke autoriteit zij moeten accepteren en hun wordt niet geleerd hoe zij autoriteit moeten bevragen.

Mensen wordt geleerd hoe zij binnen systemen moeten functioneren en hun wordt niet geleerd hoe zij systemen moeten bevragen.

Dit creëert een van de grootste barrières voor menselijke vooruitgang.

Mensen kunnen gaan voelen dat bevragen toestemming vereist.

Toestemming van autoriteit.

Toestemming van systemen.

Toestemming van leraren.

Toestemming van ouders.

Toestemming van werkgevers.

Toestemming van de overheid.

Toestemming van media.

Toestemming van experts.

Toestemming van groepen.

Toestemming van populariteit.

Toestemming van sociale acceptatie.

Toestemming van de wereldomgeving om hen heen.

Toestemming om te Bevragen leert mensen te vragen:

Mag ik dit bevragen?

Wie heeft mij geleerd dat ik toestemming nodig had?

Waar ben ik bang voor dat er gebeurt als ik bevraag?

Wie profiteert als ik niet bevrage?

Welk gedrag wordt beschermd wanneer bevrage wordt ontmoedigd?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd wanneer mensen op toestemming wachten om te bevrage?

Toestemming om te Bevrage gaat niet alleen om vragen stellen.

Het gaat om begrijpen waarom mensen zichzelf in de eerste plaats tegenhouden om te bevrage.

Toestemming om te Bevrage leert mensen ook toestemming zelf te bevrage.

CONDITIONERING EN LEVENSLANGE TOESTEMMINGSTRUCTUREN

Mensen worden vaak hun hele leven geconditioneerd om toestemming te zoeken.

Kinderen kunnen toestemming zoeken bij volwassenen.

Leerlingen kunnen toestemming zoeken bij leraren.

Werknemers kunnen toestemming zoeken bij werkgevers.

Mensen kunnen toestemming zoeken bij systemen.

Mensen kunnen toestemming zoeken bij groepen.

Mensen kunnen toestemming zoeken bij autoriteit.

Mensen kunnen toestemming zoeken bij de samenleving zelf.

Na verloop van tijd kan dit gedrag normaal worden.

Mensen kunnen geleidelijk stoppen hun eigen waarnemingen te vertrouwen.

Zij kunnen geleidelijk stoppen hun eigen vermogen om te leren te vertrouwen.

Zij kunnen geleidelijk stoppen met bevragen wat wordt getoond.

Mensen kunnen zo gewend raken aan het zoeken van toestemming dat zij niet langer herkennen dat zij het doen.

Toestemmingsstructuren kunnen uiteindelijk onzichtbaar worden.

Mensen beseffen mogelijk niet langer dat zij erbinnen opereren.

Mensen zouden moeten vragen:

Wie heeft mij geleerd toestemming te zoeken?

Wanneer begon ik toestemming te zoeken?

Welke toestemmingsstructuren heb ik geërfd?

Vertrouw ik mijn eigen vermogen om te leren?

Of wacht ik op goedkeuring voordat ik leer?

WACHTEN OP TOESTEMMING OM TE LEREN

Mensen wachten vaak om onderwezen te worden terwijl zij al midden in de grootste leeromgeving staan die bestaat.

De wereldomgeving laat al gedrag, tegenspraak, herhaling, afhankelijkheid, stilte, autoriteit, prikkel, angst, gevolg en herhaalde patronen zien.

Maar mensen kunnen nog steeds wachten tot iemand anders hun vertelt wat belangrijk is.

Zij kunnen wachten tot autoriteit het goedkeurt.

Zij kunnen wachten tot media het tonen.

Zij kunnen wachten tot experts het uitleggen.

Zij kunnen wachten tot leraren het onderwijzen.

Zij kunnen wachten tot groepen het accepteren.

Zij kunnen wachten op populariteit voordat zij het onderzoeken.

Zij kunnen wachten op toestemming voordat zij leren.

De mensheid wacht vaak op toestemming om te leren van een wereld die al zichtbaar is.

Dit betekent dat mensen binnen de wereldomgeving kunnen leven zonder ervan te leren.

Zij kunnen zien wat wordt getoond en het toch niet bevragen.

Zij kunnen tegenspraak zien en toch wachten tot iemand anders die uitlegt.

Zij kunnen herhaald gedrag zien en toch wachten tot iemand anders het bevragen ervan goedkeurt.

Zij kunnen systemen dezelfde patronen zien herhalen en toch wachten tot iemand anders hun vertelt dat het ertoe doet.

Mensen zouden moeten vragen:

Leer ik van de wereldomgeving?

Of wacht ik op toestemming om ervan te leren?

Bevraag ik wat wordt getoond?

Of wacht ik tot iemand anders het eerst bevraagt?

Gebruik ik mijn eigen geest?

Of wacht ik tot een andere bron beslist wat mijn aandacht verdient?

De wereld is de echte school.

Maar mensen kunnen niet van de wereld leren als zij op toestemming wachten om haar te bevragen.

AUTORITEIT, GOEDKEURING EN UITBESTEED DENKEN

Mensen wordt geleerd autoriteit te vertrouwen zonder dat hun goed wordt geleerd autoriteit te bevragen.

Hun wordt geleerd titels te vertrouwen.

Hun wordt geleerd rollen te vertrouwen.

Hun wordt geleerd posities te vertrouwen.

Hun wordt geleerd systemen te vertrouwen.

Hun wordt geleerd officiële verklaringen te vertrouwen.

Hun wordt geleerd goedgekeurde bronnen te vertrouwen.

Hun wordt geleerd te vertrouwen op wat als aanvaardbaar wordt gepresenteerd.

Dit kan uitbested denken creëren.

Uitbested denken vindt plaats wanneer mensen een andere persoon, rol, systeem, bron, groep of autoriteit laten bepalen wat zij mogen bevragen, geloven, accepteren, herhalen of verwerpen.

Mensen kunnen geloven dat zij onafhankelijk denken terwijl zij nog steeds binnen grenzen denken die door anderen zijn gecreëerd.

Zij kunnen het ene bevragen terwijl zij het bredere kader onbevraagd laten.

Zij kunnen één autoriteit afwijzen terwijl zij een andere accepteren.

Zij kunnen één narratief verlaten en een ander binnengaan.

Zij kunnen bij een conclusie stoppen omdat die is goedgekeurd door iemand die zij al vertrouwen.

Toestemming om te Bevragen leert mensen te vragen:

Denk ik zelf?

Of laat ik een andere bron voor mij denken?

Bevraag ik het kader zelf?

Of bevraag ik alleen binnen het kader dat mij is gegeven?

Vertrouw ik bewijsmateriaal?

Of vertrouw ik goedkeuring?

Volg ik begrip?

Of volg ik autoriteit?

Onafhankelijk denken kan zich niet ontwikkelen als mensen het bevragen aan anderen uitbesteden.

ANGST, ERBIJ HOREN EN ERBIJ PASSEN

Mensen houden zichzelf vaak tegen om te bevragen omdat bevragen het erbij horen kan bedreigen.

Zij kunnen bang zijn te worden afgewezen.

Zij kunnen bang zijn te worden bekritiseerd.

Zij kunnen bang zijn bespot te worden.

Zij kunnen bang zijn geïsoleerd te worden.

Zij kunnen bang zijn goedkeuring te verliezen.

Zij kunnen bang zijn status te verliezen.

Zij kunnen bang zijn werk te verliezen.

Zij kunnen bang zijn relaties te verliezen.

Zij kunnen bang zijn alleen te staan.

Erbij horen kan sterker worden dan bevragen.

Goedkeuring kan sterker worden dan waarheid.

Angst kan sterker worden dan begrip.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij erbij willen passen.

Mensen kunnen herhalen wat anderen herhalen omdat zij erbij willen horen.

Mensen kunnen verdedigen wat anderen verdedigen omdat zij uitsluiting vrezen.

Mensen kunnen vragen vermijden omdat zij niet anders willen lijken.

Mensen kunnen het gedrag van anderen volgen voordat zij begrijpen wat zij volgen.

Dit sluit rechtstreeks aan op Prikkel en Voordeel.

Mensen kunnen bevragen niet alleen vermijden omdat zij geloven dat iets waar is.

Zij kunnen bevragen vermijden omdat bevragen bedreigt waarvan zij afhankelijk zijn, waarbij zij horen of wat zij vrezen te verliezen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat ben ik bang te verliezen als ik dit bevroeg?

Blijf ik zwijgen omdat ik begrijp?

Of blijf ik zwijgen omdat ik uitsluiting vrees?

Stem ik in omdat ik het heb onderzocht?

Of stem ik in omdat ik erbij wil horen?

Herhaal ik dit omdat het waar is?

Of herhaal ik dit omdat anderen het herhalen?

Toestemming om te Bevragen leert mensen waarheid van erbij horen te scheiden.

VOLGEN, CONFORMITEIT EN SOCIALE ACCEPTATIE

Menselijke omgevingen belonen volgen vaak.

Mensen kunnen worden beloond voor instemmen.

Mensen kunnen worden beloond voor herhalen.

Mensen kunnen worden beloond voor naleven.

Mensen kunnen worden beloond voor binnen geaccepteerde grenzen blijven.

Mensen kunnen worden beloond voor het niet bevragen van wat anderen accepteren.

Conformiteit kan normaal worden.

Normalisering kan worden geërfd.

Geërfd gedrag kan geaccepteerde werkelijkheid worden.

Mensen kunnen sociale acceptatie dan voor waarheid aanzien.

Zij kunnen geloven dat iets juist is omdat veel mensen het accepteren.

Zij kunnen geloven dat iets veilig is omdat veel mensen het volgen.

Zij kunnen geloven dat het verkeerd is iets te bevragen omdat weinig mensen het bevragen.

Zij kunnen geloven dat iets niet belangrijk is omdat het geen goedkeuring, bereik, status of populariteit heeft gekregen.

Mensen kunnen ook bang zijn anders te zijn.

Zij kunnen bang zijn apart te staan.

Zij kunnen bang zijn er niet bij te passen.

Zij kunnen bang zijn ongelijk te lijken te hebben.

Zij kunnen bang zijn alleen te zijn.

Mensen zouden moeten vragen:

Volg ik omdat ik begrijp?

Of volg ik omdat anderen volgen?

Accepteer ik omdat bewijsmateriaal het ondersteunt?

Of accepteer ik omdat het sociaal wordt geaccepteerd?

Vermijd ik bevragen omdat ik het heb onderzocht?

Of omdat het bevragen ervan mij apart zou laten staan?

Volgen is geen begrip.

Conformiteit is geen waarheid.

Sociale acceptatie is geen bewijsmateriaal.

Toestemmingsstructuren kunnen een van de grootste mechanismen worden waardoor herhaalde wereldproblemen kunnen blijven voortbestaan.

Toestemming om te Bevragen is belangrijk omdat mensen geen onafhankelijke denkers kunnen worden zolang zij van sociale goedkeuring afhankelijk zijn om te bepalen wat bevraagd mag worden.

KINDEREN, ONDERWIJS EN HET VERLIEZEN VAN HET VERMOGEN OM TE BEVRAGEN

Kinderen stellen van nature vragen.

Kinderen willen vaak weten waarom.

Zij vragen waarom dingen gebeuren.

Zij vragen waarom mensen zich op bepaalde manieren gedragen.

Zij vragen waarom regels bestaan.

Zij vragen waarom volwassenen het ene zeggen en het andere doen.

Zij vragen omdat zij proberen te begrijpen.

Maar de wereldomgeving kan kinderen geleidelijk het bevragen afleren.

Kinderen kan worden geleerd stil te zijn.

Kinderen kan worden geleerd te accepteren.

Kinderen kan worden geleerd te herhalen.

Kinderen kan worden geleerd te gehoorzamen.

Kinderen kan worden geleerd te stoppen met vragen waarom.

Kinderen kan worden geleerd dat bevragen onbeleefd is.

Kinderen kan worden geleerd dat autoriteit bevragen verkeerd is.

Kinderen kan worden geleerd dat juiste antwoorden belangrijker zijn dan betere vragen.

Kinderen kan worden geleerd dat goedkeuring belangrijker is dan begrip.

Kinderen kunnen zelfs als moeilijk, verstorend, problematisch of lastpak worden bestempeld simpelweg omdat zij vragen stellen die geaccepteerde grenzen betwisten.

Onderwijs beloont antwoorden vaak meer dan bevragen.

Het beloont herhaling vaak meer dan onderzoek.

Het beloont gehoorzaamheid vaak meer dan onafhankelijk denken.

Het bereidt kinderen vaak voor om binnen de wereldomgeving te functioneren zonder hun te leren hoe zij die goed moeten bevragen.

Daarom is Toestemming om te Bevragen cruciaal voor onderwijs.

Als kinderen het vermogen om te bevragen verliezen, kunnen zij de wereldomgeving erven zonder te begrijpen wat haar vormt.

Als kinderen niet wordt geleerd hoe zij veilig en goed moeten bevragen, kunnen zij producten worden van dezelfde herhaalde patronen waarin zij zijn geboren.

Mensen zouden moeten vragen:

Wordt kinderen geleerd hoe zij moeten bevragen?

Of wordt hun alleen geleerd hoe zij moeten antwoorden?

Wordt kinderen geleerd hoe zij moeten onderzoeken?

Of wordt hun alleen geleerd hoe zij moeten herhalen?

Wordt kinderen geleerd hoe zij van de wereldomgeving moeten leren?

Of worden zij voorbereid om erin te functioneren?

Kinderen hebben toestemming om te bevragen nodig omdat bevragen een van de routes naar zien, begrijpen, leren en onafhankelijk denken is.

WAAROM TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN BELANGRIJK IS

Toestemming om te Bevragen is belangrijk omdat mensen niet kunnen leren van een wereld die zij niet het gevoel hebben te mogen bevragen.

Onzichtbare toestemmingsstructuren kunnen psychologische grenzen worden die mensen niet meer zien.

Mensen kunnen lichamelijk vrij zijn terwijl zij mentaal binnen grenzen opereren die zij hebben geërfd.

Mensen kunnen hun leven lang wachten tot iemand anders problemen oplost waaraan zij zelf bijdragen.

Zij kunnen wachten op leiders.

Zij kunnen wachten op systemen.

Zij kunnen wachten op experts.

Zij kunnen wachten op autoriteit.

Zij kunnen wachten tot iemand anders handelt.

De mensheid kan geen onafhankelijke denkers worden zolang zij wacht op toestemming om onafhankelijk te denken.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen wachten op toestemming om leerlingen van de wereldomgeving te worden.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat gedrag beloont en beschermt.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag herhaaldelijk overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt:

Wie of wat liet mensen geloven dat bevragen toestemming vereiste?

Wat gebeurt er wanneer mensen bevragen?

Wat gebeurt er wanneer mensen niet bevragen?

Welk gedrag wordt beschermd wanneer bevragen wordt ontmoedigd?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd wanneer mensen op toestemming wachten om te bevragen?

Zo beginnen mensen de onzichtbare grenzen rond hun eigen denken te zien.

Zo beginnen mensen uitbesteed denken te herkennen.

Zo beginnen mensen op angst gebaseerde stilte te herkennen.

Zo beginnen mensen conformiteit te herkennen.

Zo beginnen mensen sociale goedkeuring als mechanisme te herkennen.

Zo bewegen mensen zich van acceptatie naar bevragen.

Zo bewegen mensen zich van bevragen naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

ZELFCENSUUR EN INTERNE TOESTEMMING

Het eerste deel van dit onderdeel legde uit dat mensen kunnen gaan voelen dat bevragen toestemming vereist.

Dit deel gaat nu verder met een van de grootste onzichtbare mechanismen die binnen de wereldomgeving werken.

Mensen houden zichzelf vaak tegen om te bevragen voordat iemand anders dat doet.

Zij censureren zichzelf.

Zij leggen zichzelf het zwijgen op.

Zij wijzen hun eigen waarnemingen af.

Zij negeren tegenspraken.

Zij vermijden moeilijke vragen.

Zij onderdrukken nieuwsgierigheid.

Zij houden zichzelf tegen om te spreken.

Mensen kunnen denken:

Ik zou dit niet moeten bevragen.

Ik zou dat niet moeten zeggen.

Ik zou het niet moeten vragen.

Ik zou dit met rust moeten laten.

Ik zou dat niet moeten betwisten.

Ik zou niet apart moeten staan.

Mensen kunnen geleidelijk hun eigen barrière voor leren worden.

Mensen zouden moeten vragen:

Waarom houd ik mezelf tegen?

Waar ben ik bang voor?

Wie heeft mij geleerd bang te zijn voor bevragen?

Welke gevolgen stel ik mij voor?

Bescherm ik waarheid?

Of bescherm ik comfort, goedkeuring, erbij horen of afhankelijkheid?

Toestemming om te Bevragen leert mensen interne barrières te herkennen die leren stoppen voordat leren zelfs begint.

Toestemming om te Bevragen leert mensen ook toestemming zelf te bevragen.

ONZICHTBARE TOESTEMMINGSSTRUCTUREN

Toestemmingsstructuren kunnen uiteindelijk onzichtbaar worden.

Mensen beseffen mogelijk niet langer dat zij erbinnen opereren.

Mensen kunnen geloven dat zij vrije denkers zijn terwijl zij nog steeds binnen geërfde grenzen functioneren.

Mensen kunnen geloven dat zij bevragen terwijl zij nog steeds binnen goedgekeurde gebieden van bevragen blijven.

Mensen kunnen geloven dat zij onafhankelijk zijn terwijl zij nog steeds goedkeuring van anderen zoeken.

Mensen kunnen lichamelijk vrij worden terwijl zij psychologisch beperkt blijven.

Niet omdat iemand hen lichamelijk tegenhoudt, maar omdat onzichtbare toestemmingsstructuren genormaliseerd zijn geraakt.

Mensen kunnen zo gewend raken aan het zoeken van toestemming dat zij niet langer herkennen dat zij het doen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat mag ik bevragen?

Wie heeft die grenzen bepaald?

Wat heb ik nooit bevraagd?

Wat is mij geleerd niet te bevragen?

Wat voelt ongemakkelijk om te bevragen?

Waar ben ik bang voor dat er gebeurt als ik het bevroeg?

Onzichtbare toestemmingsstructuren kunnen psychologische grenzen worden die mensen niet meer zien.

GROEPSGEDRAG EN COLLECTIEVE TOESTEMMING

Mensen zijn sociale leerlingen.

Mensen leren vaak van het gedrag van anderen.

Mensen kijken naar groepen.

Mensen kopiëren groepen.

Mensen herhalen groepen.

Mensen volgen groepen.

Mensen verdedigen groepen.

Mensen zoeken acceptatie van groepen.

Groepen kunnen daarom collectieve toestemmingsstructuren creëren.

Mensen kunnen zich veilig voelen om te bevragen wanneer anderen bevragen.

Mensen kunnen zwijgen wanneer anderen zwijgen.

Mensen kunnen volgen wanneer anderen volgen.

Mensen kunnen herhalen wanneer anderen herhalen.

Mensen kunnen bevragen vermijden simpelweg omdat niemand anders bevroegt.

Collectief gedrag kan sterker worden dan individueel begrip.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag beloont deze groep?

Welk gedrag ontmoedigt deze groep?

Welk gedrag normaliseert deze groep?

Welk gedrag beschermt deze groep?

Denk ik onafhankelijk?

Of kopieer ik het gedrag van de groep?

Groepen creëren niet automatisch begrip.

Groepen kunnen ook herhaling opnieuw creëren.

STILTE, GEHOORZAAMHEID EN DEELNAME

Stilte is een van de sterkste toestemmingsmechanismen die binnen de wereldomgeving werken.

Mensen denken vaak dat stilte niets betekent.

Maar stilte kan deelname worden.

Stilte kan bescherming worden.

Stilte kan bijdrage worden.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij gevolgen vrezen.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij van systemen afhankelijk zijn.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij bang zijn apart te staan.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij stilte als normaal gedrag hebben geërfd.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij hebben geleerd dat gehoorzaamheid wordt beloond.

Mensen zouden moeten vragen:

Wie profiteert van de stilte?

Welk gedrag wordt beschermd?

Welke tegenspraak mag voortduren?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd?

Mensen moeten begrijpen dat gehoorzaamheid niet automatisch begrip is.

Gehoorzaamheid is niet automatisch waarheid.

Deelname is niet altijd actief.

Mensen kunnen bijdragen simpelweg door gedragingen voort te zetten die zij nooit hebben onderzocht.

Toestemmingsstructuren kunnen een van de grootste mechanismen worden waardoor herhaalde wereldproblemen kunnen blijven voortbestaan.

OPPERVLAKKIGHEID, BEELD EN SOCIALE ACCEPTATIE

Mensen leren vaak beeld te beheren voordat zij begrip leren ontwikkelen.

Mensen kunnen bedreven raken in succesvol lijken.

Mensen kunnen bedreven raken in gelukkig lijken.

Mensen kunnen bedreven raken in deskundig lijken.
Mensen kunnen bedreven raken in belangrijk lijken.
Mensen kunnen bedreven raken in geaccepteerd lijken.
Sociale omgevingen kunnen presentatie belonen.
Mensen kunnen de woorden van anderen kopiëren.
Mensen kunnen het gedrag van anderen kopiëren.
Mensen kunnen het uiterlijk van anderen kopiëren.
Mensen kunnen kopiëren wat zij denken dat populair is.
Mensen kunnen verbergen hoe zij zich werkelijk voelen.
Mensen kunnen levens presenteren die de werkelijkheid niet weerspiegelen.
Mensen kunnen beeld beschermen in plaats van waarheid.
Mensen kunnen jarenlang doen alsof zij gelukkig zijn terwijl zij verbergen hoe zij zich werkelijk voelen.
Mensen kunnen gevangen raken in het in stand houden van een beeld waarin zij zichzelf niet langer herkennen.
Mensen zouden moeten vragen:
Wat probeer ik te beschermen?
Laat ik de werkelijkheid zien?
Of laat ik een beeld zien?
Denk ik onafhankelijk?
Of kopieer ik wat succesvol lijkt?
Leer ik van de wereldomgeving?

Of leer ik hoe ik erin moet passen?

Oppervlakkigheid kan een ander mechanisme worden dat mensen tegenhoudt om te bevragen.

Mensen kunnen bang zijn een beeld te verliezen dat zij jarenlang hebben opgebouwd.

TOESTEMMING OM ANDERS TE ZIJN

Een van de grootste onzichtbare barrières voor bevragen is de angst om anders te zijn.

Mensen kunnen bang zijn apart te staan.

Mensen kunnen bang zijn voor onenigheid.

Mensen kunnen bang zijn ongelijk te lijken te hebben.

Mensen kunnen bang zijn beoordeeld te worden.

Mensen kunnen bang zijn alleen te zijn.

Mensen kunnen bang zijn acceptatie te verliezen.

Mensen kunnen bang zijn erbij te horen te verliezen.

Mensen kunnen bang zijn een buitenstaander te worden.

Dit kan enorme druk creëren om zich te conformeren.

Mensen kunnen uiteindelijk leren dat erbij passen veiliger is dan begrijpen.

Mensen zouden moeten vragen:

Probeer ik te begrijpen?

Of probeer ik erbij te passen?

Bescherm ik waarheid?

Of bescherm ik erbij horen?

Volg ik begrip?

Of volg ik acceptatie?

Menselijke vooruitgang begint vaak wanneer mensen stoppen bang te zijn om anders te zijn.

WACHTEN TOT ANDEREN PROBLEMEN OPLOSSEN

Mensen wachten vaak tot iemand anders problemen oplost waaraan zij zelf bijdragen.

Zij kunnen wachten op leiders.

Zij kunnen wachten op systemen.

Zij kunnen wachten op experts.

Zij kunnen wachten op autoriteit.

Zij kunnen wachten tot iemand anders handelt.

Maar de wereldomgeving wordt collectief opnieuw gecreëerd door miljoenen individuele bijdragen.

Eén persoon onderwijst.

Eén persoon herhaalt.

Eén persoon handhaaft.

Eén persoon keurt goed.

Eén persoon beschermt.

Eén persoon zwijgt.

Eén persoon volgt.

Afzonderlijk kunnen deze gedragingen klein lijken.

Gezamenlijk kunnen zij een volledige wereldomgeving opnieuw creëren.

Mensen zouden moeten vragen:

Waarom draag ik bij?

Wat help ik opnieuw te creëren?

Welk gedrag herhaal ik?

Welk gedrag bescherm ik?

Welk gedrag normaliseer ik?

De mensheid kan herhaalde problemen niet oplossen zolang zij wacht tot iemand anders ze oplost.

MENSELIJK BEWUSTZIJN EN TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen stoppen op toestemming te wachten om te leren.

Mensen wachten vaak om onderwezen te worden terwijl zij al midden in de grootste leeromgeving staan die bestaat.

De wereldomgeving zelf is de les.

De wereldomgeving zelf is het bewijsmateriaal.

De wereldomgeving zelf is de mogelijkheid om te leren.

De wereldomgeving zelf is de leraar.

Mensen hebben geen toestemming nodig om te leren van wat al zichtbaar is.

Zij hebben de middelen nodig om het te begrijpen.

De mensheid wacht vaak op toestemming om te leren van een wereld die al zichtbaar is.

Daarom is Toestemming om te Bevragen belangrijk.

Het verwijdert onzichtbare barrières die leren stoppen.

TOESTEMMING OM TE BEVRAGEN EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Toestemming om te Bevragen maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen wachten op toestemming om te bevragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang uitbesteed denken onafhankelijk denken vervangt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang erbij horen sterker wordt dan waarheid.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang angst sterker wordt dan begrip.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang sociale acceptatie gedrag beheerst.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang oppervlakkigheid normaal wordt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang kinderen het vermogen om te bevragen verliezen en opgroeien tot volwassenen die toestemming blijven zoeken voordat zij leren.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen zichzelf tegenhouden om te leren voordat leren begint.

De mensheid kan geen onafhankelijke denkers worden zolang zij wacht op toestemming om onafhankelijk te denken.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen wachten op toestemming om leerlingen van de wereldomgeving te worden.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat gedrag beloont en beschermt.

Karakter en Consistentie vraagt of herhaald gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt:

Wie of wat beheerst toestemming?

Wat houdt mensen tegen om te bevragen?

Welk gedrag wordt beschermd wanneer bevragen wordt ontmoedigd?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd wanneer mensen op toestemming wachten?

Wat gebeurt er wanneer mensen stoppen op toestemming te wachten om te leren?

Zo beginnen mensen onzichtbare barrières rond hun eigen denken te herkennen.

Zo beginnen mensen zelfcensuur te herkennen.

Zo beginnen mensen groepsgedrag te herkennen.

Zo beginnen mensen op angst gebaseerde stilte te herkennen.

Zo beginnen mensen oppervlakkigheid te herkennen.

Zo bewegen mensen zich van acceptatie naar bevragen.

Zo bewegen mensen zich van bevragen naar zien.

Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.

Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.

Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 6 - EMOTIONELE INVLOED

WAT EMOTIONELE INVLOED WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen de wereldomgeving moeten leren zien in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Deel 3 stelde vast dat mensen moeten begrijpen welke prikkels gedrag belonen, beschermen en herhalen.

Deel 4 stelde vast dat mensen moeten leren van wat herhaald gedrag de mensheid al laat zien.

Deel 5 stelde vast dat mensen moeten begrijpen waarom zij zichzelf kunnen tegenhouden om te bevragen voordat leren zelfs begint.

Deel 6 gaat nu verder met Emotionele Invloed.

Emotionele Invloed bestaat omdat mensen menselijk gedrag, overtuiging, vertrouwen, stilte, reactie, herhaling of leren niet goed kunnen begrijpen totdat zij begrijpen hoe emotie de geest kan vormen voordat begrip zich ontwikkelt.

Mensen zijn emotionele wezens voordat zij volledig onafhankelijke denkers zijn.

Mensen kunnen reageren voordat zij begrijpen.

Mensen kunnen vrezen voordat zij onderzoeken.

Mensen kunnen verdedigen voordat zij bevragen.

Mensen kunnen geloven voordat zij bewijsmateriaal toetsen.

Mensen kunnen partij kiezen voordat zij leren.

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken voordat zij begrijpen wat die gehechtheid heeft gevormd.

Dit creëert een van de grootste barrières voor menselijke vooruitgang.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen accepteren.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen verwerpen.

Emotie kan beïnvloeden wie mensen vertrouwen.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen vrezen.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen verdedigen.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen vermijden.

Emotie kan beïnvloeden waarover mensen zwijgen.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen herhalen.

Emotie kan beïnvloeden wat mensen weigeren te bevragen.

Emotionele Invloed leert mensen te vragen:

Welke emotie wordt geactiveerd?

Welke reactie wordt gecreëerd?

Welke angst wordt getriggerd?

Welke boosheid wordt gebruikt?

Welke gehechtheid wordt beschermd?

Welke overtuiging wordt verdedigd?

Welk gedrag produceert deze emotie?

Welke wereldomgeving helpt deze emotionele reactie opnieuw te creëren?

Emotionele Invloed gaat niet om het verwijderen van emotie uit de mensheid.

Het gaat om leren hoe emotie de mensheid vormt voordat begrip zich ontwikkelt.

EMOTIE IS NIET DE VIJAND

Emotie is niet de vijand.

Emotie maakt deel uit van mens-zijn.

Emotie kan laten zien dat iets ertoe doet.

Emotie kan mensen voor gevaar waarschuwen.

Emotie kan pijn onthullen.

Emotie kan zorg onthullen.

Emotie kan angst onthullen.

Emotie kan gehechtheid onthullen.

Emotie kan onthullen wat mensen waarderen.

Maar emotie is niet automatisch waarheid.

Angst is niet automatisch waarheid.

Boosheid is niet automatisch waarheid.

Verontwaardiging is niet automatisch waarheid.

Opwinding is niet automatisch waarheid.

Verdriet is niet automatisch waarheid.

Geluk is niet automatisch waarheid.

Urgentie is niet automatisch waarheid.

Zelfvertrouwen is niet automatisch waarheid.

Mensen kunnen iets sterk voelen en toch verkeerd begrijpen wat wordt getoond.

Mensen kunnen zich zeker voelen en toch ongelijk hebben.

Mensen kunnen bang zijn en toch niet begrijpen wat de angst heeft gecreëerd.

Mensen kunnen boos zijn en toch het mechanisme onder die boosheid niet begrijpen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat voel ik?

Waarom voel ik het?

Wat heeft deze emotie gecreëerd?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt wat ik voel?

Naar welk gedrag duwt deze emotie mij?

Helpt deze emotie mij begrijpen?

Of houdt deze emotie mij tegen om te leren?

Emotie zou bevraagd moeten worden, niet blind gehoorzaamd.

EMOTIONELE PRESENTATIE IS GEEN BEWIJSMATERIAAL

Emotionele presentatie is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand vriendelijk klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand gepassioneerd klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand boos klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand oprecht klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand zelfverzekerd klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand kalm klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand zorgzaam klinkt is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand een titel heeft is geen bewijsmateriaal.

Dat iemand een expert wordt genoemd is geen bewijsmateriaal.

Mensen kunnen door emotionele presentatie worden beïnvloed voordat zij onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Iemand kan zacht spreken en toch misleiden.

Iemand kan vriendelijk klinken en toch bedriegen.

Iemand kan gepassioneerd klinken en toch ongelijk hebben.

Iemand kan boos klinken en toch manipuleren.

Iemand kan oprecht klinken en toch acteren.

Iemand kan zelfverzekerd klinken en toch bewijsmateriaal missen.

Iemand kan een titel gebruiken om vertrouwen te creëren voordat waarheid is onderzocht.

Mensen zouden moeten vragen:

Vertrouw ik bewijsmateriaal?

Of vertrouw ik presentatie?

Hoor ik waarheid?

Of reageer ik op emotie?

Krijg ik bewijsmateriaal getoond?

Of word ik emotioneel beïnvloed om te accepteren?

Dit sluit rechtstreeks aan op de Bewijsstandaard.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Emotionele Invloed vraagt of emotie wordt gebruikt om mensen te laten accepteren voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht.

EMOTIONELE OPVOERING EN VALS KARAKTERBEELD

Emotionele opvoering kan in de loop van de tijd een vals karakterbeeld creëren.

Iemand kan herhaaldelijk vriendelijkheid opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk oprechtheid opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk zelfvertrouwen opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk kalmte opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk bezorgdheid opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk autoriteit opvoeren.

Iemand kan herhaaldelijk deskundigheid opvoeren.

Na verloop van tijd kan herhaalde emotionele opvoering een publiek beeld creëren dat mensen voor karakter aanzien.

Dit sluit rechtstreeks aan op Karakter en Consistentie.

Karakter is niet wat iemand emotioneel opvoert.

Karakter is wat gedrag in de loop van de tijd herhaaldelijk laat zien.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk gedrag ondersteunt deze emotionele presentatie?

Welke consistentie ondersteunt dit beeld?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt dit vertrouwen?

Welke prikkel kan deze opvoering vormen?

Wat gebeurt er wanneer dit emotionele beeld wordt bevraagd?

Emotionele opvoering moet worden bevraagd omdat een vals karakterbeeld mensen kan laten vertrouwen voordat zij onderzoeken.

REACTIE VÓÓR BEGRIP

Een van de grootste beperkingen in menselijk leren is dat mensen vaak reageren voordat zij begrijpen.

Reactie kan snel gebeuren.

Begrip vergt werk.

Reactie kan onmiddellijk aanvoelen.

Begrip vereist bevragen.

Reactie kan zeker aanvoelen.

Begrip vereist onderzoek.

Reactie kan mensen laten geloven dat zij het al weten.

Begrip vereist dat mensen vertragen en leren.

Mensen kunnen iets zien en onmiddellijk boos worden.

Zij kunnen iets horen en onmiddellijk bang worden.

Zij kunnen iets lezen en onmiddellijk partij kiezen.

Zij kunnen iets bekijken en onmiddellijk een standpunt verdedigen.

Zij kunnen iets ervaren en onmiddellijk een conclusie accepteren.

Maar reactie is geen begrip.

Mensen zouden moeten vragen:

Reageer ik?

Of leer ik?

Verdedig ik?

Of onderzoek ik?

Kies ik partij?

Of probeer ik te begrijpen?

Word ik emotioneel bewogen?

Of zie ik helder?

Het eindpunt is niet reactie.

Het eindpunt is begrip.

ANGST ALS EMOTIONEEL MECHANISME

Angst is een van de sterkste emotionele mechanismen die binnen de wereldomgeving werken.

Angst kan bevragen stoppen.

Angst kan spreken stoppen.

Angst kan blootleggen stoppen.

Angst kan leren stoppen.

Angst kan waarheid stoppen.

Angst kan onafhankelijk denken stoppen.

Angst kan naleving creëren.

Angst kan stilte creëren.

Angst kan gehoorzaamheid creëren.

Angst kan herhaling creëren.

Mensen kunnen autoriteit vrezen.

Mensen kunnen systemen vrezen.

Mensen kunnen vrezen geld te verliezen.

Mensen kunnen vrezen werk te verliezen.

Mensen kunnen vrezen erbij te horen te verliezen.

Mensen kunnen vrezen goedkeuring te verliezen.

Mensen kunnen vrezen ongelijk te hebben.

Mensen kunnen vrezen alleen te zijn.

Mensen kunnen vrezen apart te staan.

Angst kan sterker worden dan bevragen.

Angst kan sterker worden dan bewijsmateriaal.

Angst kan sterker worden dan consistentie.

Angst kan sterker worden dan waarheid.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke angst is aan het werk?

Wie profiteert van deze angst?

Welk gedrag creëert deze angst?

Wat houdt deze angst mij tegen te bevragen?

Wat houdt deze angst mij tegen te leren?

Welke wereldomgeving helpt deze angst opnieuw te creëren?

Angst zou gedrag niet automatisch moeten beheersen.

Angst zou bevraagd moeten worden.

BOOSHEID, VERONTWAARDIGING EN EMOTIONELE GEVANGENIS

Boosheid kan blootleggen dat iets ertoe doet.

Maar boosheid kan ook leren stoppen.

Verontwaardiging kan mensen zich krachtig laten voelen terwijl begrip wordt verhinderd.

Mensen kunnen emotioneel gevangen raken door boosheid.

Zij kunnen aanvallen voordat zij onderzoeken.

Zij kunnen beschuldigen voordat zij begrijpen.

Zij kunnen herhalen voordat zij bevragen.

Zij kunnen verdedigen voordat zij leren.

Zij kunnen gevangen raken in emotionele reactie.

Boosheid kan ook door narratieven, systemen, groepen, media en sociale omgevingen worden gebruikt om mensen te laten reageren in plaats van begrijpen.

Mensen kunnen boosheid ook voor waarheid aanzien.

Zij kunnen iemand geloven omdat die persoon boos klinkt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die persoon gepassioneerd lijkt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die persoon met emotionele kracht spreekt.

Maar boosheid is geen bewijsmateriaal.

Passie is geen bewijsmateriaal.

Emotionele kracht is geen bewijsmateriaal.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat laat deze boosheid zien?

Wat verbergt deze boosheid?

Waar toe duwt deze boosheid mij?

Wie profiteert van deze boosheid?

Welk gedrag creëert deze verontwaardiging?

Helpt deze boosheid mij te leren?

Of houdt zij mij gevangen in reactie?

Boosheid mag niet het einde van leren worden.

Boosheid moet iets worden waarvan mensen leren.

VERVAARDIGD VERTROUWEN EN EMOTIONELE MISLEIDING

Vertrouwen kan emotioneel worden vervaardigd.

Mensen kunnen worden beïnvloed om te vertrouwen voordat bewijsmateriaal is onderzocht.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon vriendelijk lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon kalm lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon oprecht lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon zelfverzekerd lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon zorgzaam lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon professioneel lijkt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon een titel gebruikt.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon als expert wordt gepresenteerd.

Zij kunnen iemand vertrouwen omdat die persoon een emotioneel verhaal vertelt.

Maar uiterlijk is geen bewijsmateriaal.

Vriendelijkheid is geen bewijsmateriaal.

Kalmte is geen bewijsmateriaal.

Oprechtheid is geen bewijsmateriaal.

Zelfvertrouwen is geen bewijsmateriaal.

Professioneel uiterlijk is geen bewijsmateriaal.

Expertstatus is geen bewijsmateriaal.

Een emotioneel verhaal is op zichzelf geen bewijsmateriaal.

Mensen kunnen door emotionele opvoering worden misleid.

Iemand kan vriendelijkheid opvoeren.

Iemand kan oprechtheid opvoeren.

Iemand kan zelfvertrouwen opvoeren.

Iemand kan bezorgdheid opvoeren.

Iemand kan autoriteit opvoeren.

Iemand kan deskundigheid opvoeren.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk bewijsmateriaal ondersteunt dit vertrouwen?

Welk gedrag ondersteunt dit vertrouwen?

Welke consistentie ondersteunt dit vertrouwen?

Welke prikkel kan deze presentatie vormen?

Word ik geholpen te begrijpen?

Of word ik emotioneel bewogen om te geloven?

Vervaardigd vertrouwen moet worden bevraagd omdat emotionele misleiding mensen kan laten geloven voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht.

EMOTIONELE GEHECHTHEID AAN OVERTUIGING

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan overtuigingen.

Zij kunnen gehecht raken aan narratieven.

Zij kunnen gehecht raken aan groepen.

Zij kunnen gehecht raken aan identiteiten.

Zij kunnen gehecht raken aan systemen.

Zij kunnen gehecht raken aan autoriteit.

Zij kunnen gehecht raken aan leugens.

Zij kunnen gehecht raken aan wat zij hebben geërfd.

Zodra emotionele gehechtheid ontstaat, kan bevragen als een aanval aanvoelen.

De overtuiging bevragen kan aanvoelen als de persoon bevragen.

De groep bevragen kan als verraad aanvoelen.

Het systeem bevragen kan als gevaar aanvoelen.

Het narratief bevragen kan als verlies aanvoelen.

Dit kan mensen tegenhouden om te leren.

Mensen kunnen overtuigingen verdedigen die zij nooit hebben onderzocht omdat die overtuigingen onderdeel zijn geworden van wie zij denken te zijn.

Mensen zouden moeten vragen:

Verdedig ik waarheid?

Of verdedig ik gehechtheid?

Bescherm ik bewijsmateriaal?

Of bescherm ik identiteit?

Onderzoek ik dit?

Of bescherm ik het emotioneel?

Wat zou er gebeuren als deze overtuiging verkeerd was?

Wat zou ik verliezen als ik haar bevraag?

Emotionele gehechtheid kan een van de grootste barrières voor onafhankelijk denken worden.

SOCIALE OMGEVINGEN EN EMOTIONELE INVLOED

Moderne omgevingen kunnen voortdurend emotie activeren.

Mensen krijgen angst getoond.

Mensen krijgen verontwaardiging getoond.

Mensen krijgen conflict te zien.

Mensen krijgen vergelijking getoond.

Mensen krijgen populariteit getoond.

Mensen krijgen status getoond.

Mensen krijgen afgunst getoond.

Mensen krijgen jaloezie getoond.

Mensen krijgen urgentie getoond.

Mensen krijgen oppervlakkigheid getoond.

Deze emotionele omgevingen kunnen gedrag vormen.

Zij kunnen mensen laten reageren.

Zij kunnen mensen laten vergelijken.

Zij kunnen mensen laten kopiëren.

Zij kunnen mensen laten verdedigen.

Zij kunnen mensen zich tekortschietend laten voelen.

Zij kunnen mensen goedkeuring laten zoeken.

Zij kunnen mensen uitsluiting laten vrezen.

Zij kunnen mensen zichtbaarheid voor belangrijkheid laten aanzien.

Zij kunnen mensen ook emotionele opvoering met waarheid laten verwarren.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotie creëert deze omgeving?

Welk gedrag belooft deze omgeving?

Welke vergelijking wordt aangemoedigd?

Welke reactie wordt geproduceerd?

Welke emotionele presentatie wordt vertrouwd?

Welk begrip wordt verhinderd?

Sociale omgevingen kunnen emotionele klaslokalen worden.

Maar als mensen niet wordt geleerd hoe zij emotionele invloed moeten bevragen, kunnen die klaslokalen reactie onderwijzen in plaats van begrip.

ONDERWIJS, KINDEREN EN EMOTIONELE INVLOED

Onderwijs moet kinderen ook leren emotionele invloed te bevragen.

Kinderen hebben niet alleen informatie nodig.

Kinderen moeten begrijpen hoe hun geest kan worden gevormd.

Zij moeten begrijpen hoe emotie vertrouwen, angst, overtuiging, reactie, stilte, erbij horen en gedrag kan beïnvloeden.

Kinderen kunnen bang worden gemaakt.

Kinderen kunnen boos worden gemaakt.

Kinderen kunnen beschaamd worden gemaakt.

Kinderen kunnen in verlegenheid worden gebracht.

Kinderen kunnen het gevoel krijgen uitgesloten te zijn.

Kinderen kunnen het gevoel krijgen dat bevragen verkeerd is.

Kinderen kunnen leren te zwijgen omdat emotie hun heeft geleerd dat bevragen ongemak creëert.

Kinderen kunnen ook leren emotionele presentatie te vertrouwen.

Zij kunnen iemand geloven omdat die vriendelijk klinkt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die zelfverzekerd klinkt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die gepassioneerd klinkt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die een titel draagt.

Zij kunnen iemand geloven omdat die als expert wordt gepresenteerd.

Dit gaat niet om het verwijderen van emotie bij kinderen.

Het gaat om kinderen helpen emotie te begrijpen.

Kinderen zouden moeten leren dat iemand die vriendelijk, boos, zelfverzekerd, oprecht, deskundig of gezaghebbend lijkt, de noodzaak niet wegneemt om bewijsmateriaal, gedrag, consistentie en prikkel te bevragen.

Mensen zouden moeten vragen:

Wordt kinderen geleerd hoe emotie gedrag vormt?

Wordt kinderen geleerd hoe angst bevragen kan stoppen?

Wordt kinderen geleerd hoe boosheid leren kan stoppen?

Wordt kinderen geleerd hoe erbij horen overtuiging kan vormen?

Wordt kinderen geleerd hoe schaamte stilte kan creëren?

Wordt kinderen geleerd hoe emotionele presentatie vertrouwen kan creëren voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht?

Wordt kinderen geleerd hoe zij emotionele invloed veilig kunnen bevragen?

Als kinderen niet wordt geleerd hoe zij emotionele invloed moeten bevragen, kunnen zij producten worden van emotionele omgevingen die zij niet begrijpen.

WAAROM EMOTIONELE INVLOED BELANGRIJK IS

Emotionele Invloed is belangrijk omdat de mensheid niet goed van de wereldomgeving kan leren zolang emotie begrip herhaaldelijk overrult.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat gedrag beloont en beschermt.

Karakter en Consistentie vraagt of herhaald gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wie of wat toestemming beheerst.

Emotionele Invloed vraagt:

Welke emotie vormt dit?

Welke reactie wordt gecreëerd?

Welke angst wordt gebruikt?

Welke boosheid wordt gebruikt?

Welk vertrouwen wordt vervaardigd?

Welke gehechtheid wordt beschermd?

Welk gedrag produceert deze emotie?

Welk begrip verhindert deze emotie?

Zo beginnen mensen emotionele invloed te herkennen.
Zo beginnen mensen reactie te herkennen.
Zo beginnen mensen emotionele gehechtheid te herkennen.
Zo beginnen mensen vervaardigd vertrouwen te herkennen.
Zo beginnen mensen emotionele misleiding te herkennen.
Zo beginnen mensen op angst gebaseerd gedrag te herkennen.
Zo bewegen mensen zich van reactie naar bevragen.
Zo bewegen mensen zich van bevragen naar zien.
Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.
Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.
Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van emotionele omgevingen naar leerlingen van de wereldomgeving.

EMOTIONELE INVLOED IN DE LOOP VAN DE TIJD

Het eerste deel van dit onderdeel legde uit dat emotie niet de vijand is, maar dat emotie niet automatisch waarheid is.

Het legde ook uit dat emotionele presentatie geen bewijsmateriaal is, dat vertrouwen emotioneel kan worden vervaardigd voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht en dat herhaalde emotionele opvoering in de loop van de tijd een vals karakterbeeld kan creëren.

Dit deel gaat nu verder met de manier waarop Emotionele Invloed in de loop van de tijd werkt.

Emotionele invloed gebeurt niet alleen op één moment.

Zij kan worden herhaald.

Zij kan worden genormaliseerd.

Zij kan worden geërfd.

Zij kan onderdeel van de wereldomgeving worden.

Mensen kunnen herhaaldelijk reageren voordat zij begrijpen.

Zij kunnen herhaaldelijk vrezen voordat zij onderzoeken.

Zij kunnen herhaaldelijk verdedigen voordat zij bevragen.

Zij kunnen herhaaldelijk overtuigingen beschermen voordat zij bewijsmateriaal toetsen.

Zij kunnen herhaaldelijk emotie volgen voordat zij leren.

Zij kunnen herhaaldelijk presentatie vertrouwen voordat zij bewijsmateriaal onderzoeken.

Na verloop van tijd kunnen emotionele reacties patronen worden.

Emotionele patronen kunnen gedrag worden.

Gedrag kan helpen de wereldomgeving opnieuw te creëren.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotionele reactie is in de loop van de tijd herhaald?

Welke angst is herhaald?

Welke boosheid is herhaald?

Welke gehechtheid is beschermd?

Welke emotionele presentatie is herhaaldelijk vertrouwd?

Welke emotionele opvoering heeft herhaaldelijk vertrouwen gecreëerd?

Welk emotioneel patroon blijft verschijnen?

Welk gedrag heeft deze emotie herhaaldelijk geproduceerd?

Welke wereldomgeving heeft dit emotionele patroon helpen opnieuw te creëren?

Emotionele Invloed over tijd helpt mensen zien dat reacties niet altijd geïsoleerd zijn.

Zij kunnen herhaald menselijk gedrag worden.

EMOTIONELE CONDITIONERING

Mensen kunnen emotioneel door de wereldomgeving worden geconditioneerd.

Zij kunnen worden geconditioneerd om bepaalde vragen te vrezen.

Zij kunnen worden geconditioneerd om schaamte te voelen voor bevragen.

Zij kunnen worden geconditioneerd om schuld te voelen voor apart staan.

Zij kunnen worden geconditioneerd om boosheid te voelen voordat zij begrijpen.

Zij kunnen worden geconditioneerd om loyaliteit te voelen voordat zij onderzoeken.

Zij kunnen worden geconditioneerd om zich bedreigd te voelen wanneer overtuigingen worden bevraagd.

Zij kunnen worden geconditioneerd om zich veilig te voelen wanneer zij zich conformeren.

Zij kunnen ook worden geconditioneerd om emotionele presentatie te vertrouwen.

Zij kunnen leren zelfvertrouwen te vertrouwen.

Zij kunnen leren passie te vertrouwen.

Zij kunnen leren zachtheid te vertrouwen.

Zij kunnen leren vriendelijkheid te vertrouwen.

Zij kunnen leren titels te vertrouwen.

Zij kunnen leren deskundige presentatie te vertrouwen.

Zij kunnen leren emotionele verhalen te vertrouwen.

Zij kunnen leren mensen te vertrouwen die oprecht lijken.

Deze emotionele conditionering kan vroeg in het leven beginnen.

Kinderen kunnen leren wat goedkeuring creëert.

Kinderen kunnen leren wat afwijzing creëert.

Kinderen kunnen leren wat schaamte creëert.

Kinderen kunnen leren wat straf creëert.

Kinderen kunnen leren wat erbij horen creëert.

Kinderen kunnen leren welke emotionele presentatie vertrouwen wint.

Kinderen kunnen vervolgens opgroeien tot volwassenen die emotionele patronen dragen die zij nooit hebben bevroegd.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotionele reacties heb ik geërfd?

Welke emotionele reacties zijn mij geleerd?

Welke emotionele reacties werden beloond?

Welke emotionele reacties werden bestraft?

Welke emotionele presentaties is mij geleerd te vertrouwen?

Welke onderwerpen maken mij emotioneel defensief?

Welke vragen maken mij ongemakkelijk?

Welke emoties houden mij tegen om goed te onderzoeken?

Emotionele conditionering kan een van de verborgen mechanismen worden die menselijk gedrag vormen.

ANGST, AUTORITEIT EN GEHOORZAAMHEID

Angst kan sterk met autoriteit verbonden raken.

Mensen kunnen vrezen autoriteit te bevragen.

Mensen kunnen vrezen systemen te betwisten.

Mensen kunnen vrezen het oneens te zijn met leraren.

Mensen kunnen vrezen de overheid te bevragen.

Mensen kunnen vrezen media te bevragen.

Mensen kunnen vrezen experts te bevragen.

Mensen kunnen vrezen werkgevers te bevragen.

Mensen kunnen gevolgen vrezen.

Angst kan dan gehoorzaamheid creëren voordat begrip zich ontwikkelt.

Mensen kunnen gehoorzamen omdat zij begrijpen.

Maar mensen kunnen ook gehoorzamen omdat zij vrezen wat er gebeurt als zij dat niet doen.

Mensen zouden moeten vragen:

Gehoorzaam ik omdat ik begrijp?

Of gehoorzaam ik omdat ik bang ben?

Accepteer ik omdat bewijsmateriaal het ondersteunt?

Of accepteer ik omdat autoriteit angst creëert?

Blijf ik zwijgen omdat ik het eens ben?

Of blijf ik zwijgen omdat ik gevolgen vrees?

Op angst gebaseerde gehoorzaamheid kan herhaalde wereldproblemen laten voortduren omdat mensen kunnen stoppen met bevragen voordat waarheid wordt onderzocht.

EMOTIONELE GEHECHTHEID EN IDENTITEIT

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan wie zij geloven te zijn.

Zij kunnen gehecht raken aan hun identiteit.

Hun groep.

Hun rol.

Hun status.

Hun overtuigingen.

Hun meningen.

Hun geschiedenis.

Hun beeld.

Hun reputatie.

Hun autoriteit.

Hun systeem.

Wanneer identiteit emotioneel gehecht raakt aan overtuiging, kan bevragen persoonlijk aanvoelen.

Een vraag kan als een aanval aanvoelen.

Bewijsmateriaal kan als een bedreiging aanvoelen.

Tegenspraak kan als vernedering aanvoelen.

Correctie kan als afwijzing aanvoelen.

Leren kan als verlies aanvoelen.

Mensen kunnen dan identiteit verdedigen in plaats van waarheid te zoeken.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk deel van mij voelt zich bedreigd?

Welke identiteit bescherm ik?

Welke overtuiging voelt te pijnlijk om te bevragen?

Wat zou ik verliezen als ik mijn begrip veranderde?

Bescherm ik waarheid?

Of bescherm ik wie ik geloof dat ik ben?

Menselijke vooruitgang vereist dat mensen in staat worden te leren zonder elke betwisting als persoonlijke vernietiging te behandelen.

EMOTIONELE MANIPULATIE EN PRESENTATIE

Emotie kan worden gebruikt om te vormen hoe informatie wordt ontvangen.

Informatie kan met angst worden gepresenteerd.

Zij kan met urgentie worden gepresenteerd.

Zij kan met verontwaardiging worden gepresenteerd.

Zij kan met medeleven worden gepresenteerd.

Zij kan met schaamte worden gepresenteerd.

Zij kan met schuld worden gepresenteerd.

Zij kan met trots worden gepresenteerd.

Zij kan met erbij horen worden gepresenteerd.

Zij kan met dreiging worden gepresenteerd.

Zij kan met vriendelijkheid worden gepresenteerd.

Zij kan met kalmte worden gepresenteerd.

Zij kan met oprechtheid worden gepresenteerd.

Zij kan met zelfvertrouwen worden gepresenteerd.

Zij kan via deskundige identiteit worden gepresenteerd.

Zij kan via professionele status worden gepresenteerd.

Deze presentatie kan mensen beïnvloeden voordat
bewijsmateriaal wordt onderzocht.

Mensen kunnen accepteren omdat zij bang zijn.

Zij kunnen herhalen omdat zij boos zijn.

Zij kunnen verdedigen omdat zij loyaliteit voelen.

Zij kunnen naleven omdat zij zich schuldig voelen.

Zij kunnen zwijgen omdat zij zich schamen.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand vriendelijk klinkt.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand oprecht klinkt.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand zelfverzekerd klinkt.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand kalm klinkt.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand professioneel klinkt.

Zij kunnen vertrouwen omdat iemand als expert wordt gepresenteerd.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotie is aan deze informatie gekoppeld?

Wordt emotie gebruikt om begrip te helpen?

Of wordt emotie gebruikt om bevragen te stoppen?

Wordt bewijsmateriaal getoond?

Of wordt emotionele druk gebruikt in plaats van bewijsmateriaal?

Wordt vertrouwen verdiend door bewijsmateriaal?

Of wordt vertrouwen vervaardigd door presentatie?

Dit sluit rechtstreeks aan op de Bewijsstandaard.

Angst is geen bewijsmateriaal.

Verontwaardiging is geen bewijsmateriaal.

Urgentie is geen bewijsmateriaal.

Emotionele druk is geen bewijsmateriaal.

Vriendelijkheid is geen bewijsmateriaal.

Oprechtheid is geen bewijsmateriaal.

Zelfvertrouwen is geen bewijsmateriaal.

Deskundige presentatie is geen bewijsmateriaal.

EMOTIONELE VERHALEN EN GECREËERDE OVERTUIGING

Verhalen kunnen emotionele overtuiging creëren.

Een verhaal kan mensen medeleven laten voelen.

Een verhaal kan mensen boosheid laten voelen.

Een verhaal kan mensen angst laten voelen.

Een verhaal kan mensen loyaliteit laten voelen.

Een verhaal kan mensen schuld laten voelen.

Een verhaal kan mensen verantwoordelijkheid laten voelen.

Een verhaal kan mensen partij laten kiezen.

Een verhaal kan mensen laten accepteren voordat zij onderzoeken.

Verhalen kunnen waar zijn.

Verhalen kunnen ook worden geselecteerd.

Verhalen kunnen worden gevormd.

Verhalen kunnen worden opgevoerd.

Verhalen kunnen worden herhaald.

Verhalen kunnen worden gebruikt om emotionele reactie te sturen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotie creëert dit verhaal?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het verhaal?

Welk bewijsmateriaal ontbreekt?

Welk perspectief wordt geselecteerd?

Welk gedrag produceert dit verhaal?

Wie profiteert ervan dat mensen dit verhaal geloven?

Helpt dit verhaal mensen te begrijpen?

Of stuurt dit verhaal mensen emotioneel?

Emotionele verhalen moeten worden bevraagd omdat zij mensen kunnen laten voelen voordat zij onderzoeken.

EMOTIE, NARRATIEVEN EN PARTIJ KIEZEN

Emotionele Invloed sluit ook aan op narratieven.

Mensen kunnen emotioneel verhalen worden ingetrokken.

Zij kunnen worden aangemoedigd partij te kiezen.

Zij kunnen worden aangemoedigd de ene groep te verdedigen en een andere aan te vallen.

Zij kunnen worden aangemoedigd helden en schurken te zien voordat zij mechanismen begrijpen.

Zij kunnen worden aangemoedigd emotioneel te reageren voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht.

Narratieven kunnen krachtig worden wanneer zij zich aan emotie hechten.

Mensen kunnen het narratief verdedigen omdat het hun erbij horen geeft.

Zij kunnen het verdedigen omdat het hun identiteit geeft.

Zij kunnen het verdedigen omdat het hun zekerheid geeft.

Zij kunnen het verdedigen omdat het hun een vijand geeft.

Maar partij kiezen is niet hetzelfde als begrijpen.

Mensen zouden moeten vragen:

In welk verhaal word ik getrokken?

Welke emotie creëert dit verhaal?

Wie profiteert ervan dat mensen partij kiezen?

Welk bewijsmateriaal wordt genegeerd?

Welk mechanisme wordt verborgen?

Welk begrip wordt verhinderd?

De mensheid kan niet vooruitgaan als emotie mensen gevangen houdt in narratieven in plaats van hun te helpen van de wereldomgeving te leren.

EMOTIONELE INVLOED, STILTE EN ZELFBESCHERMING

Emotie kan stilte creëren.

Mensen kunnen zwijgen omdat zij bang zijn.

Zij kunnen zwijgen omdat zij zich schamen.

Zij kunnen zwijgen omdat zij zich opgelaten voelen.

Zij kunnen zwijgen omdat zij zich schuldig voelen.

Zij kunnen zwijgen omdat zij afwijzing vrezen.

Zij kunnen zwijgen omdat zij vrezen ongelijk te hebben.

Zij kunnen zwijgen omdat zij vrezen alleen te staan.

Stilte kan dan herhaling beschermen.

Stilte kan systemen beschermen.

Stilte kan narratieven beschermen.

Stilte kan afhankelijkheid beschermen.

Stilte kan wangedrag beschermen.

Stilte kan het voortduren van de wereldomgeving beschermen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotie creëert stilte?

Wat wordt door deze stilte beschermd?

Wat zou er gebeuren als de stilte eindigde?

Welke waarheid verhindert emotie dat mensen uitspreken?

Welk herhaald patroon helpt stilte voortzetten?

Emotionele stilte kan een krachtige vorm van deelname worden.

ONDERWIJS, KINDEREN EN EMOTIONELE VEILIGHEID

Kinderen hebben emotionele veiligheid nodig om goed te bevragen.

Als kinderen bang worden gemaakt om te bevragen, kunnen zij stoppen met bevragen.

Als kinderen voor bevragen worden beschaamd, kunnen zij stoppen met bevragen.

Als kinderen voor bevragen worden bespot, kunnen zij stoppen met bevragen.

Als kinderen als moeilijk worden bestempeld omdat zij bevragen, kunnen zij stoppen met bevragen.

Als kinderen als lastpakken worden behandeld omdat zij bevragen, kunnen zij stoppen met bevragen.

Als kinderen emotioneel worden gestraft voor bevragen, kunnen zij leren dat stilte veiliger is dan begrip.

Dit is belangrijk omdat bevragen een van de routes naar leren is.

Kinderen moeten leren dat vragen veilig kunnen worden onderzocht.

Zij moeten leren dat emotie kan worden begrepen.

Zij moeten leren dat ongemak niet automatisch betekent dat een vraag verkeerd is.

Zij moeten leren dat angst niet automatisch betekent dat zij zouden moeten stoppen.

Zij moeten leren dat boosheid niet automatisch betekent dat zij begrijpen.

Zij moeten ook leren dat emotionele presentatie kan misleiden.

Zij moeten leren dat vriendelijkheid niet automatisch bewijsmateriaal is.

Zij moeten leren dat zelfvertrouwen niet automatisch bewijsmateriaal is.

Zij moeten leren dat oprechtheid niet automatisch bewijsmateriaal is.

Zij moeten leren dat deskundige presentatie niet automatisch bewijsmateriaal is.

Kinderen zouden moeten leren dat iemand die vriendelijk, boos, zelfverzekerd, oprecht, deskundig of gezaghebbend lijkt, de noodzaak niet wegneemt om bewijsmateriaal, gedrag, consistentie en prikkel te bevragen.

Mensen zouden moeten vragen:

Zijn kinderen emotioneel veilig om te bevragen?

Wordt kinderen geleerd emotionele reacties te begrijpen?

Wordt kinderen geleerd dat vragen deel uitmaken van leren?

Wordt kinderen geleerd dat ongemak kan worden onderzocht?

Wordt kinderen geleerd hoe emotie overtuiging, stilte en gedrag kan vormen?

Wordt kinderen geleerd hoe emotionele presentatie vertrouwen kan creëren voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht?

Onderwijs kan niet goed verbeteren als kinderen emotioneel van bevragen worden afgeleerd.

EMOTIONELE INVLOED EN MENSELIJK BEWUSTZIJN

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen emotie leren begrijpen in plaats van door emotie te worden beheerst.

Dit betekent niet dat mensen emotioneel worden.

Het betekent dat emoties onderdeel van leren worden.

Angst wordt iets om te bevragen.

Boosheid wordt iets om te begrijpen.

Gehechtheid wordt iets om te onderzoeken.

Schaamte wordt iets om te herkennen.

Stilte wordt iets om van te leren.

Reactie wordt iets om voorbij te gaan.

Emotionele presentatie wordt iets om te bevragen.

Vervaardigd vertrouwen wordt iets om te onderzoeken.

Emotionele verhalen worden iets om te toetsen.

Mensen hoeven emotie niet te vernietigen.

Zij moeten emotionele invloed begrijpen.

De wereldomgeving laat voortdurend emotionele invloed zien.

Zij laat angst zien.

Zij laat boosheid zien.

Zij laat verontwaardiging zien.

Zij laat erbij horen zien.

Zij laat schaamte zien.

Zij laat vergelijking zien.

Zij laat gehechtheid zien.

Zij laat stilte zien.

Zij laat reactie zien.

Zij laat emotionele opvoering zien.

Zij laat vervaardigd vertrouwen zien.

Zij laat emotionele misleiding zien.

Mensen zouden moeten vragen:

Welke emotionele invloed wordt getoond?

Welke emotionele presentatie wordt vertrouwd?

Wat kan de mensheid ervan leren?

Welk gedrag creëert emotie?

Welke wereldomgeving helpt emotie opnieuw te creëren?

Wanneer emotionele invloed zichtbaar wordt, wordt gedrag zichtbaar.

Wanneer gedrag zichtbaar wordt, wordt begrip mogelijk.

Wanneer begrip mogelijk wordt, kan leren vooruitgaan.

EMOTIONELE INVLOED EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Emotionele Invloed maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang emotie begrip herhaaldelijk overruilt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang angst bevragen verhindert.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang boosheid leren vervangt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang verontwaardiging onderzoek vervangt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang emotionele gehechtheid geërfde overtuigingen beschermt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang schaamte stilte creëert.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang emotionele druk bewijsmateriaal vervangt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang emotionele presentatie vertrouwen creëert voordat bewijsmateriaal wordt onderzocht.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang emotionele verhalen overtuiging creëren voordat begrip zich ontwikkelt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang kinderen emotioneel van bevragen worden afgeleerd.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen op de wereldomgeving reageren in plaats van ervan te leren.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wat gedrag beloont en beschermt.

Karakter en Consistentie vraagt of herhaald gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wie of wat toestemming beheerst.

Emotionele Invloed vraagt:

Welke emotie vormt dit?

Welke reactie wordt gecreëerd?

Welke angst wordt gebruikt?

Welke gehechtheid wordt beschermd?

Welke stilte wordt geproduceerd?

Welke emotionele presentatie wordt vertrouwd?

Welk vertrouwen wordt vervaardigd?

Welk emotioneel verhaal wordt gebruikt?

Welk gedrag creëert deze emotie?

Welk begrip verhindert deze emotie?

Welke wereldomgeving helpt deze emotie opnieuw te creëren?

Zo beginnen mensen emotionele invloed te herkennen.

Zo beginnen mensen emotionele conditionering te herkennen.

Zo beginnen mensen emotionele manipulatie te herkennen.
Zo beginnen mensen emotionele presentatie te herkennen.
Zo beginnen mensen vervaardigd vertrouwen te herkennen.
Zo beginnen mensen emotionele verhalen te herkennen.
Zo beginnen mensen emotionele stilte te herkennen.
Zo bewegen mensen zich van reactie naar bevragen.
Zo bewegen mensen zich van bevragen naar zien.
Zo bewegen mensen zich van zien naar begrip.
Zo bewegen mensen zich van begrip naar leren.
Zo bewegen mensen zich van leren naar onafhankelijk denken.

Zo bewegen mensen zich van producten van emotionele
omgevingen naar leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 7 - NARRATIEF VERSUS WERKELIJKHEID

WAT NARRATIEF VERSUS WERKELIJKHEID WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen van de wereldomgeving moeten leren in plaats van er simpelweg producten van te worden.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten onderzoeken of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd, herhaald, beschermd, gepresenteerd of afgedwongen.

Deel 3 stelde vast dat de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert omdat prikkels mensen herhaaldelijk belonen voor het opnieuw creëren ervan.

Deel 4 stelde vast dat herhaald gedrag vaak meer onthult dan woorden.

Deel 5 stelde vast dat mensen vaak worden ontmoedigd te bevragen voordat leren zelfs begint.

Deel 6 stelde vast dat emotie vertrouwen, overtuiging, angst, reactie, stilte en gedrag kan vormen voordat begrip zich ontwikkelt.

Deel 7 gaat nu verder met Narratief versus Werkelijkheid.

Narratief versus Werkelijkheid bestaat omdat mensen narratieven worden getoond zonder dat hun goed wordt geleerd hoe zij de werkelijkheid moeten onderzoeken.

Mensen worden in narratieven geboren.

Mensen krijgen narratieven aangeleerd.

Mensen krijgen narratieven getoond.

Mensen erven narratieven.

Mensen verdedigen narratieven.

Mensen hechten zich emotioneel aan narratieven.

Mensen kunnen narratieven uiteindelijk voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Narratieven zijn een van de grootste mechanismen die de mensheid vormen.

Een narratief is niet automatisch werkelijkheid.

Een narratief is een verhaal.

Een narratief is een verklaring.

Een narratief is een versie van gebeurtenissen.

Een narratief is een kader dat mensen worden aangemoedigd te accepteren.

Een narratief kan waar zijn.

Een narratief kan gedeeltelijk waar zijn.

Een narratief kan onvolledig zijn.

Een narratief kan worden gemanipuleerd.

Een narratief kan worden geselecteerd.

Een narratief kan worden vervaardigd.

Een narratief kan worden beschermd.

Een narratief kan worden geërfd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk verhaal wordt mij getoond?

Wie heeft dit verhaal gecreëerd?

Wie herhaalt dit verhaal?

Wie beschermt dit verhaal?

Wie profiteert ervan dat dit verhaal wordt geloofd?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt dit verhaal?

Welke werkelijkheid ondersteunt dit verhaal?

Wat is weggelaten?

Wat is toegevoegd?

Wat wordt verborgen?

Narratief versus Werkelijkheid leert mensen te scheiden wat wordt gepresenteerd van wat werkelijk wordt getoond.

WERKELIJKHEID BESTAAT ONAFHANKELIJK

Werkelijkheid bestaat onafhankelijk van wat mensen erover geloven.

Werkelijkheid vereist geen instemming.

Werkelijkheid vereist geen populariteit.

Werkelijkheid vereist geen titels.

Werkelijkheid vereist geen autoriteit.

Werkelijkheid vereist geen emotie.

Werkelijkheid vereist geen herhaling.

Werkelijkheid blijft bestaan of mensen haar nu herkennen of niet.

Mensen kunnen werkelijkheid ontkennen.

Mensen kunnen werkelijkheid negeren.

Mensen kunnen werkelijkheid emotioneel afwijzen.

Mensen kunnen narratieven tegen werkelijkheid verdedigen.

Mensen kunnen werkelijkheid collectief vermijden.

Maar werkelijkheid blijft bestaan.

Dit is een van de grootste lessen die de mensheid moet leren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Leer ik van de werkelijkheid?

Of verdedig ik een narratief?

Zie ik wat wordt getoond?

Of bescherm ik wat ik heb geërfd?

Leer ik van de wereldomgeving?

Of leer ik van een verhaal over de wereldomgeving?

DE MENSHEID KAN BINNEN NARRATIEVEN LEVEN

Een van de grootste beperkingen in menselijk leren is dat mensen hun hele leven kunnen doorbrengen binnen narratieven die zij nooit zelfstandig hebben onderzocht.

Mensen kunnen verhalen erven.

Mensen kunnen titels erven.

Mensen kunnen systemen erven.

Mensen kunnen autoriteit erven.

Mensen kunnen overtuigingen erven.

Mensen kunnen verklaringen erven.

Mensen kunnen angsten erven.

Mensen kunnen gedragingen erven.

Mensen kunnen herhaalde patronen erven.

Mensen kunnen ze uiteindelijk allemaal verdedigen zonder te begrijpen waar ze oorspronkelijk vandaan kwamen.

Mensen kunnen geërfde narratieven dan voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Zonder bevragen kunnen mensen hun hele leven verdedigen wat voor hen is gecreëerd om te erven.

DE MENSHEID ONDERWIJST DE MENSHEID

De mensheid wordt grotendeels door de mensheid onderwezen.

Mensen creëren systemen.

Mensen creëren narratieven.

Mensen creëren verhalen.

Mensen creëren titels.

Mensen creëren rollen.

Mensen creëren verklaringen.

Mensen onderwijzen toekomstige generaties vervolgens wat vorige generaties hebben gecreëerd.

Toekomstige generaties kunnen geërfde narratieven vervolgens voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Mensen kunnen erven wat vorige generaties accepteerden zonder het ooit zelfstandig te onderzoeken.

Dit is een van de grootste redenen waarom dezelfde wereld zich herhaalt.

De mensheid kan narratieven creëren, narratieven erven, narratieven verdedigen en die narratieven vervolgens voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie heeft dit oorspronkelijk gecreëerd?

Wie gaf het door?

Wie onderwijst het nog steeds?

Wie beschermt het nog steeds?

Wie profiteert er nog steeds van?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

De mensheid kan niet goed vooruitgaan zolang de mensheid narratieven blijft erven voordat zij leert hoe zij die moet bevragen.

GECREËERDE VERHALEN, GECREËERDE TITELS EN GECREËERDE AUTORITEIT

Narratieven verschijnen niet vanzelf.

Mensen creëren ze.

Verhalen kunnen worden gecreëerd.

Titels kunnen worden gecreëerd.

Autoriteit kan worden gecreëerd.

Posities kunnen worden gecreëerd.

Rollen kunnen worden gecreëerd.

Systemen kunnen worden gecreëerd.

Overtuigingen kunnen worden gecreëerd.

Narratieven kunnen vervolgens aan al deze dingen worden gekoppeld.

Mensen kunnen ze vervolgens erven.

Mensen kunnen ze herhalen.

Mensen kunnen ze verdedigen.

Mensen kunnen zich er emotioneel aan hechten.

Toekomstige generaties kunnen ze uiteindelijk als werkelijkheid erven.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie heeft deze titel gecreëerd?

Wie heeft deze autoriteit gecreëerd?

Wie heeft deze rol gecreëerd?

Wie heeft dit verhaal gecreëerd?

Wie gaf het legitimiteit?

Wie beschermt het?

Wie profiteert ervan dat het voortduurt?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Dat een titel bestaat is niet automatisch werkelijkheid.

Dat autoriteit bestaat is niet automatisch werkelijkheid.

Dat een rol bestaat is niet automatisch werkelijkheid.

Dat een verhaal bestaat is niet automatisch werkelijkheid.

Dat een systeem bestaat is niet automatisch werkelijkheid.

Werkelijkheid moet altijd onafhankelijk van het narratief zelf worden onderzocht.

GELD, HERHALING EN VERSTERKING VAN NARRATIEVEN

Narratieven kunnen buitengewoon krachtig worden wanneer geld een rol gaat spelen.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te creëren.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te herhalen.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te onderwijzen.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven af te dwingen.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te beschermen.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te schrijven.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te verspreiden.

Mensen kunnen worden betaald om narratieven te verdedigen.

Toekomstige generaties kunnen vervolgens het herhaalde narratief erven.

Dit betekent niet automatisch dat elk narratief vals is.

Het betekent dat het mechanisme moet worden bevestigd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie financiert dit narratief?

Wie herhaalt het?

Wie onderwijst het?

Wie beschermt het?

Wie profiteert ervan?

Wat gebeurt er als het wordt betwist?

Wat gebeurt er als het wordt blootgelegd?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Narratieven kunnen uiteindelijk zo genormaliseerd raken dat mensen helemaal niet meer herkennen dat het narratieven zijn.

OVERTUIGINGSSYSTEMEN EN GEËRFDE AANVAARDING

Mensen kunnen worden aangemoedigd dingen te geloven die zij niet zelfstandig kunnen onderzoeken.

Zij kunnen die overtuigingen vervolgens verdedigen.

Zij kunnen zich emotioneel aan die overtuigingen hechten.

Zij kunnen die overtuigingen herhalen.

Zij kunnen die overtuigingen doorgeven aan toekomstige generaties.

Toekomstige generaties kunnen de overtuiging vervolgens erven zonder ooit zelfstandig de Bron en Oorsprong ervan te onderzoeken.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie heeft deze overtuiging gecreëerd?

Wie profiteert van deze overtuiging?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt deze overtuiging?

Welke werkelijkheid ondersteunt deze overtuiging?

Wat gebeurt er wanneer zij wordt bevraagd?

Wat gebeurt er als mensen ophouden haar te geloven?

Overtuiging zelf is geen werkelijkheid.

De werkelijkheid moet altijd zelfstandig worden onderzocht.

DE WERELDOMGEVING LAAT DE MENSHEID VOORTDUREND ZIEN HOE NARRATIEVEN WERKEN

De wereldomgeving laat de mensheid voortdurend zien hoe narratieven werken.

Aan mensen is eenvoudigweg niet goed geleerd hoe zij moeten leren van wat hun wordt getoond.

De wereld is de echte school.

De mensheid krijgt voortdurend het volgende te zien:

Herhaling.

Bescherming.

Titels.

Autoriteit.

Erbij horen.

Angst.

Afhankelijkheid.

Stilte.

Prikkels.

Emotie.

Opvoering.

Narratieven.

Mensen reageren vaak op deze mechanismen in plaats van ervan te leren.

Het probleem is niet dat niets zichtbaar is.

Het probleem is dat aan mensen niet goed is geleerd hoe zij wat zichtbaar is moeten bevragen, zien, begrijpen en ervan leren.

NARRATIEVEN KUNNEN STERKER WORDEN DAN DE WERKELIJKHEID

Een van de grootste gevaren waarmee de mensheid wordt geconfronteerd, is dat narratieven sterker kunnen worden dan de werkelijkheid zelf.

De werkelijkheid kan zichtbaar zijn.

De werkelijkheid kan gedocumenteerd zijn.

De werkelijkheid kan herhaaldelijk worden getoond.

De werkelijkheid kan tegenspraak blootleggen.

De werkelijkheid kan herhaalde patronen blootleggen.

De werkelijkheid kan menselijk gedrag blootleggen.

Maar mensen kunnen in plaats daarvan toch narratieven verdedigen.

Mensen kunnen afwijzen wat wordt getoond.

Mensen kunnen beschermen wat zij hebben geërfd.
Mensen kunnen zich emotioneel aan verhalen hechten.
Mensen kunnen systemen verdedigen.
Mensen kunnen autoriteit verdedigen.
Mensen kunnen herhaalde verklaringen verdedigen.
Mensen kunnen verdedigen waarvan zij afhankelijk zijn.
Mensen kunnen verdedigen wat hun een veilig gevoel geeft.
Mensen kunnen verdedigen wat iedereen anders verdedigt.
Mensen kunnen narratieven verdedigen, zelfs wanneer de werkelijkheid herhaaldelijk iets anders laat zien.

NARRATIEVEN KUNNEN DE WERELDOMGEVING ZELF WORDEN

Hoe langer een narratief bestaat, hoe normaler het kan worden.
Hoe normaler het wordt, hoe minder het kan worden bevraagd.
Hoe minder het wordt bevraagd, hoe meer het wordt beschermd.
Hoe meer het wordt beschermd, hoe meer toekomstige generaties het erven.
Uiteindelijk kan het narratief deel gaan uitmaken van de wereldomgeving zelf.
Kinderen kunnen het erven.
Volwassenen kunnen het erven.

Leraren kunnen het erven.

Systemen kunnen het erven.

Instellingen kunnen het erven.

Samenlevingen kunnen het erven.

Mensen kunnen uiteindelijk vergeten dat het ooit is gecreëerd.

Het narratief kan vervolgens als de werkelijkheid zelf worden aanvaard.

De mensheid kan gezamenlijk een valse werkelijkheid creëren en vervolgens generaties lang besteden aan het verdedigen ervan.

Dit is een van de grootste redenen waarom de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert.

WAAROM NARRATIEF VERSUS WERKELIJKHEID ERTOE DOET

Narratief versus Werkelijkheid doet ertoe omdat de mensheid niet goed van de wereldomgeving kan leren zolang narratieven met de werkelijkheid zelf worden verward.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt nu:

Welk verhaal wordt gepresenteerd?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Welke werkelijkheid spreekt het tegen?

Wie heeft het gecreëerd?

Wie beschermt het?

Wie herhaalt het?

Wie erft het?

Wie profiteert ervan?

Welke wereldomgeving helpt dit narratief opnieuw te creëren?

Dit is hoe mensen beginnen over te gaan van het verdedigen van geërfde narratieven naar het leren van de werkelijkheid zelf.

Dit is hoe mensen van overtuiging naar onderzoek gaan.

Dit is hoe mensen van onderzoek naar zien gaan.

Dit is hoe mensen van zien naar begrijpen gaan.

Dit is hoe mensen van begrijpen naar leren gaan.

Dit is hoe mensen van leren naar onafhankelijk denken gaan.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van geërfde narratieven naar leerlingen van de wereldomgeving.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen geërfde narratieven blijven verdedigen in plaats van te leren van de werkelijkheid zelf.

NARRATIEVEN DOOR DE TIJD HEEN

Het eerste deel van deze sectie legde uit dat narratieven kunnen worden gecreëerd, herhaald, geërfd, beschermd en uiteindelijk voor de werkelijkheid zelf kunnen worden aangezien.

Het legde ook uit dat de werkelijkheid onafhankelijk bestaat van overtuiging, populariteit, titels, autoriteit, emotie en herhaling.

Dit deel gaat nu over hoe narratieven door de tijd heen voortduren.

Narratieven worden meestal niet van de ene op de andere dag krachtig.

Zij worden vaak over lange perioden opgebouwd.

Een verhaal kan worden gecreëerd.

Het verhaal kan worden herhaald.

Het verhaal kan worden opgeschreven.

Het verhaal kan worden verspreid.

Het verhaal kan worden beschermd.

Het verhaal kan worden onderwezen.

Het verhaal kan worden geërfd.

Mensen kunnen zich emotioneel aan het verhaal hechten.

Het verhaal kan vervolgens als werkelijkheid worden aanvaard.

Na verloop van tijd kunnen mensen vergeten dat het überhaupt ooit een narratief was.

Mensen zouden moeten vragen:

Hoe lang bestaat dit narratief al?

Wie heeft het herhaald?

Wie heeft het beschermd?

Wie heeft het geërfd?

Wie heeft ervan geprofiteerd?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Welke tegenstrijdigheden bestaan er?

Wat is in de loop van de tijd veranderd?

Wat is beschermd gebleven?

Narratieven door de tijd heen kunnen onthullen hoe de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert.

DE MENSHEID KAN GEZAMENLIJK EEN VALSE WERKELIJKHEID CREËREN

De mensheid kan gezamenlijk een valse werkelijkheid creëren die de mensheid zelf vervolgens voor werkelijkheid aanziet.

Mensen zien mogelijk niet het hele mechanisme.

Zij zien mogelijk alleen:

Hun eigen rol.

Hun eigen baan.

Hun eigen overtuiging.

Hun eigen instructie.

Hun eigen bijdrage.

Hun eigen overleving.

Maar de wereldomgeving wordt vaak opgebouwd uit miljarden mensen die gezamenlijk deelnemen aan narratieven die zij niet hebben gecreëerd.

Eén persoon schrijft.

Eén persoon onderwijst.

Eén persoon herhaalt.

Eén persoon dwingt af.

Eén persoon beschermt.

Eén persoon financiert.

Eén persoon publiceert.

Eén persoon gelooft.

Eén persoon blijft stil.

Afzonderlijk kunnen deze gedragingen klein lijken.

Gezamenlijk kunnen zij een volledige wereldomgeving opnieuw creëren.

De mensheid kan vervolgens generaties lang besteden aan het verdedigen van wat de mensheid zelf heeft gecreëerd.

Mensen zouden moeten vragen:

Aan welk narratief draag ik bij?

Welk narratief help ik herhalen?

Welk narratief help ik beschermen?

Welke werkelijkheid help ik vervangen?

Welke wereldomgeving helpt mijn bijdrage opnieuw te creëren?

Dit is een van de grootste mechanismen binnen Narratief versus Werkelijkheid.

NARRATIEVEN KUNNEN MENSELIJK GEDRAG VORMEN

Narratieven vormen niet alleen wat mensen denken.

Narratieven kunnen vormen wat mensen doen.

Narratieven kunnen vertrouwen vormen.

Narratieven kunnen angst vormen.

Narratieven kunnen erbij horen vormen.

Narratieven kunnen stilte vormen.

Narratieven kunnen gehoorzaamheid vormen.

Narratieven kunnen afhankelijkheid vormen.

Narratieven kunnen emotionele gehechtheid vormen.

Narratieven kunnen identiteit vormen.

Narratieven kunnen gedrag zelf vormen.

Mensen beseffen mogelijk niet eens dat zij worden gevormd.

Zij kunnen geloven dat zij onafhankelijk handelen.

Maar hun gedrag kan al beïnvloed zijn door narratieven die zij hebben geërfd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk gedrag creëert dit narratief?

Welke emoties creëert dit narratief?

Welke angsten creëert dit narratief?

Welke stilte creëert dit narratief?

Welke afhankelijkheid creëert dit narratief?

Welke wereldomgeving helpt dit narratief opnieuw te creëren?

Narratieven worden gevaarlijk wanneer mensen niet meer herkennen dat zij erdoor worden gevormd.

ERBIJ HOREN, PASSEN EN SOCIALE NARRATIEVEN

Mensen zijn sociale wezens.

Veel mensen willen aanvaarding.

Veel mensen willen erbij horen.

Veel mensen willen goedkeuring.

Veel mensen willen erbij passen.

Dit kan een van de grootste mechanismen worden die narratieven versterken.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen zeggen.

Mensen kunnen kopiëren hoe anderen zich gedragen.

Mensen kunnen kopiëren hoe anderen zich kleden.

Mensen kunnen kopiëren hoe anderen spreken.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen promoten.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen verdedigen.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen geloven.

Mensen kunnen kopiëren waar anderen bang voor zijn.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen afwijzen.

Mensen kunnen kopiëren wat anderen vieren.

Mensen kunnen uiteindelijk ophouden te vragen of iets waar is en in plaats daarvan vragen of het hen helpt erbij te horen.

Mensen zouden moeten vragen:

Leer ik?

Of probeer ik erbij te passen?

Bevraag ik?

Of kopieer ik?

Denk ik onafhankelijk?

Of volg ik de groep?

Leer ik van de werkelijkheid?

Of leer ik hoe ik erbij moet horen?

Erbij horen kan sterker worden dan waarheid als aan mensen niet wordt geleerd hoe zij dat moeten bevragen.

MODERNE NARRATIEVE OMGEVINGEN

Moderne omgevingen kunnen narratieven snel creëren en verspreiden.

Mensen kunnen levensstijlen worden getoond.

Mensen kunnen meningen worden getoond.

Mensen kunnen reacties worden getoond.

Mensen kunnen verontwaardiging worden getoond.

Mensen kunnen populariteit worden getoond.

Mensen kunnen succes worden getoond.

Mensen kunnen status worden getoond.

Mensen kunnen uiterlijk worden getoond.

Mensen kunnen emotionele verhalen worden getoond.

Mensen kunnen versies van het leven worden getoond die de werkelijkheid niet weerspiegelen.

Mensen kunnen vervolgens kopiëren wat herhaaldelijk wordt getoond.

Zij kunnen woorden kopiëren.

Zij kunnen persoonlijkheden kopiëren.

Zij kunnen levensstijlen kopiëren.

Zij kunnen uiterlijken kopiëren.

Zij kunnen gedragingen kopiëren.

Zij kunnen kopiëren wat populair lijkt.

Zij kunnen kopiëren wat succesvol lijkt.

Zij kunnen geluk opvoeren.

Zij kunnen erbij horen opvoeren.

Zij kunnen perfectie opvoeren.

Zij kunnen belangrijkheid opvoeren.

Een moderne narratieve omgeving kan daarom een valse werkelijkheid creëren die mensen gezamenlijk nabootsen.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk narratief creëert deze omgeving?

Welk gedrag beloont deze omgeving?

Welke opvoering moedigt deze omgeving aan?

Welke werkelijkheid wordt verborgen?

Welke werkelijkheid wordt vervangen?

Welk begrip wordt verhinderd?

Moderne narratieve omgevingen kunnen mensen binnen opvoering laten leven in plaats van binnen de werkelijkheid.

SOCIALE OPVOERING EN LEVEN BINNEN EEN NARRATIEF

Mensen kunnen ook versies van zichzelf gaan opvoeren.

Zij kunnen geluk opvoeren.

Zij kunnen succes opvoeren.

Zij kunnen zelfvertrouwen opvoeren.

Zij kunnen belangrijkheid opvoeren.

Zij kunnen status opvoeren.

Zij kunnen perfectie opvoeren.

Zij kunnen erbij horen opvoeren.

Mensen kunnen een leven presenteren dat de werkelijkheid niet weerspiegelt.

Andere mensen kunnen zichzelf vervolgens met die opvoering vergelijken.

Vergelijking kan vervolgens meer opvoering creëren.

Opvoering kan meer imitatie creëren.

Imitatie kan meer herhaling creëren.

Mensen kunnen uiteindelijk binnen een collectief narratief leven in plaats van binnen de werkelijkheid zelf.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat wordt getoond?

Wat wordt verborgen?

Is dit de werkelijkheid?

Of is dit opvoering?

Vergelijk ik mijzelf met de werkelijkheid?

Of vergelijk ik mijzelf met een narratief?

Welk gedrag creëert deze opvoering?

Mensen moeten leren dat presentatie niet automatisch werkelijkheid is.

NARRATIEVEN, KINDEREN EN GEËRFDE OVERTUIGING

Kinderen worden geboren in narratieven die zij niet hebben gecreëerd.

Kinderen erven verhalen.

Kinderen erven systemen.

Kinderen erven titels.

Kinderen erven autoriteit.

Kinderen erven overtuigingen.

Kinderen erven gedragingen.

Kinderen erven angsten.

Kinderen erven emotionele gehechtheden.

Kinderen erven herhaalde patronen.

Kinderen kunnen vervolgens opgroeien tot volwassenen die verdedigen wat zij hebben geërfd.

Dit is een van de grootste redenen waarom de mensheid dezelfde wereld herhaalt.

Kinderen zouden daarom moeten leren vragen:

Wie heeft dit gecreëerd?

Waarom is het gecreëerd?

Wie profiteert ervan?

Welk bewijsmateriaal ondersteunt het?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Welk gedrag creëert het?

Welke wereldomgeving helpt het opnieuw te creëren?

Kinderen zouden narratieven niet eenvoudigweg moeten erven.

Kinderen zouden moeten leren hoe zij die veilig kunnen bevragen.

SYSTEMEN, NARRATIEVEN EN DE WERELDOMGEVING

Narratieven kunnen in systemen ingebed raken.

Systemen kunnen narratieven herhalen.

Systemen kunnen narratieven beschermen.

Systemen kunnen narratieven normaliseren.

Systemen kunnen narratieven belonen.

Systemen kunnen bevragen ontmoedigen.

Mensen kunnen uiteindelijk herhaling door systemen voor waarheid aanzien.

Maar herhaalde systemen zijn niet automatisch werkelijkheid.

Mensen zouden moeten vragen:

Welk narratief herhaalt dit systeem?

Welk narratief beschermt dit systeem?

Welk narratief beloont dit systeem?

Welk narratief ontmoedigt dit systeem mensen te bevragen?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Welke werkelijkheid spreekt het tegen?

Wat zou er gebeuren als mensen ophielden het te geloven?

Mensen proberen vaak uitkomsten te herstellen zonder de narratieven die de uitkomsten creëren te bevragen.

Dit kan ertoe leiden dat de mensheid dezelfde wereld herhaalt.

DE WERELDOMGEVING LAAT DE MENSHEID VOORTDUREND ZIEN HOE NARRATIEVEN WERKEN

De wereldomgeving laat de mensheid voortdurend zien hoe narratieven werken.

Aan mensen is eenvoudigweg niet goed geleerd hoe zij moeten leren van wat hun wordt getoond.

De wereld is de echte school.

De mensheid krijgt voortdurend het volgende te zien:

Herhaling.

Bescherming.

Titels.

Autoriteit.

Erbij horen.

Angst.

Afhankelijkheid.

Stilte.

Prikkels.

Emotie.

Opvoering.

Narratieven.

Het probleem is niet dat niets zichtbaar is.

Het probleem is dat aan mensen niet goed is geleerd hoe zij wat zichtbaar is moeten bevragen, zien, begrijpen en ervan leren.

NARRATIEVEN, MACHT EN MENSELIJK BEWUSTZIJN

Een van de grootste lessen die de mensheid moet leren, is dat macht niet alleen door dwang bestaat.

Macht kan door narratieven bestaan.

Als mensen narratieven kunnen vormen, kunnen zij gedrag vormen.

Als zij gedrag kunnen vormen, kunnen zij uitkomsten vormen.

Als zij uitkomsten kunnen vormen, kunnen zij de wereldomgeving vormen.

Mensen hoeven de mensheid mogelijk niet te dwingen dezelfde wereld te herhalen als de mensheid die zelf vrijwillig herhaalt.

De mensheid kan narratieven creëren, narratieven erven, narratieven verdedigen en die narratieven vervolgens voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Dit is een van de grootste mechanismen die door de hele menselijke geschiedenis heen werkzaam zijn.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie vormt het narratief?

Wie versterkt het narratief?

Wie profiteert van het narratief?

Wie erft het narratief?

Wie verdedigt het narratief?

Wie is emotioneel aan het narratief gehecht?

Wie is bang om het narratief te bevragen?

Welke wereldomgeving helpt dit narratief opnieuw te creëren?

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen ophouden binnen narratieven te leven en beginnen van de werkelijkheid zelf te leren.

NARRATIEF VERSUS WERKELIJKHEID EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Narratief versus Werkelijkheid maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang narratieven herhaaldelijk voor de werkelijkheid worden aangezien.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen verhalen erven voordat zij leren hoe zij die moeten bevragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen narratieven verdedigen die zij nooit zelfstandig hebben onderzocht.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen gezamenlijk een valse werkelijkheid creëren en er vervolgens in leven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen gezamenlijk een valse werkelijkheid creëren en die vervolgens generaties lang verdedigen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang erbij horen sterker wordt dan waarheid.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen elkaar kopiëren in plaats van te leren van de werkelijkheid.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen versies van zichzelf opvoeren in plaats van zichzelf te begrijpen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang systemen narratieven versterken zonder mensen te onderwijzen hoe zij die moeten bevragen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang overtuigingsystemen de werkelijkheid vervangen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang toekomstige generaties dezelfde wereld erven zonder te begrijpen wat die heeft gecreëerd.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen geërfde narratieven blijven verdedigen in plaats van te leren van de werkelijkheid zelf.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt nu:

Welk verhaal wordt gepresenteerd?

Welke werkelijkheid ondersteunt het?

Welke werkelijkheid spreekt het tegen?

Wie heeft het gecreëerd?

Wie herhaalt het?

Wie beschermt het?

Wie erft het?

Wie profiteert ervan?

Welk gedrag creëert het?

Welke wereldomgeving helpt het opnieuw te creëren?

Dit is hoe mensen beginnen over te gaan van geërfde narratieven naar de werkelijkheid.

Dit is hoe mensen van overtuiging naar onderzoek gaan.

Dit is hoe mensen van onderzoek naar zien gaan.

Dit is hoe mensen van zien naar begrijpen gaan.

Dit is hoe mensen van begrijpen naar leren gaan.

Dit is hoe mensen van leren naar onafhankelijk denken gaan.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van geërfde narratieven naar leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 8 - PSYCHOLOGISCHE IMPACT

WAT PSYCHOLOGISCHE IMPACT WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen moeten leren waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten leren of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Deel 3 stelde vast dat de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert omdat prikkels mensen herhaaldelijk belonen voor het opnieuw creëren ervan.

Deel 4 stelde vast dat herhaald gedrag vaak meer onthult dan woorden.

Deel 5 stelde vast dat mensen vaak van bevragen worden ontmoedigd voordat leren zelfs maar begint.

Deel 6 stelde vast dat emotie vertrouwen, overtuiging, angst, reactie, stilte en gedrag kan vormen voordat begrip zich ontwikkelt.

Deel 7 stelde vast dat de mensheid gezamenlijk narratieven kan creëren, erven, verdedigen en voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Deel 8 gaat nu verder met Psychologische Impact.

Psychologische Impact bestaat omdat de wereldomgeving voortdurend de menselijke geest vormt voordat mensen begrijpen dat dit gebeurt.

Mensen worden niet geboren met begrip van de wereld.

De wereld leert mensen hoe zij moeten denken voordat zij begrijpen hoe zij hun geest moeten beschermen.

Mensen worden voortdurend blootgesteld aan:

Geld.

Afhankelijkheid.

Autoriteit.

Angst.

Stilte.

Prikkels.

Narratieven.

Gedrag.

Herhaling.

Vergelijking.

Opvoering.

Oppervlakkigheid.

Herhaalde problemen.

De menselijke geest kan door al deze dingen worden gevormd lang voordat onafhankelijk denken zich ontwikkelt.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat doet deze omgeving met de menselijke geest?

Wat wordt herhaaldelijk getoond?

Wat wordt herhaaldelijk aanvaard?

Wat wordt herhaaldelijk genormaliseerd?

Wat wordt herhaaldelijk geërfd?

Wat vormt gedrag?

Wat vormt begrip?

Wat vormt toekomstige generaties?

Psychologische Impact leert mensen te begrijpen wat langdurige blootstelling aan de wereldomgeving met de mensheid zelf doet.

DE MENSELIJKE GEEST IS EEN VAN DE GROOTSTE OMGEVINGEN DIE DE MENSHEID NIET HEEFT WETEN TE BESCHERMEN

Een van de grootste problemen waarmee de mensheid wordt geconfronteerd, is dat mensen vaak psychologisch worden gevormd voordat zij begrijpen dat zij worden gevormd.

De menselijke geest is een van de grootste omgevingen die de mensheid niet heeft weten te beschermen.

Mensen worden geboren in omgevingen die zij niet hebben gecreëerd.

Zij erven systemen.

Zij erven gedragingen.

Zij erven narratieven.

Zij erven autoriteit.

Zij erven afhankelijkheid.

Zij erven herhaalde patronen.

Mensen kunnen vervolgens opgroeien tot volwassenen die verdedigen wat zij hebben geërfd.

Dit kan gebeuren zonder dat zij ooit begrijpen wat hen in de eerste plaats heeft gevormd.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat heeft mij gevormd?

Wat heb ik geërfd?

Wat heb ik aanvaard?

Wat heb ik herhaald?

Wat heb ik nooit zelfstandig onderzocht?

Wat is voor mij normaal geworden?

Welke omgeving hielp mijn begrip te creëren?

Zonder bevragen kunnen mensen hun hele leven psychologisch gevormd doorbrengen door omgevingen waarvan zij nooit goed hebben geleerd.

DE WERELDOMGEVING ONDERWIJST DE MENSHEID VOORTDUREND

De wereldomgeving houdt nooit op met onderwijzen.

Mensen leren voortdurend van wat hen omringt.

Kinderen leren ervan.

Volwassenen leren ervan.

Leraren leren ervan.

Ouders leren ervan.

Systemen leren ervan.

Samenlevingen leren ervan.

De wereldomgeving onderwijst de mensheid voortdurend.

Het probleem is dat aan mensen niet goed is geleerd hoe zij moeten leren van wat hun wordt getoond.

De wereld is de echte school.

Mensen beseffen het misschien niet, maar de wereldomgeving beïnvloedt voortdurend gedrag.

Mensen kunnen producten van de wereldomgeving worden in plaats van leerlingen ervan.

Dit is een van de grootste redenen waarom dezelfde wereld zich herhaalt.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat onderwijst deze omgeving?

Welk gedrag beloont zij?

Welk gedrag ontmoedigt zij?

Welk gedrag normaliseert zij?

Welke wereldomgeving creëert zij opnieuw?

Wanneer aan mensen niet wordt geleerd hoe zij van de wereldomgeving moeten leren, raken zij er vaak psychologisch aan aangepast in plaats van ervan te leren.

MENSEN KUNNEN ZICH AAN ONGEZONDE OMGEVINGEN AANPASSEN

Mensen zijn aanpasbaar.

Dit kan gunstig zijn.

Maar het kan ook gevaarlijk worden.

Mensen kunnen zich psychologisch aanpassen aan ongezonde omgevingen.

Mensen kunnen zich aanpassen aan angst.

Mensen kunnen zich aanpassen aan afhankelijkheid.

Mensen kunnen zich aanpassen aan bezorgdheid.

Mensen kunnen zich aanpassen aan oneerlijkheid.

Mensen kunnen zich aanpassen aan oppervlakkigheid.

Mensen kunnen zich aanpassen aan druk.

Mensen kunnen zich aanpassen aan ongezond gedrag.

Mensen kunnen zich aanpassen aan ongezonde systemen.

Mensen kunnen zich aanpassen aan herhaalde problemen.

Mensen kunnen zich psychologisch aanpassen aan bedrog zelf wanneer bedrog herhaaldelijk wordt genormaliseerd.

Uiteindelijk kunnen ongezonde omgevingen normaal worden.

Toekomstige generaties kunnen die omgevingen vervolgens erven.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waaraan pas ik mij aan?

Zou dit normaal moeten zijn?

Wat creëert deze omstandigheden?

Welk gedrag wordt beschermd?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd?

Mensen passen zich vaak aan de symptomen aan in plaats van van de oorzaken te leren.

HET MECHANISME VAN GELD

Het mechanisme van geld is een van de grootste invloeden die psychologische impact vormen.

Geld kan informatie vormen.

Geld kan afhankelijkheid vormen.

Geld kan angst vormen.

Geld kan stilte vormen.

Geld kan prikkels vormen.

Geld kan beslissingen vormen.

Geld kan gedrag vormen.

Geld kan herhaling vormen.

Geld kan omgevingen vormen.

Geld kan vormen wat mensen worden aangemoedigd te aanvaarden.

Het mechanisme van geld kan informatie, afhankelijkheid, prikkels, angst, herhaling, stilte, gedrag en psychologische aanpassing zelf vormen.

Mensen kunnen zich psychologisch aan de uitkomsten aanpassen zonder ooit van het mechanisme te leren dat ze creëert.

Dit is een van de grootste mechanismen waarvan de mensheid moet leren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat beïnvloedt geld hier?

Welk gedrag creëert geld?

Welke stilte beschermt geld?

Welke afhankelijkheid creëert geld?

Welke angst creëert geld?

Welke wereldomgeving helpt geld opnieuw te creëren?

KINDEREN ZIJN DE BELANGRIJKSTE GROEP OM TE BESCHERMEN

Kinderen worden niet geboren met de hulpmiddelen die nodig zijn om zichzelf te beschermen tegen de psychologische effecten van de wereldomgeving.

Kinderen worden psychologisch aan de wereldomgeving blootgesteld voordat zij de hulpmiddelen bezitten om die te begrijpen of zichzelf ertegen te beschermen.

Kinderen ervaren:

Geld.

Afhankelijkheid.

Autoriteit.

Angst.

Vergelijking.

Opvoering.

Narratieven.

Oppervlakkigheid.

Sociale druk.

Herhaalde patronen.

Lang voordat zij die begrijpen.

Kinderen kunnen psychologisch angst erven.

Kinderen kunnen psychologisch bezorgdheid erven.

Kinderen kunnen psychologisch afhankelijkheid erven.

Kinderen kunnen psychologisch vergelijking erven.

Kinderen kunnen psychologisch onzekerheid erven.

Kinderen kunnen psychologisch oppervlakkigheid erven.

Kinderen kunnen psychologisch druk erven.

Kinderen kunnen psychologisch stilte erven.

Kinderen kunnen psychologisch ongezond gedrag erven.

Kinderen kunnen psychologisch herhaalde wereldproblemen erven.

Kinderen zouden de wereldomgeving niet psychologisch hoeven te overleven zonder dat hun goed wordt geleerd hoe zij ervan moeten leren.

Dit is een van de grootste redenen waarom onderwijs moet verbeteren.

Kinderen zouden daarom moeten leren:

Hoe te bevragen.

Hoe te zien.

Hoe te begrijpen.

Hoe onafhankelijk te denken.

Hoe veilig van de wereldomgeving te leren.

Daarom is de L2Q-toolkit voor bevragen zo belangrijk.

HET MENSELIJK BEWUSTZIJN WORDT GEVORMD

Het menselijk bewustzijn wordt door de wereldomgeving gevormd voordat de mensheid begrijpt hoe het wordt gevormd.

Als angst herhaaldelijk wordt getoond, kan angst zich verspreiden.

Als vergelijking herhaaldelijk wordt getoond, kan vergelijking zich verspreiden.

Als afhankelijkheid herhaaldelijk wordt getoond, kan afhankelijkheid zich verspreiden.

Als opvoering herhaaldelijk wordt getoond, kan opvoering zich verspreiden.

Als oppervlakkigheid herhaaldelijk wordt getoond, kan oppervlakkigheid zich verspreiden.

Als herhaling herhaaldelijk wordt getoond, kan herhaling zich verspreiden.

Toekomstige generaties kunnen deze omstandigheden vervolgens erven.

Mensen kunnen uiteindelijk vergeten wie zij zijn omdat zij zoveel tijd besteden aan het aanpassen aan de wereldomgeving in plaats van ervan te leren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk bewustzijn creëert deze omgeving?

Welk begrip creëert deze omgeving?

Welk gedrag creëert deze omgeving?

Welke wereldomgeving helpt deze omgeving opnieuw te creëren?

WAAROM PSYCHOLOGISCHE IMPACT ERTOE DOET

Psychologische Impact doet ertoe omdat de mensheid niet goed vooruit kan gaan zolang mensen psychologisch worden gevormd door omgevingen die zij niet begrijpen.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt welk verhaal wordt gepresenteerd en of de werkelijkheid het ondersteunt.

Psychologische Impact vraagt nu:

Wat doet deze omgeving met de menselijke geest?

Welk gedrag creëert zij?

Welk begrip creëert zij?

Welke angst creëert zij?

Welke afhankelijkheid creëert zij?

Welke vergelijking creëert zij?

Welke wereldomgeving helpt zij opnieuw te creëren?

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen zich psychologisch blijven aanpassen aan ongezonde wereldomgevingen in plaats van ervan te leren en ze te verbeteren.

Wanneer aan mensen niet wordt geleerd hoe zij van de wereldomgeving moeten leren, raken zij er vaak psychologisch aan aangepast in plaats van ervan te leren.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

PSYCHOLOGISCHE VORMING DOOR DE TIJD HEEN

Het eerste deel van de sectie legde uit dat mensen vaak psychologisch worden gevormd voordat zij begrijpen dat zij worden gevormd.

Dit deel gaat nu over hoe psychologische vorming zich door de tijd heen ontwikkelt.

Psychologische impact gebeurt meestal niet op één moment.

Zij ontwikkelt zich vaak door herhaalde blootstelling.

Mensen zien herhaaldelijk dezelfde dingen.

Mensen horen herhaaldelijk dezelfde dingen.

Mensen ervaren herhaaldelijk dezelfde dingen.

Mensen passen zich herhaaldelijk aan dezelfde dingen aan.

Na verloop van tijd kan herhaalde blootstelling normaal worden.

Mensen kunnen uiteindelijk helemaal niet meer herkennen dat zij worden gevormd.

Herhaalde blootstelling kan een van de grootste leraren binnen de wereldomgeving worden.

Mensen zouden moeten vragen:

Waaraan word ik herhaaldelijk blootgesteld?

Wat aanvaard ik herhaaldelijk?

Waaraan pas ik mij herhaaldelijk aan?

Wat is normaal geworden?

Wat onderwijs ik toekomstige generaties?

Welke wereldomgeving help ik opnieuw te creëren?

VERGELIJKING, STATUS EN EIGENWAARDE

Mensen kunnen zichzelf met anderen gaan vergelijken.

Vergelijking kan een van de grootste invloeden worden die menselijk gedrag vormen.

Mensen kunnen het volgende vergelijken:

Uiterlijk.

Geld.

Levensstijl.

Populariteit.

Status.

Succes.

Bezittingen.

Relaties.

Belangrijkheid.

Mensen kunnen uiteindelijk hun eigenwaarde aan deze vergelijkingen koppelen.

Mensen kunnen gaan geloven dat zij minder waard zijn omdat iemand anders meer lijkt te hebben.

Mensen kunnen gaan geloven dat zij meer waard zijn omdat zij meer bezitten.

Mensen kunnen hun waarde gaan meten aan omgevingen die de werkelijkheid niet weerspiegelen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wie heeft mij geleerd te vergelijken?

Waarmee vergelijk ik mijzelf?

Wat creëert vergelijking?

Wat verbergt vergelijking?

Welke wereldomgeving helpt vergelijking opnieuw te creëren?

Vergelijking kan mensen ervan weerhouden van zichzelf te leren omdat zij gericht raken op het meten van zichzelf aan andere mensen.

OPPERVLAKKIGHEID, OPVOERING EN EEN LEUGEN LEVEN

Mensen kunnen versies van zichzelf gaan opvoeren.

Zij kunnen geluk opvoeren.

Zij kunnen succes opvoeren.

Zij kunnen zelfvertrouwen opvoeren.

Zij kunnen perfectie opvoeren.

Zij kunnen erbij horen opvoeren.

Zij kunnen belangrijkheid opvoeren.

Mensen kunnen verbergen hoe zij zich werkelijk voelen.

Mensen kunnen moeilijkheden verbergen.

Mensen kunnen lijden verbergen.

Mensen kunnen onzekerheid verbergen.

Mensen kunnen angst verbergen.

Mensen kunnen eenzaamheid verbergen.

Mensen kunnen uiteindelijk binnen de opvoering zelf gaan leven.

Andere mensen kunnen die opvoering vervolgens kopiëren.

Dit kan een cyclus creëren.

Opvoering creëert imitatie.

Imitatie creëert herhaling.

Herhaling creëert normalisering.

Normalisering creëert toekomstige generaties die opvoering als werkelijkheid erven.

Mensen kunnen zich psychologisch aanpassen aan bedrog zelf wanneer bedrog herhaaldelijk wordt genormaliseerd.

Mensen zouden moeten vragen:

Wat wordt getoond?

Wat wordt verborgen?

Wat doe ik alsof ik ben?

Wat ben ik bang te onthullen?

Leer ik?

Of voer ik iets op?

Mensen moeten leren dat presentatie niet automatisch werkelijkheid is.

SOCIALE OMGEVINGEN EN ELKAAR KOPIËREN

Mensen leren van elkaar.

Dit kan gunstig zijn.

Maar het kan ook gevaarlijk worden.

Mensen kunnen het volgende kopiëren:

Woorden.

Meningen.

Gedragingen.

Levensstijlen.

Uiterlijken.

Persoonlijkheden.

Overtuigingen.

Reacties.

Emoties.

Gewoonten.

Mensen kunnen uiteindelijk ophouden onafhankelijk te denken.

Zij kunnen in plaats daarvan gaan volgen.

Zij kunnen vragen:

Wat doet iedereen anders?

In plaats van te vragen:

Wat is waar?

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Leer ik?

Of kopieer ik?

Begrijp ik?

Of volg ik?

Denk ik onafhankelijk?

Of probeer ik erbij te passen?

Dit is een van de grootste redenen waarom de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert.

ANGST, BEZORGDHEID EN PSYCHOLOGISCHE OVERLEVING

Mensen kunnen zich psychologisch aanpassen aan ongezonde omgevingen.

Dit kan angst creëren.

Dit kan bezorgdheid creëren.

Dit kan druk creëren.

Dit kan onzekerheid creëren.

Mensen kunnen omgevingen gaan overleven in plaats van ervan te leren.

Mensen kunnen uitgeput raken.

Mensen kunnen overweldigd raken.

Mensen kunnen afhankelijk raken.

Mensen kunnen emotioneel losgekoppeld raken.

Mensen zouden moeten vragen:

Leer ik van deze omgeving?

Of overleef ik haar?

Wat creëert deze omstandigheden?

Wat creëert deze emoties?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd?

Mensen zouden omgevingen die hun niet goed is geleerd te begrijpen niet psychologisch hoeven te overleven.

HEBZUCHT, AFGUNST EN MENSELIJK BEWUSTZIJN

Mensen kunnen waarde gaan meten aan geld.

Mensen kunnen waarde gaan meten aan status.

Mensen kunnen waarde gaan meten aan bezittingen.

Mensen kunnen waarde gaan meten aan uiterlijk.

Mensen kunnen waarde gaan meten aan populariteit.

Dit kan hebzucht creëren.

Dit kan afgunst creëren.

Dit kan concurrentie creëren.

Dit kan onzekerheid creëren.

Mensen kunnen uiteindelijk ophouden van de wereld te leren en er in plaats daarvan binnen gaan concurreren.

Mensen zouden moeten vragen:

Waar jaag ik achteraan?

Waarom jaag ik erachteraan?

Wie heeft mij geleerd dit waardevol te vinden?

Welk gedrag creëert dit?

Welke wereldomgeving helpt dit opnieuw te creëren?

Het menselijk bewustzijn kan niet goed vooruitgaan wanneer aan mensen wordt geleerd te concurreren in plaats van te begrijpen.

KINDEREN EN PSYCHOLOGISCHE OVERERVING

Kinderen erven niet alleen informatie.

Kinderen erven omgevingen.

Kinderen erven gedragingen.

Kinderen erven angsten.

Kinderen erven narratieven.

Kinderen erven druk.

Kinderen erven vergelijking.

Kinderen erven oppervlakkigheid.

Kinderen erven opvoering.

Kinderen erven afhankelijkheid.

Kinderen erven herhaalde wereldproblemen.

Kinderen leren ook van volwassenen om hen heen.

Kinderen kunnen onecht geluk leren.

Kinderen kunnen vergelijking leren.

Kinderen kunnen sociale druk leren.

Kinderen kunnen stilte leren.

Kinderen kunnen opvoering leren.

Kinderen kunnen leren hoe zij lijden moeten verbergen.

Kinderen kunnen psychologisch het overleven zelf erven.

Kinderen kunnen uiteindelijk lijden erven voordat zij begrijpen wat het heeft gecreëerd.

Dit is een van de grootste redenen waarom de mensheid dezelfde wereld herhaalt.

Kinderen zouden daarom moeten leren hoe zij veilig kunnen bevragen voordat deze invloeden diep genormaliseerd raken.

MENSELIJK BEWUSTZIJN EN DE WERELDOMGEVING

Het menselijk bewustzijn wordt door de wereldomgeving gevormd.

Het menselijk bewustzijn wordt gevormd voordat de mensheid begrijpt hoe het wordt gevormd.

Als angst herhaaldelijk wordt getoond, kan angst zich verspreiden.

Als vergelijking herhaaldelijk wordt getoond, kan vergelijking zich verspreiden.

Als afhankelijkheid herhaaldelijk wordt getoond, kan afhankelijkheid zich verspreiden.

Als opvoering herhaaldelijk wordt getoond, kan opvoering zich verspreiden.

Als oppervlakkigheid herhaaldelijk wordt getoond, kan oppervlakkigheid zich verspreiden.

Als herhaling herhaaldelijk wordt getoond, kan herhaling zich verspreiden.

Toekomstige generaties kunnen deze omstandigheden vervolgens erven.

Mensen kunnen uiteindelijk vergeten wie zij zijn omdat zij zoveel tijd besteden aan het aanpassen aan de wereldomgeving in plaats van ervan te leren.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat onderwijst deze omgeving de mensheid?

Welk bewustzijn creëert zij?

Welk begrip creëert zij?

Welke wereld helpt zij opnieuw te creëren?

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen ophouden zich psychologisch aan de wereldomgeving aan te passen en er in plaats daarvan van beginnen te leren.

HET MECHANISME VAN GELD EN PSYCHOLOGISCHE AANPASSING

Het mechanisme van geld kan informatie vormen.

Het mechanisme van geld kan afhankelijkheid vormen.

Het mechanisme van geld kan angst vormen.

Het mechanisme van geld kan gedrag vormen.

Het mechanisme van geld kan herhaling vormen.

Het mechanisme van geld kan stilte vormen.

Het mechanisme van geld kan psychologische aanpassing zelf vormen.

Mensen kunnen zich psychologisch aan de uitkomsten aanpassen zonder ooit van het mechanisme te leren dat ze creëert.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat beïnvloedt geld?

Welk gedrag creëert geld?

Welke angst creëert geld?

Welke afhankelijkheid creëert geld?

Welke stilte beschermt geld?

Welke wereldomgeving helpt geld opnieuw te creëren?

PSYCHOLOGISCHE IMPACT EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Psychologische Impact maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen zich psychologisch aanpassen aan omgevingen die zij niet begrijpen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang kinderen aan wereldproblemen worden blootgesteld zonder dat hun goed wordt geleerd hoe zij ervan moeten leren.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen zichzelf vergelijken met valse werkelijkheden.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen versies van zichzelf opvoeren in plaats van zichzelf te begrijpen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen ongezone omgevingen psychologisch overleven in plaats van ze te verbeteren.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen zich aanpassen aan herhaalde problemen in plaats van te leren van wat ze creëert.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang het mechanisme van geld informatie, afhankelijkheid, angst, gedrag, herhaling en stilte blijft vormen terwijl mensen zich psychologisch aan de uitkomsten aanpassen in plaats van te leren van de oorzaken.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt welk verhaal wordt gepresenteerd en of de werkelijkheid het ondersteunt.

Psychologische Impact vraagt nu:

Wat doet deze omgeving met de menselijke geest?

Wat doet deze omgeving met kinderen?

Wat doet deze omgeving met begrip?

Wat doet deze omgeving met het menselijk bewustzijn?

Welke wereldomgeving helpt zij opnieuw te creëren?

Dit is hoe mensen beginnen over te gaan van psychologische aanpassing naar begrip.

Dit is hoe mensen van overtuiging naar onderzoek gaan.

Dit is hoe mensen van onderzoek naar zien gaan.

Dit is hoe mensen van zien naar begrijpen gaan.

Dit is hoe mensen van begrijpen naar leren gaan.

Dit is hoe mensen van leren naar onafhankelijk denken gaan.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

DEEL 9 - PAS OVERAL HETZELFDE TOE

WAT PAS OVERAL HETZELFDE TOE WERKELIJK IS

Deel 1 stelde vast dat mensen moeten leren waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

Deel 2 stelde vast dat mensen moeten leren of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Deel 3 stelde vast dat de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert omdat prikkels mensen herhaaldelijk belonen voor het opnieuw creëren ervan.

Deel 4 stelde vast dat herhaald gedrag vaak meer onthult dan woorden.

Deel 5 stelde vast dat mensen vaak van bevragen worden ontmoedigd voordat leren zelfs maar begint.

Deel 6 stelde vast dat emotie vertrouwen, overtuiging, angst, reactie, stilte en gedrag kan vormen voordat begrip zich ontwikkelt.

Deel 7 stelde vast dat de mensheid gezamenlijk narratieven kan creëren, erven, verdedigen en voor de werkelijkheid zelf aanzien.

Deel 8 stelde vast dat de wereldomgeving de mensheid psychologisch vormt voordat de mensheid begrijpt dat dit gebeurt.

Deel 9 gaat nu verder met Pas Overal Hetzelfde Toe.

Pas Overal Hetzelfde Toe bestaat omdat de mensheid vaak verschillende maatstaven toepast op verschillende mensen, systemen, omgevingen en situaties.

Mensen kunnen één maatstaf op anderen toepassen terwijl zij zichzelf beschermen.

Mensen kunnen één maatstaf op systemen toepassen terwijl zij autoriteit beschermen.

Mensen kunnen één maatstaf op autoriteit toepassen terwijl zij beschermen waar zij van afhankelijk zijn.

Mensen kunnen het ene bevragen terwijl zij weigeren het andere te bevragen.

Mensen kunnen het ene narratief bevragen terwijl zij een ander binnengaan.

Mensen kunnen het ene systeem bevragen terwijl zij een ander beschermen.

Pas Overall Hetzelfde Toe leert mensen dubbele maatstaven uit het leren te verwijderen.

Maar Pas Overall Hetzelfde Toe is groter dan dubbele maatstaven.

Het leert mensen begrijpen waarom in de eerste plaats verschillende maatstaven worden gebruikt.

Mensen passen vaak verschillende maatstaven toe omdat afhankelijkheid, angst, erbij horen, identiteit, geld, autoriteit, emotie en geërfde narratieven beïnvloeden waar mensen bereid zijn te leren.

DE MENSHEID GEBRUIKT VAAK VERSCHILLENDE MAATSTAVEN

Een van de grootste redenen waarom de mensheid herhaaldelijk dezelfde wereld opnieuw creëert, is dat mensen vaak verschillende maatstaven gebruiken.

Mensen kunnen selectief worden.

Selectief bevragen.

Selectief bewijsmateriaal.

Selectief vertrouwen.

Selectief scepticisme.

Selectieve emotie.

Selectieve verontwaardiging.

Selectieve narratieven.

Selectieve toestemming.

Selectief leren.

Mensen kunnen moeilijke vragen stellen wanneer iets hen bedreigt, maar ophouden vragen te stellen wanneer iets hun voordeel oplevert.

Mensen kunnen maatstaven voor bewijsmateriaal toepassen op iets wat zij niet mogen, terwijl zij iets beschermen waarvan zij afhankelijk zijn.

Mensen kunnen consistentie van anderen eisen terwijl zij zelf consistentie vermijden.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Pas ik overal dezelfde maatstaf toe?

Bescherm ik iets?

Vermijd ik iets?

Wat ben ik niet bereid te bevragen?

Waarvan ben ik afhankelijk?

Waaraan ben ik emotioneel gehecht?

Wat wordt ongemakkelijk wanneer ik hier dezelfde maatstaf toepas?

Dubbele maatstaven kunnen een van de grootste mechanismen worden waardoor herhaalde wereldproblemen kunnen blijven voortduren.

DEZELFDE MAATSTAF MOET OVERAL WORDEN TOEGEPAST

Waarheid vereist geen verschillende maatstaven afhankelijk van wie wordt onderzocht.

Dezelfde maatstaf moet overal worden toegepast.

Dezelfde maatstaf geldt voor:

Mensen.

Kinderen.

Volwassenen.

Ouders.

Leraren.

Scholen.

Overheden.

Media.

Politie.

Systemen.

Instellingen.

Organisaties.

Autoriteit.

Deskundigen.

Narratieven.

Informatie.

Verhalen.

Overtuigingen.

Dezelfde maatstaf geldt ook voor onszelf.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Zou ik deze maatstaf op mijzelf toepassen?

Zou ik deze maatstaf toepassen op iemand die ik steun?

Zou ik deze maatstaf toepassen op iemand met wie ik het oneens ben?

Zou ik deze maatstaf op een systeem toepassen?

Zou ik deze maatstaf op autoriteit toepassen?

Zou ik deze maatstaf toepassen op dat waarvan ik afhankelijk ben?

Onafhankelijk denken kan zich niet volledig ontwikkelen totdat mensen leren overal dezelfde maatstaf toe te passen.

MENSEN HOUDEN VAAK OP MET LEREN WAAR HET ONGEMAKKELIJK WORDT

Mensen houden vaak precies op met leren op het punt waarop het leren begint datgene uit te dagen waarvan zij afhankelijk zijn.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer geld een rol speelt.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer erbij horen wordt bedreigd.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer autoriteit een rol speelt.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer hun identiteit wordt uitgedaagd.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer hun rol wordt blootgelegd.

Zij kunnen ophouden te bevragen wanneer hun eigen gedrag moet worden onderzocht.

Dit doet ertoe omdat leren vaak begint op het punt waar comfort eindigt.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waar houd ik op met bevragen?

Waar word ik ongemakkelijk?

Wat onthult dit ongemak?

Wat bescherm ik?

Wat zou ik misschien moeten begrijpen als ik blijf bevragen?

Pas Overal Hetzelfde Toe leert mensen niet op te houden met leren wanneer bevragen ongemakkelijk wordt.

HET MECHANISME VAN GELD EN VERSCHILLENDE MAATSTAVEN

Het mechanisme van geld kan een van de grootste redenen worden waarom mensen niet langer overal dezelfde maatstaf toepassen, omdat afhankelijkheid kan beïnvloeden waar mensen bereid zijn te bevragen.

Geld kan vormen wat mensen bevragen.

Geld kan vormen wat mensen vermijden.

Geld kan vormen wat mensen beschermen.

Geld kan vormen wat mensen verdedigen.

Geld kan vormen waarover mensen zwijgen.

Geld kan vormen wat mensen herhalen.

Geld kan vormen wat mensen bereid zijn te onderzoeken.

Mensen kunnen één maatstaf toepassen voordat geld een rol speelt en een andere maatstaf nadat afhankelijkheid ontstaat.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Wat beïnvloedt geld hier?

Welke afhankelijkheid bestaat er?

Waarvoor word ik betaald om het te herhalen?

Waarvoor word ik betaald om het te beschermen?

Wat ben ik bang te bevragen vanwege geld?

Welke maatstaf verandert wanneer geld een rol speelt?

Als het mechanisme van geld de toegepaste maatstaf verandert, wordt de maatstaf niet overal toegepast.

**MENSEN BEVRAGEN VAAK WAT ZIJ NIET MOGEN TERWIJL
ZIJ BESCHERMEN WAARVAN ZIJ AFHANKELIJK ZIJN**

Mensen kunnen gevangen raken in selectief leren.

Mensen kunnen bevragen wat zij niet mogen.

Mensen kunnen beschermen waar zij van profiteren.

Mensen kunnen beschermen waar zij van afhankelijk zijn.

Mensen kunnen beschermen wat veilig voelt.

Mensen kunnen beschermen wat zij hebben geërfd.

Mensen kunnen beschermen wat iedereen anders beschermt.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waarom bevraag ik dit?

Waarom bevraag ik dat niet?

Wat bescherm ik?

Wat ben ik bang te verliezen?

Wat ben ik bang te zien?

Welke maatstaf weiger ik toe te passen?

Pas Overal Hetzelfde Toe leert mensen emotionele bevoordeling
uit het leren te verwijderen.

PAS OVERAL HETZELFDE TOE OP ALLE ACHT SECTIES

Pas Overal Hetzelfde Toe is de sectie die de vorige acht secties samenbrengt.

Bron en Oorsprong moet overal worden toegepast.

De Bewijsstandaard moet overal worden toegepast.

Prikkel en Voordeel moet overal worden toegepast.

Karakter en Consistentie moet overal worden toegepast.

Toestemming om te Bevragen moet overal worden toegepast.

Emotionele Invloed moet overal worden toegepast.

Narratief versus Werkelijkheid moet overal worden toegepast.

Psychologische Impact moet overal worden toegepast.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Gebruik ik deze hulpmiddelen overal?

Of alleen waar het comfortabel voelt?

Pas ik op elke sectie dezelfde maatstaf toe?

Of gebruik ik de toolkit selectief?

ONDERWIJS MOET CONSISTENT DENKEN ONDERWIJZEN

Onderwijs leert mensen vaak onderwerpen van elkaar te scheiden.

Maar de wereldomgeving is verbonden.

Aan mensen zou moeten worden geleerd overal dezelfde maatstaven toe te passen.

Anders kunnen mensen deskundig worden in het bevragen van één gebied zonder ooit een ander gebied te bevragen.

Mensen kunnen deskundig worden zonder onafhankelijke denkers te worden.

Mensen kunnen geïnformeerd worden terwijl zij nog steeds dezelfde wereld opnieuw creëren.

Onderwijs zou mensen daarom moeten leren dubbele maatstaven te herkennen.

Onderwijs zou kinderen moeten leren selectieve waarheid te herkennen.

Onderwijs zou kinderen moeten leren selectieve verontwaardiging te herkennen.

Onderwijs zou kinderen moeten leren selectief bevragen te herkennen.

Onderwijs zou kinderen moeten leren selectief leren te herkennen.

Kinderen kunnen dubbele maatstaven erven voordat zij begrijpen wat ze zijn.

Het doel is niet mensen aan te vallen.

Het doel is consistentie te creëren.

DEZE SECTIE GELDT OOK VOOR ONSZELF

Een van de grootste fouten die mensen maken, is geloven dat deze secties alleen voor anderen gelden.

Zij gelden ook voor onszelf.

Mensen zouden moeten vragen:

Waaraan draag ik bij?

Wat herhaal ik?

Wat bescherm ik?

Wat vermijd ik?

Wat heb ik geërfd?

Wat heb ik nooit zelfstandig onderzocht?

Zou ik dezelfde maatstaf op mijzelf toepassen?

Pas Overal Hetzelfde Toe verwijdert uitzonderingen uit het leren.

Niemand zou automatisch van bevragen vrijgesteld moeten zijn.

PAS OVERAL HETZELFDE TOE EN MENSELIJK BEWUSTZIJN

Het menselijk bewustzijn kan niet goed vooruitgaan zolang verschillende maatstaven op verschillende levensgebieden worden toegepast.

Als mensen één maatstaf op zichzelf en een andere op anderen toepassen, gaat het bewustzijn niet vooruit.

Als mensen één maatstaf toepassen op systemen die zij niet mogen en een andere op systemen waarvan zij afhankelijk zijn, gaat het bewustzijn niet vooruit.

Als mensen één maatstaf toepassen op narratieven die zij afwijzen en een andere op narratieven die zij emotioneel beschermen, gaat het bewustzijn niet vooruit.

Als mensen één maatstaf toepassen op autoriteit elders maar niet op autoriteit dichtbij hen, gaat het bewustzijn niet vooruit.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer mensen leren overal dezelfde maatstaf toe te passen.

WAAROM PAS OVERAL HETZELFDE TOE ERTOE DOET

Pas Overal Hetzelfde Toe doet ertoe omdat de mensheid niet goed vooruit kan gaan zolang verschillende maatstaven op verschillende mensen, systemen, narratieven en omgevingen worden toegepast.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen anderen bevragen maar zichzelf niet.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen de ene autoriteit bevragen maar de andere niet.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen het ene narratief bevragen terwijl zij een ander beschermen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen waarheid selectief toepassen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen leren selectief toepassen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen ophouden te leren waar bevragen ongemakkelijk wordt.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang het mechanisme van geld de maatstaf verandert die mensen bereid zijn toe te passen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang dubbele maatstaven genormaliseerd blijven.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijssandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt welk verhaal wordt gepresenteerd en of de werkelijkheid het ondersteunt.

Psychologische Impact vraagt wat de wereldomgeving met de menselijke geest doet.

Pas Overal Hetzelfde Toe vraagt nu:

Pas ik overal dezelfde maatstaf toe?

Wat stel ik vrij?

Wat bescherm ik?

Wat ben ik niet bereid te onderzoeken?

Waar stopt ongemak mijn bevragen?

Waar verandert geld de maatstaf?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd wanneer verschillende maatstaven worden gebruikt?

Dit is hoe mensen van selectief leren naar consistent leren gaan.

Dit is hoe mensen van selectief bevragen naar onafhankelijk denken gaan.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

DUBBELE MAATSTAVEN EN DE MENSHEID

Het eerste deel van deze sectie legde uit dat de mensheid vaak verschillende maatstaven toepast op verschillende mensen, systemen, omgevingen en situaties.

Dit deel gaat nu over hoe verschillende maatstaven herhaaldelijk de wereldomgeving opnieuw creëren.

Dubbele maatstaven kunnen onzichtbaar worden.

Mensen beseffen mogelijk niet dat zij ze gebruiken.

Mensen kunnen één maatstaf op zichzelf toepassen en een andere op anderen.

Mensen kunnen één maatstaf op autoriteit toepassen en een andere op gewone mensen.

Mensen kunnen één maatstaf op de ene groep toepassen en een andere op een andere groep.

Mensen kunnen één maatstaf op het ene narratief toepassen en een andere op een ander narratief.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Ben ik consistent?

Welke maatstaven verander ik?

Wat bescherm ik?

Welke wereldomgeving help ik opnieuw te creëren?

Dubbele maatstaven kunnen een van de grootste redenen worden waarom herhaalde wereldproblemen voortduren.

ERBIJ HOREN, IDENTITEIT EN BESCHERMEN WAT VEILIG VOELT

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan dat waarvan zij afhankelijk zijn.

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan wat zij hebben geërfd.

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan dat waarmee zij zich identificeren.

Mensen kunnen emotioneel gehecht raken aan erbij horen.

Mensen kunnen identiteiten gaan beschermen in plaats van te leren van de werkelijkheid.

Mensen kunnen groepen gaan beschermen in plaats van te leren van gedrag.

Mensen kunnen overtuigingen gaan beschermen in plaats van te leren van bewijsmateriaal.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welk deel van mijn identiteit bescherm ik?

Welk deel van mijn erbij horen bescherm ik?

Wat ben ik bang te verliezen?

Wat ben ik bang te zien?

Wat zou ik leren als ik hier dezelfde maatstaf toepaste?

Mensen beschermen vaak wat hun een veilig gevoel geeft.

Dit kan leren stoppen.

TRIBALISME, VERDEELDHEID EN SELECTIEVE WAARHEID

Mensen kunnen zichzelf in groepen verdelen.

Groepen kunnen sterker worden dan leren.

Groepen kunnen sterker worden dan waarheid.

Groepen kunnen sterker worden dan begrip.

Mensen kunnen hun eigen kant verdedigen.

Mensen kunnen een andere kant aanvallen.

Mensen kunnen informatie afwijzen afhankelijk van wie die presenteert.

Mensen kunnen informatie aanvaarden afhankelijk van wie die presenteert.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Zou ik dit geloven als iemand anders het zei?

Zou ik dit afwijzen als iemand die ik steun het zei?

Leer ik?

Of kies ik partij?

Selectieve waarheid kan een van de grootste mechanismen worden die onafhankelijk denken verhinderen.

AFHANKELIJKHEID BESCHERMEN

Mensen kunnen afhankelijk raken van omgevingen die zij nooit zelfstandig hebben onderzocht.

Mensen kunnen afhankelijk raken van systemen.

Mensen kunnen afhankelijk raken van autoriteit.

Mensen kunnen afhankelijk raken van geld.

Mensen kunnen afhankelijk raken van goedkeuring.

Mensen kunnen afhankelijk raken van erbij horen.

Mensen kunnen die afhankelijkheden vervolgens beschermen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Waarvan ben ik afhankelijk?

Zou ik het bevragen als ik het verloor?

Zou ik het bevragen als het iemand anders trof?

Zou ik het bevragen als ik er niet van profiteerde?

Mensen beschermen afhankelijkheid vaak zonder te herkennen dat zij dat doen.

HET MECHANISME VAN GELD EN CONSISTENTIE

Het mechanisme van geld kan een van de grootste redenen worden waarom mensen ophouden overal dezelfde maatstaf toe te passen.

Afhankelijkheid kan beïnvloeden waar mensen bereid zijn te leren.

Afhankelijkheid kan beïnvloeden waar mensen bereid zijn te bevragen.

Geld kan vormen wat mensen verdedigen.

Geld kan vormen wat mensen vermijden.

Geld kan vormen wat mensen herhalen.

Geld kan vormen waarover mensen zwijgen.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welke maatstaf verandert wanneer geld een rol speelt?

Welke afhankelijkheid bestaat er?

Wat bescherm ik?

Wat ben ik bang te verliezen?

Wat zou ik leren als geld uit deze situatie werd verwijderd?

Als het mechanisme van geld de toegepaste maatstaf verandert, wordt de maatstaf niet overal toegepast.

MENSEN KUNNEN SELECTIEVE LEERLINGEN WORDEN

Mensen kunnen buitengewoon goed worden in het bevragen van sommige gebieden terwijl zij weigeren andere te bevragen.

Mensen kunnen deskundig worden in het zien van problemen elders terwijl zij weigeren hun eigen bijdragen te zien.

Mensen kunnen deskundig worden in het blootleggen van tegenstrijdigheden terwijl zij hun eigen tegenstrijdigheden beschermen.

Mensen kunnen deskundig worden in het bevragen van narratieven terwijl zij geërfde narratieven beschermen.

Mensen kunnen deskundig worden in het bevragen van systemen terwijl zij systemen beschermen waarvan zij afhankelijk zijn.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Leer ik?

Of selecteer ik waar ik bereid ben te leren?

Wat zorgt ervoor dat ik ophoud met leren?

Wat zorgt ervoor dat ik ongemakkelijk word?

Mensen houden vaak precies op met leren op het punt waarop leren begint uit te dagen waarvan zij afhankelijk zijn.

Selectief leren kan een van de grootste belemmeringen voor onafhankelijk denken worden.

KINDEREN KUNNEN VERSCHILLENDE MAATSTAVEN ERVEN

Kinderen leren van volwassenen.

Kinderen kijken naar wat volwassenen doen.

Kinderen kijken naar wat volwassenen vermijden.

Kinderen kijken naar wat volwassenen beschermen.

Kinderen kijken naar wat volwassenen herhalen.

Kinderen kunnen dubbele maatstaven erven voordat zij begrijpen wat ze zijn.

Kinderen kunnen erven:

Selectieve waarheid.

Selectieve verontwaardiging.

Selectief bevragen.

Selectief leren.

Selectief bewijsmateriaal.

Selectief vertrouwen.

Kinderen kunnen leren:

Bevraag anderen maar niet jezelf.

Bevraag sommige systemen maar andere niet.

Bevraag sommige autoriteiten maar andere niet.

Bevraag sommige narratieven maar andere niet.

Bevraag sommige mensen maar andere niet.

Toekomstige generaties kunnen vervolgens dezelfde wereld opnieuw creëren zonder te begrijpen waarom.

Kinderen zouden daarom vanaf het begin consistentie moeten leren.

CONSISTENTIE IS EEN VAN DE GROOTSTE ROUTES NAAR MENSELIJKE VOORUITGANG

Menselijke Vooruitgang kan niet goed plaatsvinden zonder consistentie.

Consistentie verwijdert uitzonderingen.

Consistentie verwijdert bevoordeling.

Consistentie verwijdert selectief leren.

Consistentie verwijdert selectieve waarheid.

Consistentie verwijdert selectief bevragen.

Consistentie helpt mensen onafhankelijke denkers te worden.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Zou ik deze maatstaf overal toepassen?

Zou ik haar op iedereen toepassen?

Zou ik haar op mijzelf toepassen?

Zou ik haar toepassen op wat ik steun?

Zou ik haar toepassen op dat waarvan ik afhankelijk ben?

Onafhankelijk denken kan zich niet volledig ontwikkelen totdat mensen leren overal dezelfde maatstaf toe te passen.

MENSELIJK BEWUSTZIJN EN CONSISTENTIE

Het menselijk bewustzijn kan niet goed vooruitgaan zolang verschillende maatstaven op verschillende levensgebieden worden toegepast.

Mensen kunnen buitengewoon veel kennis verwerven terwijl zij inconsistent blijven.

Mensen kunnen geïnformeerd worden terwijl zij inconsistent blijven.

Mensen kunnen opgeleid worden terwijl zij inconsistent blijven.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer consistentie sterker wordt dan bevoordeling.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer consistentie sterker wordt dan erbij horen.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer consistentie sterker wordt dan afhankelijkheid.

Het menselijk bewustzijn ontwikkelt zich wanneer consistentie sterker wordt dan angst.

Mensen zouden daarom moeten vragen:

Welke consistentie vermijd ik?

Welke maatstaf ben ik niet bereid toe te passen?

Welke wereldomgeving help ik opnieuw te creëren?

DEZELFDE MAATSTAF GELDT VOOR ONSZELF

Deze sectie geldt ook voor onszelf.

Niemand zou vrijgesteld moeten zijn.

Dezelfde maatstaf geldt voor onszelf.

Dezelfde maatstaf geldt voor ons werk.

Dezelfde maatstaf geldt voor onze overtuigingen.

Dezelfde maatstaf geldt voor ons gedrag.

Dezelfde maatstaf geldt voor onze bijdragen.

Dezelfde maatstaf geldt overal.

Dit is een van de grootste routes naar eerlijkheid.

PAS OVERAL HETZELFDE TOE EN MENSELIJKE VOORUITGANG

Pas Overal Hetzelfde Toe maakt deel uit van De Ontbrekende Route naar Menselijke Vooruitgang.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang verschillende maatstaven op verschillende mensen, systemen, autoriteiten, narratieven en omgevingen worden toegepast.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen het ene bevragen en het andere beschermen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen waarheid selectief toepassen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen leren selectief toepassen.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang mensen beschermen waarvan zij afhankelijk zijn.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang kinderen verschillende maatstaven erven.

De mensheid kan niet vooruitgaan zolang inconsistentie genormaliseerd blijft.

Bron en Oorsprong vraagt waar iets vandaan kwam en wat het vormde.

De Bewijsstandaard vraagt of bewijsmateriaal ondersteunt wat wordt beweerd.

Prikkel en Voordeel vraagt wie profiteert van het voortduren ervan.

Karakter en Consistentie vraagt of gedrag overeenkomt met wat wordt beweerd.

Toestemming om te Bevragen vraagt wat bevragen verhindert.

Emotionele Invloed vraagt welke emotie aanvaarding vormt.

Narratief versus Werkelijkheid vraagt welk verhaal wordt gepresenteerd en of de werkelijkheid het ondersteunt.

Psychologische Impact vraagt wat de wereldomgeving met de menselijke geest doet.

Pas Overal Hetzelfde Toe vraagt nu:

Pas ik overal dezelfde maatstaf toe?

Wat stel ik vrij?

Wat bescherm ik?

Wat ben ik niet bereid te onderzoeken?

Waar stopt ongemak mijn bevragen?

Waar verandert geld de maatstaf?

Welke wereldomgeving wordt opnieuw gecreëerd wanneer verschillende maatstaven worden gebruikt?

Dit is hoe mensen van selectief leren naar consistent leren gaan.

Dit is hoe mensen van selectief bevragen naar onafhankelijk denken gaan.

Dit is hoe mensen overgaan van producten van de wereldomgeving naar leerlingen van de wereldomgeving.

MENSELIJKE VOORUITGANG

Menselijke Vooruitgang is het directe resultaat van het L2Q-bevragingssysteem.

Het is de reden waarom de ontbrekende onderwijsroute werd ontwikkeld.

Het is de reden waarom het Book of Evidence werd omgevormd tot een onderwijsroute.

Het is de reden waarom World Education Online, Q2L en Young Questioners bestaan.

Het doel was nooit alleen het bevragen te verbeteren.

Het doel was nooit alleen het onderwijs te verbeteren.

Het doel was nooit alleen meer informatie te verschaffen.

Het doel is Menselijke Vooruitgang.

Het Book of Evidence documenteerde niet alleen meer dan 30 jaar aan ervaringen uit de eerste hand, tijdgestempeld bewijsmateriaal, openbare verslagen, video's, livestreams, betwistingen, interacties met systemen, herhaalde patronen, stilte, niet-weerlegging en observatie van de wereldomgeving.

Het legde een tegenstrijdigheid bloot.

Bevragen bestond al.

Informatie bestond al.

Bewijsmateriaal bestond al.

Onderwijs bestond al.

Toch bleef dezelfde wereld zich herhalen.

De mensheid bleef herhalen wat zij niet goed zag, begreep en waarvan zij niet goed leerde.

Ondanks dat informatie bestond.

Ondanks dat bevragen bestond.

Ondanks dat bewijsmateriaal bestond.

Ondanks dat onderwijs bestond.

Herhaling ging door.

Dit legde de ontbrekende route bloot.

Het probleem was niet het ontbreken van informatie.

Het probleem was niet het ontbreken van bevragen.

Het probleem was niet het ontbreken van bewijsmateriaal.

Het probleem was niet het ontbreken van onderwijssystemen.

Het probleem was het ontbreken van een gestructureerde, op bewijs gebaseerde route om te leren hoe de wereldomgeving zelf moet worden bevraagd, gezien en begrepen en hoe ervan moet worden geleerd.

De mensheid kan niet leren van wat zij niet kan zien of begrijpen.

Het Book of Evidence hielp de zich herhalende wereld zichtbaar en begrijpelijk te maken.

Het hielp de relatie bloot te leggen tussen dat waarvan de mensheid leert en wat de mensheid herhaaldelijk wordt.

Het hielp bloot te leggen wat de wereldomgeving door de tijd heen herhaaldelijk liet zien.

Het legde bloot wat zich herhaalde.

Het legde bloot wat voortduurde.

Het legde bloot wat werd beschermd.

Het legde bloot wat werd verborgen.

Het legde bloot waarom bevragen alleen de herhaling niet kon stoppen.

Daarom werd het L2Q-bevragingssysteem ontwikkeld.

Het L2Q-bevragingssysteem werd niet eerst gecreëerd en daarna op de wereld toegepast.

Het werd ontwikkeld op basis van wat de wereld herhaaldelijk liet zien.

Het werd ontwikkeld op basis van wat het Book of Evidence blootlegde.

Het werd ontwikkeld omdat bevragen al bestond terwijl herhaling voortduurde.

Het werd ontwikkeld omdat informatie al bestond terwijl herhaling voortduurde.

Het werd ontwikkeld omdat bewijsmateriaal al bestond terwijl herhaling voortduurde.

Het werd ontwikkeld omdat onderwijs al bestond terwijl herhaling voortduurde.

De ontbrekende route was niet meer informatie.

De ontbrekende route was niet meer bevragen.

De ontbrekende route was leren hoe de wereldomgeving zelf moest worden bevraagd, gezien en begrepen en hoe ervan moest worden geleerd via een gestructureerde, op bewijs gebaseerde onderwijsroute.

Het L2Q-bevragingssysteem biedt die route.

Het biedt de gestructureerde, op bewijs gebaseerde route om te leren hoe de wereldomgeving zelf moet worden bevraagd, gezien en begrepen en hoe ervan moet worden geleerd.

Het L2Q-bevragingssysteem helpt mensen te leren hoe zij de wereldomgeving zelf moeten bevragen.

Leren hoe de wereldomgeving moet worden bevraagd, helpt mensen te zien waarvan zij leren.

Zien helpt mensen begrijpen.

Begrip ontwikkelt onafhankelijk denken.

Onafhankelijk denken ontwikkelt het vermogen van de mensheid om van de werkelijkheid te leren in plaats van te leren van wat is gecreëerd om haar te vervangen.

Menselijke Vooruitgang is het resultaat van dat proces.

Menselijke Vooruitgang ontstaat wanneer de mensheid leert van wat de wereld herhaaldelijk laat zien in plaats van het te blijven herhalen.

Menselijke Vooruitgang wordt niet bereikt door alleen de hoeveelheid informatie te vergroten.

Informatie leidt niet automatisch tot begrip.

Begrip ontwikkelt zich niet automatisch als mensen niet leren datgene waarvan zij leren te bevragen.

Menselijke Vooruitgang wordt bereikt wanneer begrip onafhankelijk denken ontwikkelt en onafhankelijk denken het vermogen van de mensheid ontwikkelt om van de werkelijkheid te leren.

De voorgaande secties hebben al laten zien waarom de mensheid generatie na generatie dezelfde problemen, gedragingen, systemen, narratieven, afhankelijkheden, beperkingen en herhaalde patronen opnieuw creëert.

Zij hebben laten zien waarom informatie alleen niet genoeg is.

Zij hebben laten zien waarom bevragen alleen niet genoeg is.

Zij hebben laten zien waarom de mensheid een gestructureerde, op bewijs gebaseerde route nodig heeft om van de wereldomgeving zelf te leren.

Die route bestaat nu.

Menselijke Vooruitgang betekent dat de mensheid haar vermogen om van de wereldomgeving zelf te leren geleidelijk verbetert.

Begrip ontwikkelt onafhankelijk denken.

Naarmate begrip zich ontwikkelt, ontwikkelt onafhankelijk denken zich.

Naarmate onafhankelijk denken zich ontwikkelt, verliest herhaling haar route.

Naarmate herhaling haar route verliest, krijgt de mensheid het vermogen om geleidelijk van de werkelijkheid te leren in plaats van haar geleidelijk te herhalen.

Iedereen leeft binnen dezelfde wereldomgeving.

Iedereen leert ervan.

Iedereen draagt eraan bij.

Iedereen wordt erdoor beïnvloed.

Iedereen beïnvloedt die omgeving.

Iedereen helpt vormgeven aan wat toekomstige generaties erven.

Menselijke Vooruitgang komt daarom iedereen ten goede omdat iedereen dezelfde wereldomgeving deelt en helpt vormgeven aan wat zij wordt.

Menselijke Vooruitgang is daarom niet de verantwoordelijkheid van iemand anders.

Zij behoort iedereen toe omdat iedereen bijdraagt aan de wereldomgeving die de mensheid vormt.

Kinderen creëren de wereld die zij erven niet.

Volwassenen wel.

Kinderen creëren de onderwijsomgeving niet.

Volwassenen wel.

Kinderen beslissen niet welke leerroutes hun beschikbaar worden gesteld.

Volwassenen wel.

Of mensen het beseffen of niet, zij helpen de wereldomgeving vormgeven waarvan toekomstige generaties leren.

De wereldomgeving die kinderen erven wordt gevormd door wat vorige generaties ervoor kiezen te bevragen, ervoor kiezen te negeren, ervoor kiezen te betwisten, ervoor kiezen te beschermen en ervoor kiezen door te geven.

Dat waarvan de mensheid leert beïnvloedt wat de mensheid wordt.

Dat waarvan kinderen leren beïnvloedt wat toekomstige generaties worden.

Dat waarvan de samenleving leert beïnvloedt wat de samenleving wordt.

Menselijke Vooruitgang hangt daarom af van het verbeteren van dat waarvan mensen leren en hoe mensen ervan leren.

Dit betekent dat ouders, leraren, verzorgers, opvoeders, scholen, onderwijsomgevingen, gemeenschappen en de samenleving allemaal verantwoordelijkheid dragen om de volgende generatie te helpen iets beters dan herhaling te ontvangen.

Maar verantwoordelijkheid mag geen uitstel worden.

Kinderen zouden niet hoeven te wachten.

Volwassenen zouden niet hoeven te wachten.

Onderwijs zou niet hoeven te wachten.

Menselijke Vooruitgang gaat het snelst vooruit wanneer de mensheid samen leert.

Kinderen die leren.

Volwassenen die leren.

Ouders die leren.

Leraren die leren.

Verzorgers die leren.

Opvoeders die leren.

Gemeenschappen die leren.

De samenleving die leert.

Het doel is niet dat de ene groep op de andere wacht.

Het doel is dat de mensheid samen haar vermogen verbetert om van de wereldomgeving te leren.

Menselijke Vooruitgang wordt niet bereikt door herhaling.

Menselijke Vooruitgang wordt bereikt door leren.

Menselijke Vooruitgang wordt bereikt door begrip.

Menselijke Vooruitgang wordt bereikt door onafhankelijk denken te ontwikkelen.

Menselijke Vooruitgang wordt bereikt wanneer mensen leren van wat de wereldomgeving herhaaldelijk laat zien in plaats van het te blijven herhalen.

Naarmate begrip zich ontwikkelt, ontwikkelt onafhankelijk denken zich.

Naarmate onafhankelijk denken zich ontwikkelt, leren mensen steeds meer van de werkelijkheid in plaats van te leren van wat is gecreëerd om haar te vervangen.

Gecreëerde leugens verliezen hun route omdat begrip blinde aanvaarding vervangt.

Volgen verliest zijn route omdat onafhankelijk denken de afhankelijkheid van anderen om voor hen te denken vervangt.

Afhankelijkheid verliest haar route omdat mensen steeds meer van de werkelijkheid leren in plaats van te vertrouwen op wat niet goed is bevraagd.

Herhaling verliest haar route omdat leren imitatie vervangt.

Dubbele maatstaven verliezen hun route omdat overal dezelfde maatstaf wordt toegepast.

Menselijke Vooruitgang ontwikkelt zich omdat mensen leren van wat de wereldomgeving werkelijk laat zien in plaats van te leren van wat hun wordt verteld dat zij moeten geloven.

Daarom is het L2Q-bevragingssysteem belangrijk.

Het biedt de gestructureerde, op bewijs gebaseerde route om mensen te helpen zien, begrijpen, leren van en toepassen wat de wereldomgeving herhaaldelijk laat zien.

Daarom zijn de hulpmiddelen belangrijk.

Zij zijn niet gemaakt om eigendom van iemand te zijn.

Zij zijn niet gemaakt om te worden beperkt.

Zij zijn niet gemaakt om opnieuw een gecontroleerd systeem te worden.

Zij behoren iedereen toe.

Zij kunnen worden gelezen.

Zij kunnen worden gebruikt.

Zij kunnen worden gedeeld.

Zij kunnen worden afgedrukt.

Zij kunnen worden verspreid.

Zij kunnen worden toegepast.

Er kan van worden geleerd.

Zij kunnen worden gebruikt om kinderen te helpen.

Zij kunnen worden gebruikt om volwassenen te helpen.

Zij kunnen worden gebruikt om het onderwijs te helpen.

Zij kunnen worden gebruikt om de samenleving te helpen.

De beperking is niet eigendom.

De beperking is betekenis.

De gestructureerde, op bewijs gebaseerde bevragingroute moet intact blijven.

De hulpmiddelen mogen niet worden veranderd, verzwakt, verkeerd voorgesteld, verwaterd, omgekeerd of van hun juiste betekenis worden losgemaakt.

Menselijke Vooruitgang hangt ervan af dat de betekenis duidelijk blijft.

Mensen kunnen niet correct leren van wat in iets anders is veranderd.

Zij kunnen niet correct leren van wat is verzwakt.

Zij kunnen niet correct leren van wat verkeerd is voorgesteld.

Menselijke Vooruitgang hangt ervan af dat mensen van de route zelf leren, niet van gewijzigde versies ervan.

Als de betekenis verandert, verandert het leren.

Als het leren verandert, verandert de uitkomst.

Menselijke Vooruitgang hangt daarom af van het bewaren van de integriteit van de route zelf.

Daarom zijn de officiële routes van World Education Online en Q2L belangrijk.

Zij helpen mensen toegang te krijgen tot de materialen in hun juiste context.

Zij helpen de betekenis te beschermen terwijl de hulpmiddelen kunnen worden gebruikt, gedeeld, afgedrukt, verspreid en toegepast en mensen ervan kunnen leren.

Het doel is geen beperking.

Het doel is de betekenis te beschermen.

Een leerroute kan de mensheid niet vooruithelpen als haar betekenis wordt veranderd in dezelfde herhaling die zij was gecreëerd om te stoppen.

Daarom is ook Q2L belangrijk.

Q2L helpt de onderwijsrouten zich door de samenleving te verspreiden.

Het stelt mensen in staat de materialen te delen, te gebruiken, te verspreiden, te creëren, toe te passen en ervan te leren.

Het helpt volwassenen andere volwassenen te bereiken.

Het helpt volwassenen kinderen te helpen.

Het helpt gezinnen, scholen, opvoeders en gemeenschappen van hetzelfde raamwerk te leren.

Het helpt begrip zich door de samenleving te verspreiden.

Het helpt onafhankelijk denken zich door de samenleving te verspreiden.

Het helpt mensen via dezelfde gestructureerde, op bewijs gebaseerde route van de wereldomgeving te leren.

Het helpt Menselijke Vooruitgang zich door de samenleving te verspreiden.

Het helpt toekomstige generaties een leerroute te erven in plaats van herhaling te erven.

Het helpt Menselijke Vooruitgang van concept naar toepassing te brengen.

Het helpt leren om te zetten in handelen.

Het helpt begrip in de samenleving te verspreiden.

Het helpt onafhankelijk denken in de samenleving te verspreiden.

Het helpt Menselijke Vooruitgang het dagelijks leven binnen te brengen. Waar kinderen betrokken zijn, zouden de materialen via ouders, leraren, verzorgers, scholen, onderwijsomgevingen en verantwoordelijke volwassenen moeten worden verspreid.

Dit betekent niet dat kinderen zouden moeten wachten.

Het betekent dat kinderen het raamwerk veilig, verantwoordelijk en zo vroeg mogelijk zouden moeten ontvangen.

Young Questioners staat hierin centraal.

Young Questioners gaat niet eenvoudigweg over het verstrekken van materialen aan kinderen.

Het gaat erom te leren door te creëren vanuit datgene waarvan mensen zelf leren.

Ouders leren.

Leraren leren.

Verzorgers leren.

Opvoeders leren.

Scholen leren.

Gemeenschappen leren.

Wanneer mensen vanuit het raamwerk veilige, leeftijdsgeschikte Young Questioners-materialen creëren, helpen zij niet alleen kinderen leren.

Zij leren zelf.

Zij denken na over wat kinderen moeten bevragen.

Zij denken na over hoe kinderen leren.

Zij denken na over hoe de wereldomgeving kinderen vormt.

Zij denken na over hoe de geest van kinderen kan worden beschermd.

Zij denken na over hoe kinderen kunnen worden geholpen te zien, begrijpen, leren en onafhankelijk denken te ontwikkelen.

Het proces van creëren wordt onderdeel van het leerproces.

Mensen leren door toepassing.

Mensen leren door te bevragen.

Mensen leren door te creëren.

Mensen leren door anderen te helpen leren.

Young Questioners helpt kinderen en volwassenen daarom samen te leren.

Leraren en opvoeders zijn bijzonder belangrijk omdat zij helpen de leeromgeving van kinderen vorm te geven.

Het L2Q-bevragingssysteem biedt leraren en opvoeders een gestructureerde, op bewijs gebaseerde methode om kinderen te helpen van de wereldomgeving te leren terwijl zij er zelf van blijven leren.

Hetzelfde geldt voor ouders, verzorgers, scholen, onderwijsomgevingen en verantwoordelijke volwassenen.

Het raamwerk is niet slechts voor één groep nodig.

Kinderen hebben het nodig.

Volwassenen hebben het nodig.

Ouders, leraren, verzorgers, opvoeders, scholen, onderwijsomgevingen en gemeenschappen hebben het nodig.

Het is nodig overal waar mensen van de wereldomgeving leren en anderen helpen ervan te leren.

Onderwijs kan niet verbeteren door dezelfde aanpak te herhalen die er niet in slaagde mensen te onderwijzen hoe zij de wereldomgeving zelf moeten bevragen.

Onderwijs verbetert wanneer kinderen en volwassenen de L2Q-route krijgen en er samen van leren.

Menselijke Vooruitgang kan niet opgesloten blijven in één boek, één persoon, één website, één organisatie of één generatie.

Zij moet zich door de samenleving bewegen.

Zij moet worden gebruikt.

Zij moet worden gedeeld.

Er moet van worden geleerd.

Zij moet kinderen bereiken.

Zij moet volwassenen bereiken.

Zij moet het onderwijs bereiken.

Zij moet gemeenschappen bereiken.

Menselijke Vooruitgang ontwikkelt zich wanneer begrip vooruitgaat.

Zij ontwikkelt zich wanneer onafhankelijk denken vooruitgaat.

Zij ontwikkelt zich wanneer mensen van de wereldomgeving leren in plaats van haar slechts te erven.

Zij ontwikkelt zich wanneer toekomstige generaties het vermogen krijgen van de werkelijkheid te leren in plaats van haar eenvoudigweg te herhalen.

Zij ontwikkelt zich wanneer begrip blinde aanvaarding vervangt.

Zij ontwikkelt zich wanneer onafhankelijk denken het volgen vervangt.

Zij ontwikkelt zich wanneer de werkelijkheid gecreëerde leugens vervangt.

Zij ontwikkelt zich wanneer leren herhaling vervangt.

Naarmate Menselijke Vooruitgang zich ontwikkelt, verbetert de mensheid geleidelijk haar vermogen om van de werkelijkheid te leren in plaats van te leren van wat is gecreëerd om haar te vervangen.

Naarmate begrip zich ontwikkelt, verliezen gecreëerde leugens hun vermogen te overleven.

Naarmate onafhankelijk denken zich ontwikkelt, verliest het volgen zijn route.

Naarmate mensen leren overal dezelfde maatstaf toe te passen, verliezen dubbele maatstaven hun route.

Naarmate de mensheid van de wereldomgeving zelf leert, raken systemen, gedragingen, narratieven, aannames en structuren steeds meer in overeenstemming met de werkelijkheid in plaats van met misleiding.

Menselijke Vooruitgang verbetert daarom niet alleen het bevragen.

Zij verbetert het vermogen van de mensheid om te leren, begrijpen, onafhankelijk te denken, waarheid te onderscheiden, eerlijkheid toe te passen en de wereldomgeving die zij creëert en doorgeeft geleidelijk te verbeteren.

Naarmate de mensheid steeds beter in staat wordt op waarheid voort te bouwen in plaats van op misleiding voort te bouwen, verliest oneerlijkheid haar fundamenteën.

Naarmate oneerlijkheid haar fundamenteën verliest, wordt de samenleving steeds beter in staat mensen, toekomstige generaties en het leven zelf te dienen.

Menselijke Vooruitgang is daarom niet alleen de vooruitgang van kennis.

Het is de geleidelijke vooruitgang van het vermogen van de mensheid om van de werkelijkheid te leren en vanuit de werkelijkheid op te bouwen.

Kinderen blijven centraal omdat kinderen de toekomstige dragers van de wereldomgeving worden.

Kinderen worden ouders.

Kinderen worden leraren.

Kinderen worden verzorgers.

Kinderen worden werknemers.

Kinderen worden leiders.

Kinderen worden besluitvormers.

Kinderen worden bijdragers aan de wereld.

Wat kinderen vandaag leren wordt onderdeel van de wereld van morgen.

De wereld die toekomstige generaties erven wordt gevormd door dat waarvan vorige generaties hebben geleerd.

De wereld die toekomstige generaties creëren zal worden gevormd door dat waarvan zij leren.

Menselijke Vooruitgang hangt daarom af van datgene waarvan kinderen vandaag wordt geleerd dat zij ervan moeten leren.

Als kinderen herhaling erven, gaat de herhaalde wereld door.

Als kinderen afhankelijkheid erven, gaat afhankelijkheid door.

Als kinderen het volgen erven, blijft het volgen bestaan.

Als kinderen stilte erven, gaat stilte door.

Als kinderen angst erven, gaat angst door.

Als kinderen gecreëerde leugens erven, gaan gecreëerde leugens door.

Als kinderen het L2Q-bevragingssysteem erven, gaat Menselijke Vooruitgang door.

Als kinderen gestructureerd, op bewijs gebaseerd bevragen erven, ontwikkelt begrip zich.

Als kinderen het vermogen erven om van de wereldomgeving zelf te leren, ontwikkelt onafhankelijk denken zich.

Als kinderen het vermogen erven om waarheid te onderscheiden, verliezen gecreëerde leugens hun route.

Als kinderen het vermogen erven overal dezelfde maatstaf toe te passen, verliezen herhaalde dubbele maatstaven hun route.

De toekomst van de mensheid is daarom onafscheidelijk van datgene waarvan kinderen wordt geleerd dat zij ervan moeten leren.

Menselijke Vooruitgang wordt niet gecreëerd door te wachten tot toekomstige generaties oplossen wat vorige generaties niet hebben bevraagd.

Menselijke Vooruitgang wordt gecreëerd wanneer huidige en toekomstige generaties samen de route krijgen.

Kinderen en volwassenen die samen leren.

Gezinnen en scholen die samen leren.

Leraren en leerlingen die samen leren.

Gemeenschappen die samen leren.

De samenleving die samen van de wereldomgeving leert.

Menselijke Vooruitgang wordt niet gecreëerd doordat één persoon alleen leert.

Menselijke Vooruitgang wordt gecreëerd wanneer de mensheid samen geleidelijk haar vermogen verbetert om van de wereldomgeving te leren.

Zo verliest herhaalde schade haar route.

Zo verliezen gecreëerde leugens hun route.

Zo verliest stilte haar route.

Zo verliest afhankelijkheid haar route.

Zo verliest het volgen zijn route.

Zo verliest de herhaalde wereld haar route.

Zo krijgt Menselijke Vooruitgang haar route.

De route bestaat.

Het raamwerk bestaat.

De hulpmiddelen bestaan.

De volgende generatie bestaat.

De verantwoordelijkheid bestaat.

De vraag is niet langer of de route bestaat.

De vraag is of de mensheid ervoor kiest haar te gebruiken.

Wat hierna gebeurt, hangt af van wat de mensheid ervoor kiest ermee te doen.

De kinderen van vandaag worden de wereld van morgen.

Datgene waarvan kinderen vandaag wordt geleerd dat zij ervan moeten leren, wordt onderdeel van de wereld die zij morgen helpen creëren.

Daarom is de toekomst van de mensheid onafscheidelijk van het onderwijs van kinderen.

Omdat de kinderen van vandaag de wereld van morgen worden, zal de toekomst van de mensheid uiteindelijk worden bepaald door de vraag of toekomstige generaties de herhaalde wereld erven of het vermogen erven om ervan te leren.

De toekomst van de mensheid zal uiteindelijk worden bepaald door de vraag of begrip vooruitgaat of herhaling vooruitgaat.

Of onafhankelijk denken vooruitgaat of het volgen vooruitgaat.

Of de werkelijkheid vooruitgaat of gecreëerde leugens vooruitgaan.

Of de mensheid de wereld blijft herhalen of er geleidelijk van leert.

Menselijke Vooruitgang komt iedereen ten goede omdat iedereen binnen dezelfde wereldomgeving leeft.

Iedereen leert ervan.

Iedereen draagt eraan bij.

Iedereen wordt erdoor beïnvloed.

Iedereen helpt vormgeven aan wat zij wordt.

De voordelen van Menselijke Vooruitgang zijn daarom niet beperkt tot één persoon, één groep, één systeem of één generatie.

Zij behoren iedereen toe omdat iedereen dezelfde wereldomgeving deelt en bijdraagt aan de toekomst die eruit voortkomt.

WAAROM IK NIET NIETS KON DOEN

Als kind verwachtte ik dat de wereld was zoals mensen zeiden dat zij was.

Ik verwachtte dat waarheid ertoe deed.

Ik verwachtte dat systemen waren wat zij beweerden te zijn.

Ik verwachtte dat mensen de waarheid zouden vertellen wanneer belangrijke kwesties werden aangekaart.

Ik verwachtte dat bewijsmateriaal ertoe deed.

Ik verwachtte dat tegenstrijdigheden zouden worden behandeld.

Naarmate ik ouder werd en de wereld zelf ervoer, kwam ik herhaaldelijk iets heel anders tegen.

De wereld die ik ervoer was niet de wereld die mij was geleerd te verwachten.

Wanneer ik vragen stelde bij wat ik zag, verwachtte ik antwoorden.

Wanneer ik bewijs presenteerde, verwachtte ik bewijs als antwoord.

Wanneer ik leugens blootlegde, verwachtte ik dat waarheid belangrijker zou zijn dan geld, positie, autoriteit, status of eigenbelang.

Dat gebeurde nooit.

Lange tijd bleef ik verwachten dat iemand de waarheid zou vertellen.

Niemand deed dat ooit.

Dat dwong mij niet langer te vragen of mensen de waarheid vertelden, maar waarom zij dat niet deden.

Door meer dan dertig jaar aan gedocumenteerde ervaringen begon ik te begrijpen waarom dezelfde problemen zich bleven herhalen.

Ik begon te begrijpen waarom mensen zwijgen, waarom mensen beschermen waar zij van afhankelijk zijn, en welke invloed geld heeft op menselijk gedrag bij het vormen van beslissingen, handelingen, stilte, uitkomsten en hele systemen.

Hoe meer ik begreep, hoe meer ik besepte dat mensen voortdurend producten werden van de omgeving waarvan zij leerden, terwijl zij er nooit goed van leerden.

Zij werden erdoor gevormd.

Zij herhaalden die.

Zij gaven die door.

Dat besef verontrustte mij meer dan wat dan ook.

Ik besepte dat kinderen dezelfde herhaalde wereld erfd en uiteindelijk de volwassenen zouden worden die verantwoordelijk waren voor het opnieuw doorgeven ervan.

Ik besepte dat mensen niet kunnen leren van wat zij niet kunnen zien.

Als de werkelijkheid verborgen blijft, kunnen mensen er niet goed van leren.

Als mensen er niet goed van kunnen leren, blijven zij die herhalen.

Dat kon ik niet aanvaarden.

Ik kon niet aanvaarden dat ik na wat ik had gezien stil zou blijven.

Ik kon niet aanvaarden toekomstige generaties dezelfde herhaalde wereld te laten erven zonder op zijn minst te proberen er iets aan te doen.

Ik kon evenmin iets waarvan ik wist dat het een leugen was
aanvaarden alleen omdat andere mensen het aanvaardden.

Ik kon mij er niet aan conformeren.

Ik kon niet doen alsof het waar was om erbij te horen.

De gemakkelijkste optie zou zijn geweest het te aanvaarden, mij
eraan te conformeren en er deel van te worden.

Maar dat zou ik nooit kunnen doen.

Niet voor aanvaarding.

Niet voor goedkeuring.

Niet voor comfort.

Niet voor geld.

Tegen geen enkele prijs.

Alleen staan was voor mij gemakkelijker dan iets aanvaarden
waarvan ik wist dat het een leugen was.

Toen ik dat eenmaal begreep, was niets doen voor mij niet langer
aanvaardbaar.

Mensen helpen van de wereldomgeving te leren werd voor mij
belangrijker dan mijn eigen tijdelijke leven.

Kinderen helpen iets beters dan herhaling te erven werd voor mij
belangrijker dan mijn eigen comfort.

Ik besepte dat als ik ook stil bleef, ik eenvoudigweg deel zou worden
van dezelfde stilte waarvan ik decennialang getuige was geweest.

Dat kon ik niet doen.

Ik voelde een verantwoordelijkheid om bloot te leggen wat verborgen was, zodat mensen het konden zien.

Omdat mensen niet kunnen leren van wat zij niet kunnen zien.

Dat begrip leidde uiteindelijk tot het Book of Evidence, World Education Online, het L2Q-bevragingssysteem, Q2L, Young Questioners en de onderwijsmaterialen die volgden.

Geld motiveert mij niet.

Ik geloof niet dat informatie die bedoeld is om mensen te helpen van de wereldomgeving te leren mij zou moeten toebehoren.

Ik geloof dat zij iedereen zou moeten toebehoren.

Daarom zijn de informatie, hulpmiddelen en onderwijsmaterialen vrij beschikbaar gemaakt zodat mensen ze kunnen lezen, gebruiken, delen, verspreiden en ervan leren.

Het doel was nooit geld.

Het doel was mensen te helpen van de wereldomgeving te leren.

Het doel was kinderen te helpen iets beters dan herhaling te erven.

Ik zie waarom mensen lijden en waarom dezelfde problemen generatie na generatie voortduren.

Ik zie waarom kinderen in een wereld terechtkomen waarin hun hoofdzakelijk wordt geleerd hoe zij zich eraan moeten aanpassen in plaats van er goed van te leren zodat de wereld kan verbeteren.

Ik zie ook de route die kan helpen dit te veranderen.

Daarom heb ik het geprobeerd.

Ik heb mijn best gedaan om mensen te helpen.

Ik heb mijn best gedaan om kinderen te helpen.

Ik heb mijn best gedaan om de mensheid te helpen van de wereldomgeving te leren in plaats van die te blijven herhalen.

Of mensen ervoor kiezen die mogelijkheid te gebruiken, is uiteindelijk hun beslissing.

Mijn verantwoordelijkheid was het te proberen.

Ik heb geen spijt van datgene waaraan ik mijn volwassen leven heb besteed.

Ik heb geen spijt van de tijd, inspanning, offers of risico's.

Ik zou het allemaal opnieuw doen.

Ik zou het opnieuw doen, zelfs als het nooit ergens bij hielp.

Want toen ik eenmaal begreep wat ik was gaan begrijpen, was niets doen voor mij nooit een optie.

Daarom kon ik niet niets doen.

WORLD EDUCATION ONLINE

LEARN TO QUESTION

QUESTION TO LEARN

Onderwijs Vormt de Samenleving.

Bevragen Vormt Onderwijs.

L2Q • Q2L • YOUNG QUESTIONERS

De hulpmiddelen behoren iedereen toe en zouden moeten worden gebruikt, gedeeld, verspreid en toegepast, mits hun betekenis niet wordt veranderd.

worldeducation.online

q2l.online

info@worldeducation.online

ANDERE BOEKEN

Everyone Needs to Learn From This World

Why Education Must Improve

The Amazing Children: Journey to a Better World

DE MENSHEID KAN NIET VOORUITGAAN VANUIT WAT ZIJ NIET BEGRIJPT

Learn to Question

Question to Learn